Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

KUUDES NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 17 päivänä toukokuuta 1977,

jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste

(77/388/ETY)

(EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Yhdestoista Neuvoston direktiivi, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1980 (80/368/ETY)	L 90	41	3.4.1980
►M2	Kymmenes Neuvoston direktiivi annettu 31 päivänä heinäkuuta 1984 (84/386/ETY)	L 208	58	3.8.1984
►M3	Kahdeksastoista Neuvoston direktiivi, annettu 18 päivänä heinäkuuta 1989 (89/465/ETY)	L 226	21	3.8.1989
►M4	Neuvoston direktiivi, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991 (91/680/ETY)	L 376	1	31.12.1991
►M5	Neuvoston direktiivi 92/77/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992	L 316	1	31.10.1992
►M6	Neuvoston direktiivi 92/111/ETY, annettu 14 päivänä joulukuuta 1992	L 384	47	30.12.1992
►M7	Neuvoston direktiivi 94/4/EY, annettu 14 päivänä helmikuuta 1994	L 60	14	3.3.1994
►M8	Neuvoston direktiivi, annettu 14 päivänä helmikuuta 1994 (94/5/EY)	L 60	16	3.3.1994
►M9	Neuvoston direktiivi 94/76/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994	L 365	53	31.12.1994
►M10	Neuvoston direktiivi 95/7/EY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 1995	L 102	18	5.5.1995
►M11	Neuvoston direktiivi 96/42/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1996	L 170	34	9.7.1996
►M12	Neuvoston direktiivi 96/95/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996	L 338	89	28.12.1996
►M13	Neuvoston direktiivi 98/80/EY, annettu 12 päivänä lokakuuta 1998	L 281	31	17.10.1998
►M14	Neuvoston direktiivi 1999/49/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999	L 139	27	2.6.1999
►M15	Neuvoston direktiivi 1999/59/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 1999	L 162	63	26.6.1999
►M16	Neuvoston direktiivi 1999/85/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 1999	L 277	34	28.10.1999
►M17	Neuvoston direktiivi 2000/17/EY, annettu 30 päivänä maaliskuuta 2000	L 84	24	5.4.2000
►M18	Neuvoston direktiivi 2000/65/EY, annettu 17 päivänä lokakuuta 2000	L 269	44	21.10.2000
►M19	Neuvoston direktiivi ►C1 2001/4/EY ◄, annettu 19 päivänä tammikuuta 2001	L 22	17	24.1.2001
►M20	Neuvoston direktiivi 2001/115/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001	L 15	24	17.1.2002
►M21	Neuvoston direktiivi 2002/38/EY, annettu 7 päivänä toukokuuta 2002	L 128	41	15.5.2002
►M22	►C2 Neuvoston direktiivi 2002/93/EY ◄, annettu 3 päivänä joulukuuta 2002	L 331	27	7.12.2002
►M23	Neuvoston direktiivi 2003/92/EY, annettu 7 päivänä lokakuuta 2003	L 260	8	11.10.2003
►M24	Neuvoston direktiivi 2004/15/EY, annettu 10 päivänä helmikuuta 2004	L 52	61	21.2.2004

Muutettu:

►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirja	L 302	23	15.11.1985

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EYVL L 26, 27.1.2001, s. 40 (2001/4/EY)

►**C2** Oikaisu, EYVL L 18, 23.1.2003, s. 55 (2002/93/EY)

Huom. Tämä konsolidoitu versio viittaa Euroopan laskentayksikköön ja/tai ecuun. Nämä viittaukset tulee ymmärtää 1 päivästä tammikuuta 1999 lähtien viittauksena euroon — neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1) ja neuvoston asetus (EY) N:o 1103/97 (EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

KUUDES NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 17 päivänä toukokuuta 1977,

jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste

(77/388/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

sekä katsoo, että

kaikki jäsenvaltiot ovat jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 11 päivänä huhtikuuta 1967 annettujen neuvoston ensimmäisen ja toisen direktiivin [3] mukaisesti ottaneet käyttöön arvonlisäverojärjestelmän,

jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien korvaamisesta yhteisöjen omin varoin 21 päivänä huhtikuuta 1970 tehdyn päätöksen [4] mukaan yhteisöjen talousarvio olisi muista tuloista riippumatta rahoitettava kokonaan yhteisöjen omin varoin; näihin varoihin sisältyvät muun muassa arvonlisäverosta kertyvät varat, jotka saadaan soveltamalla yhteistä verokantaa yhtenäisesti määrätyn arviointiperusteen mukaan yhteisön säännösten mukaisesti,

olisi edistettävä henkilöiden, tavaroiden, palvelujen ja pääomien liikkumisen todellista vapauttamista ja kansantalouksien keskinäistä vuorovaikutusta,

olisi kiinnitettävä huomiota tavoitteeseen, joka koskee maahantuonnin verollisuuden ja viennin verottomuuden lakkauttamista jäsenvaltioiden välisessä kaupassa, sekä yhteisen liikevaihtoverojärjestelmän tasapuolisuuteen suhteessa tavaroiden ja palvelujen alkuperään, jotta voitaisiin toteuttaa lopultakin todellisten sisämarkkinoiden kaltaiset yhteismarkkinat, joilla harjoitetaan tasapuolista kilpailua, verovelvollisen käsitettä olisi täsmennettävä siten, että verotuksen tasapuolisuuden tehostamiseksi jäsenvaltiot voisivat ulottaa sen koskemaan myös satunnaisia liiketoimia suorittavia henkilöitä,

verollisen liiketoimen käsite on johtanut hankaluuksiin erityisesti verollisiin liiketoimiin rinnastettavien liiketoimien osalta, minkä vuoksi näiden käsitteiden selventäminen on välttämätöntä,

verollisen liiketoimen suorituspaikan määritteleminen on johtanut jäsenvaltioiden välisiin toimivaltakiistoihin, jotka koskevat erityisesti tavaroiden luovutusta asennuksineen sekä palvelujen suoritusta; vaikka palvelun suorituspaikaksi periaatteessa olisi määriteltävä suorittajan pääasiallinen toimipaikka, suorituspaikka olisikin määriteltävä sijaitsevaksi vastaanottajan maassa, erityisesti eräiden sellaisten palvelujen osalta, jotka suoritetaan verovelvollisten välillä ja joissa palvelujen kustannukset sisältyvät tavaroiden hintaan,

verotettavan tapahtuman ja verosaatavan syntymisen käsitteitä olisi yhdenmukaistettava, jotta yhteisön verokannan käyttöönotto sekä siihen myöhemmin tehtävät muutokset tulisivat samanaikaisesti voimaan kaikissa jäsenvaltioissa,

---

([1]) EYVL N:o C 40, 8.4.1974, s. 25
([2]) EYVL N:o C 139, 12.11.1974, s. 15
([3]) EYVL N:o 71, 14.4.1967, s. 1301/67
([4]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 19

▼B

veron peruste on yhdenmukaistettava, jotta yhteisön verokannan soveltaminen verollisiin liiketoimiin johtaisi vertailukelpoisiin tuloksiin kaikissa jäsenvaltioissa,

jäsenvaltioiden soveltamien verokantojen on mahdollistettava edellisessä vaiheessa kannetun veron tavanomainen vähentäminen,

olisi laadittava yhteinen luettelo verovapautuksista, jotta omien varojen kanto tapahtuisi yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa,

vähennysjärjestelmää olisi yhdenmukaistettava, siltä osin kuin sillä on vaikutusta kannon todelliseen kertymään, ja vähennyksen suhdeluku olisi laskettava samalla tavalla kaikissa jäsenvaltioissa,

olisi täsmennettävä, ketkä ovat veronmaksuvelvollisia erityisesti sellaisten palvelujen osalta, joiden suorittaja on sijoittautunut ulkomaille,

veronmaksuvelvollisten velvoitteita on mahdollisimman suuressa määrin yhdenmukaistettava yhtenäisen veronkannon varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa; veronmaksuvelvollisten olisi tehtävä määräajoin ilmoitus liiketoimiensa panosten ja tuotosten kokonaismäärästä, jos tämä vaikuttaa tarpeelliselta omien varojen määräytymisperusteen toteamiseksi ja valvomiseksi,

voimassa olevia erilaisia erityisjärjestelmiä olisi yhdenmukaistettava; pienien yritysten osalta on kuitenkin tärkeätä antaa jäsenvaltioiden pysyttää voimassa erityisjärjestelmiään yhteisten säännösten mukaisesti ja pyrkien laajempaan yhdenmukaisuuteen; jäsenvaltioille olisi jätettävä mahdollisuus vapauttaa sellaiset maataloustuottajat, joihin tavanomaista järjestelmää ei sovelleta, tuotantopanoshankinnoista maksettavasta arvonlisäverosta vähennysoikeuden avulla; olisi tärkeätä määritellä tämän erityisjärjestelmän perusperiaatteet sekä päättää yhteisestä menetelmästä näiden maataloustuottajien arvonlisän laskemiseksi omien varojen kannon tarpeita varten,

tämän direktiivin säännösten yhdenmukainen soveltaminen olisi varmistettava, ja tätä tarkoitusta varten olisi säädettävä yhteisön neuvottelumenettelystä; arvonlisäverokomitean asettaminen mahdollistaisi jäsenvaltioiden ja komission välisen läheisen yhteistyön,

jäsenvaltioiden olisi tietyin rajoituksin ja edellytyksin voitava toteuttaa tai pysyttää voimassa tästä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkantamisen yksinkertaistamiseksi taikka tietyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi,

saattaa osoittautua tarkoituksenmukaiseksi antaa jäsenvaltioille lupa tehdä kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa sopimuksia, jotka sisältävät poikkeuksia tästä direktiivistä, ja

on välttämätöntä säätää siirtymäkaudesta kansallisten lainsäädäntöjen asteittaisen mukauttamisen mahdollistamiseksi määrätyillä aloilla,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava nykyisiä arvonlisäverojärjestelmiään seuraavien artiklojen säännösten mukaisesti.

Niiden on annettava tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotta niiden järjestelmät näin muutettuina tulisivat voimaan mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1978.

▼B

II OSASTO

SOVELTAMISALA

2 artikla

Arvonlisäveroa on kannettava:

1. verovelvollisen tässä ominaisuudessaan maan alueella suorittamasta vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta ja palvelujen suorituksesta;

2. tavaroiden maahantuonnista.

III OSASTO

ALUEELLINEN SOVELTAMISALA

▼M4

3 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

— ”jäsenvaltion alueella” maan aluetta sellaisena kuin se kunkin jäsenvaltion osalta määritellään 2 ja 3 kohdassa,

— ”yhteisöllä” ja ”yhteisön alueella” jäsenvaltioiden aluetta sellaisena kuin se kunkin jäsenvaltion osalta määritellään 2 ja 3 kohdassa,

— ”kolmannella alueella” ja ”kolmannella maalla” muita alueita kuin 2 ja 3 kohdassa jonkin jäsenvaltion alueeksi määriteltyjä alueita.

2. Tätä direktiiviä sovellettaessa ”maan alue” vastaa Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaa sellaisena kuin se kunkin jäsenvaltion osalta määritellään 227 artiklassa.

3. ”Maan alueeseen” eivät kuulu seuraavat kansalliset alueet:

— Saksan liittotasavalta:
Helgolandin saari,
Büsingenin alue;

— Espanjan kuningaskunta:
Ceuta,
Melilla;

— Italian tasavalta:
Livigno,
Campione d'Italia,
Luganojärven Italialle kuuluvat vesialueet.

”Maan alueeseen” eivät kuulu myöskään seuraavat kansalliset alueet:

— Espanjan kuningaskunta:
Kanariansaaret;

— Ranskan tasavalta:
merentakaiset departementit;

— Helleenien tasavalta:
Άγιο Όρος.

▼M6

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja ottaen huomioon Monacon ruhtinaskunnan ja Man-saaren Ranskan tasavallan sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tekemät yleissopimukset, ja sopimukset, ei Monacon ruhtinaskuntaa ja Mansaarta tätä direktiiviä sovellettaessa pidetä kolmansina alueina.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liiketoimia, joiden lähtö- tai määräpaikka on

— Monacon ruhtinaskunnassa, kohdellaan liiketoimina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Ranskan tasavallassa,

— Mansaarella, kohdellaan liiketoimina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa.

▼M4

5. Komissio tekee neuvostolle aiheelliset ehdotukset, jos se katsoo, että 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut säännökset eivät enää ole perusteltuja erityisesti kilpailun tasapuolisuuden tai omien varojen kannalta.

▼B

IV OSASTO

VEROVELVOLLISET

4 artikla

1. ’Verovelvollisella’ tarkoitetaan jokaista, joka itsenäisesti harjoittaa missä tahansa jotakin 2 kohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa, riippumatta tämän toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa on kaikki tuottajan, kauppiaan tai palvelujen suorittajan harjoittama toiminta, mukaan lukien kaivostoiminta, maataloustoiminta ja vapaa ammattitoiminta tai vastaava. Taloudellisena toimintana on pidettävä myös liiketoimintaa, joka käsittää aineellisen tai aineettoman omaisuuden hyödyntämistä jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa.

3. Jäsenvaltiot voivat pitää verovelvollisena myös jokaista, joka satunnaisesti suorittaa 2 kohdassa tarkoitettuun toimintaan liittyviä liiketoimia, erityisesti jotain seuraavista liiketoimista:

a) rakennuksen tai rakennuksen osan luovutus siihen liittyvine maapohjineen ennen niiden ensimmäistä käyttöönottoa; jäsenvaltiot voivat määritellä, miten tätä perustetta sovelletaan rakennuksen muutostöihin, ja mitä käsitteellä maapohja tarkoitetaan.

   Jäsenvaltiot voivat soveltaa muita perusteita kuin ensimmäistä käyttöönottoa, kuten esimerkiksi kiinteistön valmistumisen ja ensimmäisen luovutuksen välistä aikaa tai ensimmäisen käyttöönoton ja seuraavan luovutuksen välistä aikaa, jos nämä ajat eivät ole pidempiä kuin viisi tai vastaavasti kaksi vuotta.

   ’Rakennuksella’ tarkoitetaan kiinteästi maapohjaan liittyvää rakennelmaa;

b) rakennusmaan luovutus.

   ’Rakennusmaalla’ tarkoitetaan jäsenvaltioiden määritelmän mukaista rakentamatonta tai rakennettua maata.

4. Edellä 1 kohdassa käytetty sanonta ”itsenäisesti” sulkee verotuksen ulkopuolelle työntekijät ja muut henkilöt, jos heidän suhteensa työnantajaan perustuu työsopimukseen tai muuhun oikeussuhteeseen, joka työehtojen, vastikkeen ja työnantajavastuun osalta luo työnantajan ja työntekijän välisen suhteen.

Jollei 29 artiklassa tarkoitetuista neuvotteluista muuta johdu, jäsenvaltio voi käsitellä yhtenä verovelvollisena sellaisia maan alueelle sijoittautuneita henkilöitä, jotka ovat oikeudellisesti itsenäisiä, mutta joilla on läheiset rahoitukselliset, taloudelliset ja hallinnolliset suhteet toisiinsa.

5. Valtioita, hallinnollisia alueita, kuntia ja muita julkisoikeudellisia yhteisöjä ei niiden viranomaisen ominaisuudessa harjoittaman toiminnan tai suorittamien liiketoimien osalta ole pidettävä verovelvollisina, vaikka ne tämän toiminnan tai liiketoimien yhteydessä kantaisivatkin maksun, lupamaksun, jäsenmaksun tai korvauksen.

Jos ne harjoittavat tällaista toimintaa tai suorittavat tällaisia liiketoimia, niitä on kuitenkin pidettävä verovelvollisina tämän toiminnan tai liiketoiminnan osalta, jos niiden jättäminen verovelvollisuuden ulkopuolelle johtaisi huomattavaan kilpailun vääristymiseen.

Edellä tarkoitettuja yhteisöjä on joka tapauksessa pidettävä verovelvollisina liitteessä D luetelluista liiketoimista, (SIC! jos nämä eivät ole merkitykseltään vähäisiä.)

Jäsenvaltiot voivat pitää edellä tarkoitettujen yhteisöjen harjoittamaa toimintaa, joka on vapautettu arvonlisäverosta 13 tai 28 artiklan nojalla,

▼B

sellaisena toimintana, jota nämä harjoittavat viranomaisen ominaisuudessa.

V OSASTO

VEROLLISET LIIKETOIMET

5 artikla

Tavaroiden luovutukset

1. ’Tavaroiden luovutuksella’ tarkoitetaan aineellisen omaisuuden omistajalle kuuluvan määräämisvallan siirtoa.

2. Sähkövirtaa, kaasua, lämpöä, kylmyyttä ja muita vastaavia on pidettävä aineellisena omaisuutena.

3. Jäsenvaltiot voivat pitää aineellisena omaisuutena:

a) tiettyjä oikeuksia kiinteään omaisuuteen;

b) sellaisia esineoikeuksia, jotka antavat haltijalleen käyttöoikeuden kiinteään omaisuuteen;

c) osuuksia tai osakkeita, jotka antavat haltijalleen laillisen tai tosiasiallisen omistus- tai hallintaoikeuden kiinteään omaisuuteen tai sen osaan.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna luovutuksena on pidettävä myös:

a) omaisuuden omistusoikeuden siirtoa vastiketta vastaan viranomaisen määräyksestä, sen nimissä tai suoraan lain nojalla;

b) tavaroiden luovutusta sellaisen tavaroista tehdyn määräaikaisen vuokrasopimuksen tai osamaksusopimuksen perusteella, johon sisältyy ehto omistusoikeuden siirtymisestä viimeistään viimeisen maksuerän maksamisen yhteydessä;

c) tavaroiden siirtoa osto- tai myyntikomissiota koskevan sopimuksen perusteella.

▼M10

5. Jäsenvaltiot voivat pitää tiettyjen rakennuskohteiden luovutusta 1 kohdassa tarkoitettuna luovutuksena.

▼B

6. Vastikkeelliseen luovutukseen on rinnastettava yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen verovelvollisen omaan tai hänen henkilöstönsä yksityiseen käyttöön, tavaran vastikkeeton luovutus taikka yleisesti ottaen käyttö yritykselle kuulumattomiin tarkoituksiin, jos tavara tai sen ainesosat oikeuttavat arvonlisäveron täyteen tai osittaiseen vähennykseen. Tällä ei kuitenkaan tarkoiteta tavaroiden ottamista yrityksen tarpeisiin vähäarvoisten lahjojen tai näytekappaleiden antamista varten.

7. Jäsenvaltiot voivat rinnastaa vastikkeelliseen luovutukseen:

a) yrityksen tuottamien, rakentamien, louhimien, jalostamien, ostamien tai maahantuomien tavaroiden ottamisen verovelvollisen yrityksen tarpeiden mukaiseen käyttöön, jos tällaisten tavaroiden hankkiminen toiselta verovelvolliselta ei olisi oikeuttanut arvonlisäveron täyteen vähennykseen;

b) tavaroiden ottamisen käyttöön verovelvollisen toimesta verottoman liiketoiminnan tarkoituksiin, jos näiden tavaroiden hankkiminen tai a kohdan mukainen käyttöönotto oikeuttivat arvonlisäveron täyteen tai osittaiseen vähennykseen;

c) lukuun ottamatta 8 kohdassa tarkoitettuja tapauksia verovelvollisen tai tämän oikeudenomistajien harjoittaman tavaroiden hallussapidon verovelvollisen lopettaessa verollisen liiketoimintansa, jos tavaroiden hankkiminen tai a kohdan mukainen käyttöönotto oikeuttivat arvonlisäveron täyteen tai osittaiseen vähennykseen.

8. Jäsenvaltiot voivat vastikkeellisesti tai vastikkeettomasti taikka osakkaan yhtiöön sijoittamana osuutena yhtiölle siirretyn varallisuuskokonaisuuden tai sen osan siirron osalta katsoa, että tavaroiden

▼B

luovutusta ei ole tapahtunut ja että saajaa on pidettävä luovuttavan henkilön seuraajana. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kilpailun vääristymisen välttämiseksi sellaisissa tapauksissa, joissa saaja ei ole kokonaan veronmaksuvelvollinen.

6 artikla

Palvelujen suoritus

1. ’Palvelujen suorituksella’ tarkoitetaan liiketointa, joka ei ole 5 artiklassa tarkoitettua tavaran luovutusta.

Tällainen liiketoimi voi käsittää muun muassa:

— aineettoman omaisuuden luovutuksen, riippumatta siitä, perustuuko luovutus saantokirjaan vai ei,

— velvoitteen pidättyä tietystä teosta tai sietää tiettyä tekoa taikka tilaa,

— palvelun täytäntöönpanon viranomaisen määräyksestä, sen nimissä tai suoraan lain nojalla.

2. Vastiketta vastaan suoritettuihin palveluihin on rinnastettava:

a) yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvien tavaroiden ottaminen verovelvollisen omaan tai hänen henkilöstönsä yksityiseen käyttöön taikka yleisesti ottaen käyttö yritykselle kuulumattomiin tarkoituksiin, jos tavarat oikeuttavat arvonlisäveron täyteen tai osittaiseen vähennykseen;

b) verovelvollisen vastikkeettomasti omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön tai yleensä yritykselle kuulumattomiin tarkoituksiin suorittama palvelu.

Jäsenvaltiot voivat poiketa tämän kohdan säännöksistä, jos poikkeaminen ei johda kilpailun vääristymiseen.

3. Jäsenvaltiot voivat, kilpailun vääristymisen estämiseksi ja noudattaen 29 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä, rinnastaa vastiketta vastaan suoritettuihin palveluihin verovelvollisen yrityksensä tarpeita varten suorittaman palvelun, jos palvelu toisen verovelvollisen suorittamana ei oikeuttaisi arvonlisäveron täysimääräiseen vähennykseen.

4. Verovelvollisen, joka omissa nimissään mutta toisen lukuun toimien osallistuu palvelujen suoritukseen, on katsottava henkilökohtaisesti vastaanottaneen ja suorittaneen kyseiset palvelut.

5. Edellä 5 artiklan 8 kohtaa on sovellettava samoin edellytyksin palvelujen suorituksiin.

▼M4

7 artikla

Maahantuonti

1. ’Tavaran maahantuonnilla’ tarkoitetaan:

a) sellaisen tavaran saapumista yhteisön alueelle, joka ei täytä Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 9 ja 10 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, tai jos tavara kuuluu Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen piiriin, eikä ole vapaassa liikkeessä;

▼M6

b) muun kuin a alakohdassa tarkoitetun tavaran saapumista yhteisön alueelle kolmannelta alueelta.

▼M4

2. Tavaran maahantuonti tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tavara on saapuessaan yhteisön alueelle.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tavaran, joka yhteisön alueelle saavuttuaan asetetaan johonkin ►M6 16 artiklan 1 kohdan B alakohdan a, b, c ja d alakohdassa ◄ tarkoitettuun menettelyyn, kokonaan tuontimaksuista vapautettuun väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai ulkoiseen

▼M4

passitusmenettelyyn, maahantuonti tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tavaraan lakataan soveltamasta näitä menettelyjä.

▼M6

Samoin jos 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tavara sen yhteisön alueelle saavuttua asetetaan johonkin 33 a artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettuun menettelyyn, tämän tavaran tuonti tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella näitä menettelyjä lakataan soveltamasta tavaraan.

▼B

VI OSASTO

VEROLLISTEN LIIKETOIMIEN PAIKKA

8 artikla

Tavaroiden luovutukset

1. Tavaroiden luovutuspaikkana on pidettävä:

a) luovuttajan tai vastaanottajan taikka kolmannen henkilön lähettämän tai kuljettaman tavaran osalta: paikkaa, jossa tavara on vastaanottajalle lähettämisen tai kuljetuksen alkaessa. Jos tavara asennetaan tai kootaan luovuttajan toimesta tai hänen lukuunsa, riippumatta siitä, koekäytetäänkö sitä vai ei, pidetään luovutuspaikkana sitä paikkaa, jossa asennus tai kokoonpano tapahtuu. Jos asennus tai kokoonpano tapahtuu ►M4 eri jäsenvaltiossa ◄ kuin luovuttajan maassa, ►M4 sen jäsenvaltion, jonka alueella asennus tai kokoonpano suoritetaan, ◄ on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tässä valtiossa;

b) jos tavaraa ei lähetetä tai kuljeteta: paikkaa, jossa tavara on luovutushetkellä.

▼M6

c) jos tavara luovutetaan vesi- tai ilma-aluksessa taikka junassa yhteisön alueella suoritetun matkustajakuljetuksen osuuden aikana: matkustajakuljetuksen lähtöpaikkaa.

Tätä säännöstä sovellettaessa tarkoitetaan

— ”yhteisön alueella suoritetun matkustajakuljetuksen osuudella” kuljetuksen osuutta, joka suoritetaan matkustajakuljetuksen lähtöpaikan ja saapumispaikan välillä pysähtymättä yhteisön ulkopuolelle,

— ”matkustajakuljetuksen lähtöpaikalla” ensimmäistä yhteisön alueelle tarkoitettua, mahdollisesti yhteisön alueen ulkopuolella pysähtymisen jälkeistä matkustajien ottamista kulkuneuvoon,

— ”matkustajakuljetuksen saapumispaikalla” viimeistä yhteisön alueelle tarkoitettua, mahdollisesti yhteisön alueen ulkopuolelle pysähtymistä edeltävää yhteisössä kulkuneuvoon otettujen matkustajien poistumista kulkuneuvosta.

Meno-paluukuljetuksessa paluumatka katsotaan eri kuljetukseksi.

Komissio toimittaa neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 1993 mennessä kertomuksen, johon tarvittaessa liittyvät ehdotukset vesi- tai ilma-aluksessa taikka junassa kulutusta varten tapahtuvien tavaroiden luovutusten sekä näissä kulkuneuvoissa matkustaville tarjottavien palvelujen, mukaan lukien ravintolapalvelut, suoritusten verotuspaikasta.

Neuvosto tekee päätöksensä yksimielisesti komission ehdotuksesta Euroopan parlamenttia kuultuaan 31 päivään joulukuuta 1993 mennessä.

Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 1993 myöntää tai pysyttää voimassa vapautukset, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen sellaisille kulkuneuvossa kulutusta varten tapahtuville tavaroiden luovutuksille, joiden verotuspaikka määräytyy edellä olevien säännösten mukaisesti.

▼M23

d) jos maakaasun jakeluverkossa kuljetettavaa kaasua tai sähköä luovutetaan verovelvolliselle jälleenmyyjälle: paikkaa, jossa kyseisellä verovelvollisella jälleenmyyjällä on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, jota varten nämä tavarat luovutetaan, taikka jos tällaista kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, paikkaa, jossa verovelvollisella jälleenmyyjällä on pysyvä osoite tai jossa hän tavallisesti asuu.

Tässä säännöksessä 'verovelvollisella jälleenmyyjällä' tarkoitetaan verovelvollista, jonka pääasiallisena toimintana kaasun ja sähkön ostojen osalta on kyseisten tuotteiden jälleenmyynti ja jonka oma kulutus näiden tuotteiden osalta on hyvin vähäinen.

e) maakaasun jakeluverkossa kuljetettavan kaasun tai sähkön luovutuksen osalta, kun luovutus ei kuulu d alakohdan soveltamisalaan: paikkaa, jossa asiakas tosiasiallisesti käyttää ja kuluttaa nämä tavarat. Jos asiakas ei tosiasiallisesti kuluta kaikkia tavaroita tai osaa tavaroista, kuluttamattomat tavarat katsotaan käytetyiksi ja kulutetuiksi paikassa, jossa hänellä on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, jota varten nämä tavarat luovutetaan. Jos tällaista kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, asiakkaan katsotaan käyttäneen ja kuluttaneen tavarat paikassa, jossa hänellä on pysyvä osoite, tai jossa hän tavallisesti asuu.

▼M4

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jos tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöpaikka on kolmannessa maassa, maahantuojan ►M18 21 artiklan 4 kohdassa ◄ tarkoitetun luovutuspaikan ja sitä seuraavien luovutuspaikkojen on katsottava olevan siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat tuodaan.

▼B

9 artikla

Palvelujen suoritus

1. Palvelujen suorituspaikkana on pidettävä paikkaa, jossa suorittajalla on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta palvelu suoritetaan, taikka jos tällaista kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, suorittajan kotipaikkaa tai pysyvää asuinpaikkaa.

2. Kuitenkin

a) kiinteään omaisuuteen liittyvien palvelujen osalta, mukaan lukien kiinteistövälittäjän tai asiantuntijan palvelut, sekä rakennustyön valmisteluun ja yhteensovittamiseen liittyvien palvelujen, kuten arkkitehtien ja valvontatoimistojen palvelujen, osalta palvelujen suorituspaikka on omaisuuden sijaintipaikka;

b) kuljetuspalvelun suorituspaikka on paikka, jossa kuljetus, huomioon ottaen kuljettu matka, tapahtuu;

c) palvelujen suorituspaikka sellaisten palvelujen osalta, jotka koskevat

— kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, kasvatus-, viihde- tai vastaavaa toimintaa, mukaan lukien tällaisen toiminnan järjestäjän harjoittama toiminta sekä tällaisen toiminnan mahdolliset liitännäiset palvelut,

— kuljetuksen liitännäisiä toimintoja, kuten lastausta, purkua, lastin käsittelyä ja vastaavaa toimintaa,

— irtaimen aineellisen omaisuuden arviointia,

— irtaimeen aineelliseen omaisuuteen liittyvää työtä,

on paikka, jossa nämä suoritukset tosiasiallisesti tehdään;

▼M2

▼B

e) jäljempänä lueteltujen palvelujen osalta, jotka suoritetaan yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille vastaanottajille tai yhteisöön, mutta muuhun kuin suorittajan maahan sijoittautuneille verovelvollisille, suorituspaikka on paikka, jossa vastaanottajalla on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, jolle palvelu suoritetaan, taikka

▼B

näiden puuttuessa vastaanottajan kotipaikka tai vastaanottajan pysyvä asuinpaikka:

— tekijänoikeuksien, patenttien, lisenssien, tavaramerkkien ja vastaavien oikeuksien siirrot tai käyttölupien myöntämiset,

— mainospalvelut,

— konsulttien, insinöörien, tutkimuslaitosten, asianajajien tai tilintarkastajien suoritukset ja muut vastaavat suoritukset, sekä automaattinen tietojenkäsittely ja tiedon luovutus,

— velvoite olla kokonaan tai osittain harjoittamatta ammatillista toimintaa tai olla käyttämättä tässä e alakohdassa tarkoitettua oikeutta,

— pankki-, rahoitus- ja vakuutustoiminta, mukaan lukien jälleenvakuutus, lukuun ottamatta tallelokerovuokrausta,

— henkilöstön asettaminen käytettäväksi,

— sellaisten välittäjien suorittamat palvelut, jotka toimivat toisen nimissä ja toisen lukuun hankkiessaan toimeksiantajalleen tässä e alakohdassa tarkoitettuja palveluja.

▼M2

— irtaimen aineellisen omaisuuden vuokraus, lukuun ottamatta kulkuneuvojen vuokrausta ►M15 , ◄

▼M23

— pääsyn tarjoaminen maakaasun ja sähkön jakelujärjestelmiin sekä niissä tapahtuva kuljetus tai siirto sekä muiden mainittuihin toimiin suoraan liittyvien palvelujen tarjoaminen,

▼M15

— telepalvelut. Telepalveluina pidetään palveluja, joiden tarkoituksena on signaalien, kirjoitettujen, kuvallisten ja ääniviestien tai erityyppisten tietojen välittäminen, lähettäminen ja vastaanottaminen johtimella, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä, mukaan luettuna tähän liittyvän välitys-, lähetys- tai vastaanottokapasiteetin käyttöoikeuden siirto tai myöntäminen. Tässä säännöksessä tarkoitettuina telepalveluina pidetään myös maailmanlaajuisiin tietoverkkoihin pääsyn tarjoamista ►M21 , ◄

▼M21

— radio- ja televisiolähetyspalvelut,

— sähköiset palvelut, muun muassa liitteessä L kuvatut;

f) palvelujen suorituspaikka sellaisten e alakohdan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta, joita verovelvollinen, jonka liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta palveluja suoritetaan, on yhteisön ulkopuolella taikka jos tällaista kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, verovelvollisen kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka on yhteisön ulkopuolella, suorittaa muille kuin verovelvollisille henkilöille, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon taikka joiden kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka on jäsenvaltiossa, on paikka, johon muu kuin verovelvollinen henkilö on sijoittautunut taikka jossa hänellä on kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka.

3. Kaksinkertaisen verotuksen, verottamatta jättämisen tai kilpailun vääristymisen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen palvelujen suorittamisen, lukuun ottamatta viimeisessä luetelmakohdassa mainittuja palveluja, kun ne suoritetaan muille kuin verovelvollisille henkilöille, ja myös kulkuneuvojen vuokrauksen osalta pitää:

▼B

a) tämän artiklan mukaan maan alueella sijaitsevan palvelun suorituspaikkaa yhteisön ulkopuolella sijaitsevana, jos tosiasiallinen käyttö ja hyödyntäminen tapahtuu yhteisön ulkopuolella;

b) tämän artiklan mukaan yhteisön ulkopuolella sijaitsevan palvelun suorituspaikkaa maan alueella sijaitsevana, jos tosiasiallinen käyttö ja hyödyntäminen tapahtuu maan alueella.

▼M21

4. Edellä 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen telepalveluiden ja radio- ja televisiolähetyspalvelujen osalta, joita verovelvollinen, jonka

▼M21

liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta palvelu suoritetaan, on yhteisön ulkopuolella tai jos tällaista kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, verovelvollisen kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka on yhteisön ulkopuolella, suorittaa muille kuin verovelvollisille henkilöille, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon taikka joiden kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden on sovellettava 3 kohdan b alakohtaa.

▼B

VII OSASTO

VEROTETTAVA TAPAHTUMA JA VEROSAATAVAN SYNTYMINEN

10 artikla

1. Tässä tarkoitetaan:

a) ”verotettavalla tapahtumalla” tapahtumaa, jonka johdosta verosaatavan syntymiselle välttämättömät oikeudelliset edellytykset täyttyvät;

b) ”verosaatavan syntymisellä” veroviranomaisille lain nojalla tietystä hetkestä alkaen annettua oikeutta vaatia veronmaksuvelvolliselta veron maksamista, vaikka maksua voitaisiinkin lykätä.

2. Verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy, silloin kun tavara luovutetaan tai palvelu suoritetaan. Useampiin peräkkäisiin tilityksiin tai maksuihin johtavia muita kuin 5 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia sekä palvelujen suorituksia on pidettävä suoritettuina aina sen ajanjakson päätyttyä, jota tilitykset tai maksut koskevat. ►**M18** Jäsenvaltiot voivat tietyissä tapauksissa säätää, että tietyn ajanjakson aikana jatkuvana suorituksena tapahtuva tavaroiden luovuttaminen ja palvelujen suorittaminen katsotaan loppuunsaatetuksi vähintään yhden vuoden välein. ◄

Jos ennen tavaroiden luovutusta tai palvelujen suoritusta maksetaan ennakkomaksu, verosaatava syntyy vastaanotetun määrän osalta kuitenkin sillä hetkellä, jolloin maksu otetaan vastaan.

Jäsenvaltiot voivat edellä olevista säännöksistä poiketen säätää, että verosaatava syntyy tiettyjen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisryhmien osalta

— joko viimeistään laskun ►**M20** ———— ◄ toimittamishetkellä,

— tai viimeistään kauppahinnan vastaanottamishetkellä,

— taikka, jos ►**M20** ———— ◄ ei toimiteta, tai jos se toimitetaan myöhemmin, määrätyn ajan kuluessa verotettavan tapahtuman toteutumishetkestä.

▼M4

3. Verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy, sillä hetkellä, jolloin tavaran maahantuonti tapahtuu. Jos tavarat niiden saavuttua yhteisöön asetetaan johonkin 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn, verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy vasta, kun tavaraan lakataan soveltamasta tätä menettelyä.

Jos maahantuoduista tavaroista on kannettava yhteisen politiikan mukaisia tulleja, maatalousmaksuja tai vaikutukseltaan vastaavia maksuja, verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy kuitenkin silloin, kun nämä yhteisön maksut aiheuttava tapahtuma toteutuu ja maksusaatava syntyy.

Jos maahantuoduista tavaroista ei ole kannettava mitään näistä yhteisön maksuista, jäsenvaltioiden on sovellettava verotettavaan tapahtumaan ja verosaatavan syntymiseen voimassa olevia tullisäännöksiä.

▼B

VIII OSASTO

VERON PERUSTE

11 artikla

A. *Maan alueella*

1. Veron perusteen on oltava:

a) muiden kuin b, c ja d kohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta kaikki se, mikä muodostaa luovuttajan tai suorittajan näistä liiketoimista ostajalta, vastaanottajalta tai kolmannelta saaman tai saatavan vastikkeen, mukaan lukien näiden liiketoimien hintaan suoraan liittyvät tuet;

b) edellä 5 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta näiden tai samanlaisten tavaroiden ostohinta, taikka ostohinnan puuttuessa näiden liiketoimien suoritushetkellä määrätty omakustannushinta;

c) edellä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta verovelvolliselle palvelujen suorituksesta aiheutuvien kustannusten määrä;

d) edellä 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta kyseisen liiketoimen käypä arvo.

Palvelun ’käyvällä arvolla’ tarkoitetaan sitä hintaa, jonka vastaanottaja siinä vaihdannan vaiheessa, jossa liiketoimi suoritetaan, joutuisi maksamaan riippumattomalle suorittajalle maan alueella liiketoimen suoritushetkellä vapaassa kilpailussa saadakseen tämän saman palvelun.

2. Veron perusteeseen on sisällytettävä:

a) verot, tullit ja maksut, lukuun ottamatta itse arvonlisäveroa;

b) sivukustannukset, kuten luovuttajan ostajalta tai vastaanottajalta veloittamat provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskustannukset. Jäsenvaltiot voivat pitää sivukustannuksina erilliseen sopimukseen perustuvia kustannuksia.

3. Veron perusteeseen ei ole sisällytettävä:

a) kassa-alennuksina ennenaikaisesta maksusta annettavia hinnanalennuksia;

b) sellaisia ostajalle tai vastaanottajalle myönnettyjä hinnanalennuksia tai hyvityksiä hinnasta, jotka toteutuvat sinä hetkenä, jolloin liiketoimi suoritetaan;

c) verovelvollisen ostajalta tai vastaanottajalta saamia eriä, jotka ovat jälkimmäisten nimissä ja näiden lukuun kertyneiden kustannusten korvausta ja jotka verovelvollisen kirjanpidossa käsitellään läpikulkuerinä. Verovelvollisen on osoitettava näiden kustannusten todellinen määrä, eikä verovelvollinen saa vähentää niitä mahdollisesti rasittavaa veroa.

▼M8

4. Poiketen siitä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, ne jäsenvaltiot, jotka eivät 1 päivänä tammikuuta 1993 ole käyttäneet 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan mukaista mahdollisuutta, voivat käyttäessään B osaston 6 kohdassa säädettyä oikeutta säätää, että 12 artiklan 3 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa liiketapahtumissa veron peruste on yhtä suuri kuin 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti vahvistetun määrän murto-osa.

Tämä murto-osa vahvistetaan siten, että näin maksettava arvonlisävero on joka tapauksessa vähintään 5 prosenttia edellä mainitun 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti vahvistetusta määrästä.

▼B

B. *Tavaroiden maahantuonnissa*

▼M6

1. Veron peruste muodostuu myös 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden maahantuonnissa, voimassa olevissa yhteisön säännöksissä tullausarvoksi määritellystä arvosta.

▼M4

———————

3. Veron perusteeseen on sisällytettävä seuraavat tekijät, jollei niitä ole ennestään siihen sisällytetty:

a) tuontijäsenvaltion ulkopuolelle sekä maahantuonnin perusteella kannettavat verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut, lukuun ottamatta kannettavaa arvonlisäveroa;

b) liitännäiset kustannukset, kuten provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskulut, jotka kertyvät tavaroiden tuontijäsenvaltion alueella sijaitsevaan ensimmäiseen määräpaikkaan saakka.

Ensimmäisellä määräpaikalla” tarkoitetaan paikkaa, joka mainitaan rahtikirjassa tai muussa kuljetusasiakirjassa, jolla tavarat tuodaan tuontijäsenvaltioon. Tällaisen maininnan puuttuessa ensimmäisenä määräpaikkana on pidettävä paikkaa, jossa kuormaa ensimmäistä kertaa puretaan tuontijäsenvaltiossa.

▼M10

Veron perusteeseen sisällytetään myös edellä tarkoitetut sivukustannukset myös silloin, kun ne johtuvat kuljetuksesta toiseen yhteisössä sijaitsevaan määräpaikkaan, jos tämä paikka on tiedossa silloin, kun verotettava tapahtuma toteutuu.

▼B

4. Veron peruste ei sisällä A kohdan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja eriä.

5. Kun tavarat on viety maasta väliaikaisesti ►M4 yhteisön ulkopuolelle ◄ ja ne jälleentuodaan maahan sen jälkeen, kun niitä on ►M4 yhteisön ulkopuolella ◄ korjattu, valmistettu, sovitettu, koottu tai työstetty, ►M4 ———————— ◄ on jäsenvaltioiden toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näiden tavaroiden kohtelu arvonlisäveron osalta on sama, jota olisi sovellettu kyseisiin tavaroihin, jos mainitut työt olisi suoritettu maan alueella.

▼M8

6. Poiketen siitä, mitä 1-4 kohdassa säädetään, ne jäsenvaltiot, jotka eivät 1 päivänä tammikuuta 1993 ole käyttäneet 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan mukaista mahdollisuutta, voivat säätää, että 26 a artiklan A osaston a, b ja c alakohdassa määriteltyjen taide-, keräily- tai antiikkiesineiden tuonnissa veron peruste on yhtä suuri kuin 1-4 kohdan mukaisesti vahvistetun määrän murto-osa.

Tämä murto-osa vahvistetaan siten, että näin tuonnista maksettava arvonlisävero on joka tapauksessa vähintään 5 prosenttia edellä 1-4 kohdan mukaisesti vahvistetusta määrästä.

▼B

C. *Erinäiset säännökset*

1. Sopimuksen mitätöinnin, peruutuksen tai purkamisen taikka kauppahinnan maksamisen täyden tai osittaisen laiminlyönnin tai liiketoimen suorittamisen jälkeen myönnettävän hinnanalennuksen johdosta on veron perustetta vastaavasti alennettava jäsenvaltioiden määräämin edellytyksin.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin olla soveltamatta tätä säännöstä maksun täyden tai osittaisen laiminlyönnin osalta.

▼M4

2. Jos maahantuonnin veron perusteen määräämiseksi tarvittavat tekijät ilmoitetaan muun kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa arvon määrittäminen suoritetaan, muuntokurssi on määritettävä tullausarvon laskemisesta voimassa olevien yhteisön säännösten mukaisesti.

▼M4

Jos muun liiketoimen kuin tavaran maahantuonnin veron perusteen määrittämiseksi tarvittavat tekijät ilmoitetaan muuna kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa arvon määrittäminen suoritetaan, sovellettava muuntokurssi on verosaatavan syntymishetkellä viimeisin kyseisen jäsenvaltion edustavimmilla valuuttamarkkinoilla rekisteröity myyntikurssi tai kurssi, joka määritetään viittaamalla näihin markkinoihin, tämän jäsenvaltion määräämiä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tiettyjen tällaisten liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten ryhmien osalta edelleen soveltaa tullausarvon laskemisesta voimassa olevien yhteisön säännösten mukaisesti määrättyä muuntokurssia.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat palautettavien pakkausten kustannusten osalta

— joko jättää ne veron perusteen ulkopuolelle ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet veron perusteen tarkistamiseksi, jollei pakkausta palauteta,

— tai sisällyttää ne veron perusteeseen ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet veron perusteen tarkistamiseksi, jos pakkaus tosiasiallisesti palautetaan.

IX OSASTO

VEROKANTA

12 artikla

1. Verollisiin liiketoimiin on sovellettava sitä verokantaa, joka on voimassa verotettavan tapahtuman toteutuessa. Kuitenkin:

a) edellä 10 artiklan 2 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on sovellettava sitä verokantaa, joka on voimassa verosaatavan syntymishetkellä;

▼M6

b) 10 artiklan 3 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on sovellettava sitä verokantaa, joka on voimassa verosaatavan syntymishetkellä.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat verokannan muuttuessa

— ottaakseen huomioon tavaran luovutuksen tai palvelun suorituksen hetkellä sovellettavan verokannan suorittaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tarvittavat tarkennukset,

— toteuttaa tarvittavat siirtymätoimenpiteet.

▼M19

3. a) Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava arvonlisäveron yleinen verokanta prosenttiosuutena veron perusteesta, ja sen on oltava sama tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta. Tämän prosenttiosuuden on 1 päivästä tammikuuta 2001 31 päivään joulukuuta 2005 oltava vähintään 15 prosenttia.

Neuvosto päättää 31 päivän joulukuuta 2005 jälkeen sovellettavan yleisen verokannan tasosta yksimielisesti komission ehdotuksesta ja kuultuaan Euroopan parlamenttia sekä talous- ja sosiaalikomiteaa.

▼M14

Jäsenvaltiot voivat lisäksi soveltaa joko yhtä tai kahta alennettua verokantaa. Nämä verokannat on määrättävä vähintään 5 prosentin suuruisena prosenttiosuutena veron perusteesta, ja niitä sovelletaan ainoastaan niihin ryhmiin kuuluvien tavaroiden luovutuksiin ja palveluiden suorituksiin, jotka on lueteltu liitteessä H.

▼M21

Kolmatta alakohtaa ei sovelleta 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitettuihin palveluihin.

▼M5

b) Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettua verokantaa maakaasun ja sähkön toimituksiin, jos tämä ei aiheuta kilpailun vääristymisen vaaraa. Jäsenvaltion, joka aikoo soveltaa tällaista verokantaa, on annettava asia etukäteen tiedoksi komissiolle. Komissio ilmaisee kantansa siihen, onko kilpailun vääristymisen vaara olemassa. Jos komissio ei ole ilmaissut kantaansa kolmen kuukauden kuluessa tiedoksiannon saamisesta, ei kilpailun vääristymisen vaaraa katsota olevan.

▼M8

c) Jäsenvaltiot voivat säätää, että alennettua verokantaa tai jotakin niiden a alakohdan kolmannen alakohdan säännösten mukaisesti soveltamaa alennettua verokantaa sovelletaan myös 26 a artiklan A osaston a, b ja c alakohdassa tarkoitettuun taide-, keräily- tai antiikkiesineiden tuontiin.

Käyttäessään tätä mahdollisuutta jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettua verokantaa 26 a artiklan A osaston a alakohdassa tarkoitettujen taide-esineiden luovutukseen, jonka:

— tekijä tai hänen oikeudenomistajansa suorittaa,

— muu verovelvollinen kuin verovelvollinen jälleenmyyjä satunnaisesti suorittaa, kun tämä verovelvollinen itse maahantuo taide-esineet tai kun tekijä tai tämän oikeudenomistaja luovuttaa ne hänelle tai kun ne oikeuttavat hänet täyteen arvonlisäveron vähennykseen.

▼M11

———————

▼M13

———————

▼B

4. ►M5 ———— ◄ Jokainen alennettu verokanta on vahvistettava siten, että tämän kannan soveltamisen tuloksena oleva arvonlisäveron määrä tavallisesti mahdollistaa 17 artiklan mukaan vähennyskelpoisen arvonlisäveron määrän vähentämisen kokonaisuudessaan.

▼M5

Komission kertomuksen perusteella neuvosto tarkastelee vuodesta 1994 kahden vuoden välein uudelleen alennettujen verokantojen soveltamisalaa. Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta päättää liitteessä H esitetyn tavaroiden ja palvelujen luettelon muuttamisesta.

▼M8

5. Jollei 3 kohdan c alakohdasta muuta johdu, tavaran maahantuontiin sovellettava verokanta on sama kuin saman tavaran maan alueella tapahtuvaan luovutukseen sovellettava verokanta.

▼A2

6. The Portuguese Republic may apply to transactions carried out in the autonomous regions of the Azores and Madeira and to direct imports to those regions, reduced rates in comparison to those applying on the mainland

▼B

X OSASTO

VAPAUTUKSET

13 artikla

Maan alueella myönnettävät vapautukset

A. *Tietyille yleishyödyllisille toiminnoille myönnettävät vapautukset*

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut liiketoimet edellytyksillä, joita ne asettavat vapautusten oikeaksi ja selkeäksi soveltamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja

▼B

muiden väärinkäytösten estämiseksi, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista:

a) julkisen postilaitoksen palvelujen suoritukset ja niihin liittyvät tavaroiden luovutukset, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja telepalveluja;

b) julkisyhteisöjen ylläpitämien tai niihin verrattavissa sosiaalisissa olosuhteissa toimivien sairaaloiden, lääkinnällisen hoidon tai diagnostiikan keskusten ja muiden asianmukaisesti hyväksyttyjen vastaavanlaisten laitosten harjoittama sairaanhoito, lääkärinhoito sekä niihin läheisesti liittyvät toimet.

c) lääketieteellisen hoidon antaminen henkilölle asianomaisen jäsenvaltion määrittelemien lääketieteellisten ammattien ja avustavan hoitohenkilöstön ammattien harjoittamisen yhteydessä;

d) ihmiselinten, -veren ja -maidon luovutukset;

e) hammasteknikkojen ammatilliset palvelujen suoritukset sekä hammaslääkärien ja hammasteknikkojen suorittamat hammasproteesien luovutukset;

f) sellaisten riippumattomien yhteenliittymien, joiden toiminta on vapautettu arvonlisäverosta tai joiden toiminta ei kuulu arvonlisäveron soveltamisalaan, jäsenilleen suorittamat palvelut, jotka ovat välittömästi tarpeellisia näiden toiminnalle, jos nämä yhteenliittymät vaativat jäseniltään korvaukseksi ainoastaan kunkin osuuden yhteisistä kustannuksista, edellyttäen, että tällainen vapautus ei ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen;

g) sosiaalihuoltoon tai sosiaaliturvaan läheisesti liittyvät palvelujen suoritukset tai tavaroiden luovutukset, mukaan lukien vanhainkotien, julkisoikeudellisten laitosten tai muiden kyseisen jäsenvaltion luonteeltaan yhteiskunnallisiksi tunnustamien laitosten palvelujen suoritukset tai tavaroiden luovutukset;

h) julkisoikeudellisten laitosten tai muiden kyseisen jäsenvaltion luonteeltaan yhteiskunnallisiksi tunnustamien laitostensuorittamat palvelujen suoritukset tai tavaroiden luovutukset, jotka liittyvät läheisesti lasten ja nuorten suojeluun;

i) lasten ja nuorten opetus, koulu- ja yliopisto-opetus, ammattikoulutus ja ammatillinen uudelleenkoulutus sekä niihin suoraan liittyvien palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, joita suorittavat näitä tehtäviä saaneet julkisoikeudelliset laitokset tai muut laitokset, joilla kyseisen jäsenvaltion mukaan on vastaavia päämääriä;

j) opettajan koulu- tai yliopisto-opetuksen tueksi antamat yksityisoppitunnit;

k) uskonnollisten tai filosofisten laitosten suorittama henkilöstön saattaminen käytettäväksi b, g, h ja i alakohdassa tarkoitettuihin toimintoihin hengellisen avun antamista varten;

l) poliittisia, ammattijärjestöllisiä, uskonnollisia, isänmaallisia, filosofisia, hyväntekeväisyys- tai kansalaisaatteellisia päämääriä edistävien, voittoa tavoittelemattomien järjestöjen palvelujen suoritukset jäsenilleen yhteisen edun hyväksi sääntöjen mukaista jäsenmaksua vastaan ja niihin suoraan liittyvät tavaroiden luovutukset, jollei tämä vapautus ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen;

m) tietyt, läheisesti urheiluun ja liikuntakasvatukseen liittyvät palvelujen suoritukset, joita voittoa tavoittelemattomat yhteisöt tarjoavat urheiluun tai liikuntakasvatukseen osallistuville henkilöille;

n) tietyt julkisoikeudellisten laitosten tai muiden kyseisen jäsenvaltion tunnustamien kulttuurilaitosten suorittamat kulttuuripalvelujen suoritukset ja niihin läheisesti liittyvät tavaroiden luovutukset;

o) sellaisten yhteisöjen, joiden liiketoimet on b, g, h, i, l, m tai n alakohdan nojalla vapautettu verosta, yksinomaan omiin tarkoituksiinsa järjestämien varainhankintakampanjoiden yhteydessä suorittamat palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, jollei tämä vapautus ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen. Jäsenvaltiot voivat asettaa tarvittavia rajoituksia erityisesti varain-

▼B

hankintakampanjoiden lukumäärälle tai vapautukseen oikeuttavien tuottojen suuruudelle;

p) asianmukaisesti hyväksyttyjen yhteisöjen harjoittama sairaiden tai loukkaantuneiden henkilöiden kuljetus erityisesti tätä tarkoitusta varten varustetuilla kulkuneuvoilla;

q) julkisten radio- ja televisioyhteisöjen harjoittama muu kuin kaupallisluonteinen toiminta.

2. a) Jäsenvaltiot voivat asettaa vapautuksen myöntämiselle muiden yhteisöjen kuin julkisoikeudellisten laitosten osalta kussakin yksittäistapauksessa yhden tai useamman seuraavista ehdoista:

— kyseisten yhteisöjen tarkoituksena ei saa olla järjestelmällinen voiton tavoittelu, eikä mahdollisesti syntynyttä voittoa saa koskaan jakaa, vaan se on käytettävä tarjottujen palvelujen ylläpitämiseksi tai kehittämiseksi,

— yhteisöjen johdossa ja hallinnossa toimivien henkilöiden on toimittava pääasiallisesti vapaaehtoisuusperiaatteella, eikä heille saa omassa toiminnassaan tai välikäsien kautta koitua välitöntä tai välillistä hyötyä toiminnan tuloksesta,

— yhteisöjen on sovellettava viranomaisten vahvistamia hintoja tai sellaisia hintoja, jotka eivät ylitä vahvistettuja hintoja, taikka sellaisten liiketoimien osalta, joiden hintoja ei ole vahvistettava, alhaisempia hintoja kuin niitä, joita arvonlisäveroa maksavat kaupalliset yritykset veloittavat vastaavista liiketoimista,

— vapautukset eivät saa johtaa arvonlisäverovelvollisia kaupallisia yrityksiä haittaavaan kilpailun vääristymiseen;

b) Palvelujen suorituksiin ja tavaroiden luovutuksiin ei sovelleta 1 kohdan b, g, h, i, l, m ja n alakohdassa tarkoitettuja vapautuksia, jos

— ne eivät ole välttämättömiä vapautettujen liiketoimien suoritukselle,

— niiden pääasiallinen tarkoitus on lisätulojen hankkiminen yhteisölle tällaisilla liiketoimilla, jotka kilpailevat suoraan arvonlisäveroa maksavien kaupallisten yritysten harjoittaman toiminnan kanssa.

B. *Muut vapautukset*

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut liiketoimet edellytyksillä, joita ne asettavat vapautusten oikeaksi ja selkeäksi soveltamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista:

a) vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnat, mukaan lukien näihin liiketoimiin liittyvät vakuutuksenvälittäjän ja vakuutusasiamiehen palvelujen suoritukset;

b) kiinteän omaisuuden vuokraus, lukuun ottamatta:

1. hotellialalla tai vastaavalla alalla harjoitettavaa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä määriteltyä majoitustoimintaa, mukaan lukien leirintätarkoitukseen varustetuilla alueilla tapahtuva majoitustoiminta.

2. alueiden vuokrausta kulkuneuvojen paikoitusta varten;

3. pysyvästi asennettujen laitteiden ja koneiden vuokrausta;

4. säilytyslokeroiden vuokrausta.

Jäsenvaltiot voivat säätää muistakin tämän vapautuksen soveltamisalaa koskevista poikkeuksista;

c) sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka käytetään kokonaan tämän artiklan tai 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla vapautettuun toimintaan, jos nämä tavarat eivät ole oikeuttaneet vähennykseen, sekä sellaisten tavaroiden luovutukset, joiden hankinta tai valmistus ei 17 artiklan 6 kohdan nojalla ole oikeuttanut vähennykseen;

▼B

d) seuraavat liiketoimet:

1. luottojen myöntäminen ja välitys sekä luotonantajan harjoittama luoton hallinta;
2. luottotakuun tai muun vakuuden välitys ja muu käsittely sekä luotonantajan harjoittama luottotakuun hallinta;
3. liiketoimet, mukaan lukien välitys, jotka koskevat talletus- ja käyttötilejä, maksuja, tilisiirtoja, saamisia, shekkejä ja muita siirrettäviä asiakirjoja, lukuun ottamatta saamisten perimistä;
4. liiketoimet, mukaan lukien välitys, jotka koskevat valuuttaa sekä laillisina maksuvälineinä käytettäviä seteleitä ja kolikoita, lukuun ottamatta keräilyseteleitä ja -kolikoita: keräilyrahoina pidetään kulta-, hopea- ja muita metallikolikoita ja seteleitä, joita ei tavallisesti käytetä laillisina maksuvälineinä, sekä numismaattisesti arvokkaita kolikoita;
5. liiketoimet, mukaan lukien välitys mutta lukuun ottamatta hallintoa ja tallessapitoa, jotka koskevat osakkeita, yhtiö- ja yhteenliittymäosuuksia, obligaatioita ja muita arvopapereita, ei kuitenkaan
   — tavaroiden hallintaan oikeuttavia asiakirjoja,
   — 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ja arvopapereita;
6. jäsenvaltioiden määrittelemien erityisten sijoitusrahastojen hallinta;

e) maan alueella kelpaavien postimerkkien sekä veromerkkien ja muiden vastaavien merkkien luovutus nimellisarvostaan;

f) vedonlyönti, arvonta ja muut uhka- tai rahapelit, jollei kunkin jäsenvaltion säätämistä ehdoista ja rajoituksista muuta johdu;

g) rakennuksen tai rakennuksen osan luovutus siihen liittyvine maapohjineen, paitsi 4 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainituissa tapauksissa;

h) sellaisen rakentamattoman kiinteän omaisuuden luovutus, joka ei ole 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua rakennusmaata.

C. *Valintaoikeus*

Jäsenvaltiot voivat myöntää verovelvollisilleen oikeuden verotuksen valitsemiseen:

a) kiinteän omaisuuden vuokrauksen osalta;

b) edellä B kohdan d, g ja h alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa valintaoikeuden laajuutta; niiden on säädettävä valintaoikeuden käyttöä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

14 artikla

Maahantuonnin vapautukset

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut liiketoimet edellytyksillä, joita ne asettavat vapautusten oikeaksi ja selkeäksi soveltamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista;

a) sellaisten tavaroiden lopullinen maahantuonti, joiden osalta verovelvollisten suorittama luovutus on kaikissa tapauksissa maan alueella vapautettu verosta;

▼M4

▼M6

▼B

d) sellaisten tavaroiden lopullinen maahantuonti, jotka ovat oikeutetut muuhun kuin yhteisessä tullitariffissa säädettyyn tullivapautukseen

▼B

►M4 ——————— ◄. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin olla myöntämättä vapautusta, jos vapautuksen myöntäminen voi vakavasti uhata kilpailun edellytyksiä ►M4 ——————— ◄;

▼M6

Tätä vapautusta on sovellettava myös sellaisiin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tuotuihin tavaroihin, joihin sovellettaisiin edellä tarkoitettua vapautusta, jos ne olisi tuotu maahan 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

▼B

e) tavaroiden viejän suorittama vietyjen tavaroiden jälleentuonti samassa kunnossa kuin ne vietiin, jos tavarat ovat oikeutetut tullivapautukseen tai ►M4 ——————— ◄;

▼M4

———————

▼B

g) tavaroiden maahantuonti

— diplomaattisten ja konsulisuhteiden yhteydessä, jos tavarat ovat oikeutetut tullivapautukseen tai ►M4 ——————— ◄,

— vastaanottajamaan viranomaisten tunnustamien kansainvälisten järjestöjen ja näiden järjestöjen jäsenten toimesta järjestöjen kansainvälisten perustamissopimusten tai päämajasopimusten rajoituksin ja ehdoin,

— Pohjois-Atlantin liittosopimukseen kuuluvien jäsenvaltioiden alueelle tämän sopimuksen muiden sopijavaltioiden puolustusvoimien toimesta näiden puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön tai niiden messien taikka kanttiinien tarpeisiin, jos nämä puolustusvoimat osallistuvat yhteiseen puolustustoimintaan;

h) merikalastusyritysten satama-alueella harjoittama käsittelemättömien tai myyntiin säilöttyjen kalatuotteiden maahantuonti ennen luovutusta;

i) maahantuonnin yhteydessä palvelujen suoritukset, joiden arvo 11 artiklan B kohdan 3 alakohdan b alakohdan mukaan on sisällytettävä veron perusteeseen;

j) keskuspankkien harjoittama kullan maahantuonti;

▼M23

k) maakaasun jakeluverkossa kuljetettavan kaasun tai sähkön maahantuonti.

▼B

2. Komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotukset yhteisön verosäännöksiksi 1 kohdassa tarkoitettujen vapautusten soveltamisalan ja niiden käytännön soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen täsmentämiseksi.

Näiden säännösten voimaantuloon asti jäsenvaltiot voivat

— pysyttää voimassa edellä tarkoitettuja säännöksiä vastaavat kansalliset säännökset,

— sopeuttaa kansalliset säännöksensä kilpailun vääristymisen ja erityisesti arvonlisäverotuksessa tapahtuvan verottamatta jättämisen tai kaksinkertaisen verotuksen vähentämiseksi yhteisön alueella,

— käyttää tarkoituksenmukaisimpia hallinnollisia menettelyjä vapautuksen aikaansaamiseksi.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toimenpiteistä, joita ne edellä olevien säännösten nojalla ovat toteuttaneet tai toteuttavat, komissiolle, joka puolestaan antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

▼B

15 artikla

▼M4

Yhteisön ulkopuolelle suoritettujen vientitoimien ja niihin verrattavien liiketoimien sekä kansainvälisten kuljetusten vapautukset.

▼B

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut liiketoimet edellytyksillä, joita ne asettavat vapautusten oikeaksi ja selkeäksi soveltamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista:

1. sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka luovuttajan toimesta tai tämän lukuun lähetetään tai kuljetetaan ►M4 yhteisön ulkopuolelle ◄;

2. maan alueelle sijoittautumattoman ostajan toimesta tai tämän lukuun ►M4 yhteisön ulkopuolelle ◄ lähetettyjen tai kuljetettujen tavaroiden luovutukset, lukuun ottamatta ostajan itse kuljettamia tavaroita, jotka käytetään huvipursien ja yksityislentokoneiden tai muiden yksityiskäytössä olevien kulkuneuvojen varustamiseen, polttoaineen tankkaukseen ja varastojen täydennykseen;

▼M10

Jos toimitukset koskevat matkustajien henkilökohtaisissa matkatavaroissa kuljetettavia tavaroita, tämä vapautus voidaan myöntää edellyttäen, että:

— matkustaja ei ole sijoittautunut yhteisön alueelle;

— tavarat kuljetetaan yhteisön ulkopuolelle kolmen kuukauden kuluessa siitä kuukaudesta, jona toimitus suoritettiin;

— toimituksen kokonaisarvo, arvonlisävero mukaan lukien, on kansallisena valuuttana enemmän kuin 175 ecua, määriteltynä direktiivin 69/169/ETY [1] 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti; jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa verosta toimituksen, jonka kokonaisarvo on tätä määrää pienempi.

Toisessa alakohdassa:

— matkustajalla, joka ei ole sijoittautunut yhteisön alueelle tarkoitetaan matkustajaa, jonka kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka ei sijaitse yhteisön alueella. Tässä säännöksessä kotipaikalla tai pysyvällä asuinpaikalla tarkoitetaan paikkaa, joka on sellaisena mainittu passissa, henkilöllisyystodistuksessa tai muussa sen jäsenvaltion tunnustamassa henkilöllisyysasiakirjassa, jonka alueella toimitus tapahtuu,

— vienti osoitetaan esittämällä lasku tai laskun sijasta tosite, jonka se tullitoimipaikka on vahvistanut, jonka kautta tavarat poistuvat yhteisöstä.

Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle näytteet leimoista, joita se käyttää antaessaan kolmannen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun hyväksymismerkinnän. Komissio toimittaa tämän tiedon muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisille.

▼M4

3. sellaisista töistä koostuvien palvelujen suoritukset, jotka kohdistuvat tällaisten yhteisön alueella suoritettavien töiden kohteeksi hankittuun tai maahantuotuun irtaimeen omaisuuteen, jonka ►M6 maan alueelle sijoittautumattoman ◄ palvelujen suorittaja tai vastaanottaja tai joku muu näiden lukuun lähettävät tai kuljettavat yhteisön ulkopuolelle.

[1] EYVL N:o L 133, 4.6.1969, s. 6, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/4/EY (EYVL N:o L 60, 3.3.1994, s. 14)

▼B

4. tavaroiden luovutukset seuraavanlaisten vesialusten polttoaineen tankkausta ja varastojen täydennystä varten:

   a) avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset, joilla kuljetetaan matkustajia korvausta vastaan tai joita käytetään kaupalliseen tai teolliseen toimintaan taikka kalastukseen;

   b) meripelastus- ja avustusalukset sekä rannikkokalastusalukset, lukuun ottamatta jälkimmäisten varastojen täydennystä;

   c) yhteisen tullitariffin alanimikkeessä 89.01 A määritellyt sotaalukset, jotka lähtevät maasta määränpäänä ulkomaan satama tai ankkuripaikka.

▼M6

Komissio tekee neuvostolle viipymättä ehdotukset yhteisön verosäännöksiksi, joissa määrätään tämän vapautuksen sekä 5-9 alakohdassa säädettyjen vapautusten soveltamisala ja niiden käytännön soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Näiden säännösten voimaantuloon saakka jäsenvaltiot voivat rajoittaa tässä alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamisalaa.

▼B

5. edellä 4 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen merialusten luovutus, muutostyö, korjaus, huolto ja vuokraus sekä näihin merialuksiin liittyvän tai niissä käytetyn varustuksen — mukaan lukien kalastusvarusteiden — luovutus, vuokraus, korjaus ja huolto;

6. ilma-alusten luovutus, muutostyö, korjaus, huolto ja vuokraus pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä vastiketta vastaan harjoittavalle lentoyhtiölle sekä näihin ilma-aluksiin liittyvän tai niissä käytetyn varustuksen luovutus, vuokraus, korjaus ja huolto;

7. tavaroiden luovutukset 6 alakohdassa tarkoitetun ilma-aluksen polttoaineen tankkausta ja varastojen täydennystä varten;

8. muut kuin 5 alakohdassa tarkoitetut palvelujen suoritukset, jotka suoraan palvelevat siinä tarkoitettujen merialusten tai niiden lastin välittömiä tarpeita;

9. muut kuin 6 alakohdassa tarkoitetut palvelujen suoritukset, jotka suoraan palvelevat siinä tarkoitettujen ilma- alusten tai niiden lastin välittömiä tarpeita;

10. tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset

    — diplomaattisten ja konsulisuhteiden yhteydessä,

    — vastaanottajamaan viranomaisten tunnustamille kansainvälisille järjestöille ja näiden järjestöjen jäsenille järjestöjen kansainvälisten perustamissopimusten tai päämajasopimusten rajoituksin ja ehdoin,

    — Pohjois-Atlantin liittosopimukseen kuuluvissa jäsenvaltioissa tämän sopimuksen muiden sopijavaltioiden puolustusvoimille näiden puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön tai niiden messien taikka kanttiinien tarpeisiin, jos nämä puolustusvoimat osallistuvat yhteiseen puolustustoimintaan.

▼M4

    — jotka suoritetaan toiseen jäsenvaltioon ja jotka on tarkoitettu muun Pohjois-Atlantin liittosopimukseen kuuluvan valtion kuin itse määräjäsenvaltion puolustusvoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön tai niiden messien taikka kanttiinien tarpeisiin, jos nämä puolustusvoimat osallistuvat yhteiseen puolustustoimintaan.

▼B

Tätä vapautusta ►M4 on sovellettava vastaanottajajäsenvaltion vahvistamin ►M6 rajoituksin ◄ ◄ yhdenmukaisten verosäännösten säätämiseen asti

▼M6

Tavaroiden, joita ei lähetetä tai kuljeteta maan ulkopuolelle, luovutuksille sekä palvelujen suorituksille voidaan myöntää vapautus veronpalautusmenettelyä soveltaen.

▼B

11. keskuspankeille suoritetut kullan luovutukset;

12. tavaroiden luovutukset hyväksytyille yhteisöille, jotka vievät näitä tavaroita ►M4 yhteisön ulkopuolelle ◄ osana ►M4 yhteisön ulkopuolella ◄ harjoittamastaan humanitaarisesta, hyväntekeväisyys- tai opetustoiminnasta. Vapautuksen myöntämisessä voidaan soveltaa veronpalautusmenetelmää;

▼M6

13. Palvelujen suoritukset, mukaan lukien kuljetukset ja liitännäiset liiketoimet, mutta lukuun ottamatta 13 artiklan mukaisesti verosta vapautettuja palvelujen suorituksia, jotka liittyvät välittömästi tavaroiden vientiin tai sellaisten tavaroiden maahantuontiin, joihin sovelletaan 7 artiklan 3 kohdassa tai 16 artiklan 1 kohdan A alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä;

▼B

14. toisen nimissä ja lukuun toimivien välittäjien suorittamat palvelujen suoritukset, jos ne liittyvät tässä artiklassa tarkoitettuihin liiketoimiin tai sellaisiin liiketoimiin, jotka toteutetaan ►M4 yhteisön ulkopuolella ◄.

Tätä vapautusta ei sovelleta matkatoimistoihin, jos ne matkustajan nimissä ja tämän lukuun suorittavat toisissa jäsenvaltioissa palveluja.

▼A2

15. The Portuguese Republic may treat sea and air transport between the islands making up the autonomous regions of the Azores and Madeira and between those regions and the mainland in the same way as international transport.

▼B

16 artikla

Erityiset kansainvälistä tavaraliikennettä koskevat vapautukset

1. Jollei 29 artiklassa tarkoitetuista neuvotteluista muuta johdu, jäsenvaltiot voivat toteuttaa erityistoimenpiteitä kaikkien tai tiettyjen jäljempänä lueteltujen liiketoimien jättämiseksi arvonlisäverotuksen ulkopuolelle, jollei niitä ole tarkoitettu lopulliseen käyttöön ja/tai kulutukseen ja jos tavaran kulutukseen ottamisesta kannetun arvonlisäveron määrä vastaa sitä määrää, joka olisi ollut kannettava, jos jokaista tällaista liiketointa olisi verotettu maahan tuotaessa tai maan alueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muiden verosäännösten soveltamista:

▼M4

A. sellaisten tavaroiden maahantuonti, jotka on tarkoitus asettaa muuhun varastomenettelyyn kuin tullivarastomenettelyyn;

B. sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka on tarkoitus

a) esittää tullille ja tarvittaessa sijoittaa väliaikaiseen varastoon,

b) sijoittaa vapaa-alueelle tai vapaavarastoon,

c) asettaa tullivarastomenettelyyn tai sisäiseen jalostusmenettelyyn,

d) päästää aluemerelle

— asennettaviksi poraus- tai tuotantolautoille näiden rakentamista, korjausta, huoltoa, muutostöitä tai varustamista varten, taikka tällaisten poraus- tai tuotantolauttojen yhdistämiseksi mantereeseen,

— poraus- tai tuotantolauttojen polttoaineen ja varusteiden täydentämiseksi,

e) asettaa muuhun varastomenettelyyn kuin tullivarastomenettelyyn.

Edellä a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja paikkoja ovat ne, jotka määritellään sellaisiksi voimassa olevissa yhteisön tullisäännöksissä;”

C. palvelujen suoritukset, jotka liittyvät B ala-kohdassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin;

D. B alakohdassa luetelluissa paikoissa samassa alakohdassa mainitussa järjestelmässä olevien tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset;

▼M4

E. luovutukset,

— jotka kohdistuvat 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tavaroihin, joihin sovelletaan kokonaan tuontimaksuista vapautettua väliaikaisen maahantuonnin menettelyä taikka ulkoista passitusmenettelyä,

— jotka kohdistuvat 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tavaroihin, joihin sovelletaan 33 a artiklassa tarkoitettua yhteisön passitusmenettelyä,

sekä näihin luovutuksiin liittyvät palvelujen suoritukset.

▼B

2. Jollei 29 artiklassa tarkoitetuista neuvotteluista muuta johdu, jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta verovelvolliselle tuodut tai luovutetut tavarat, jotka on tarkoitus viedä maasta samassa muodossa tai valmistuksen jälkeen, sekä verovelvollisen vientitoimintaan liittyvien palvelujen suoritukset; vapautus ei saa ylittää verovelvollisen viennin arvoa viimeksi kuluneiden kahdentoista kuukauden aikana.

3. Komissio tekee neuvostolle viipymättä ehdotukset yhteisiksi arvonlisäveron soveltamista 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin koskeviksi yksityiskohtaisiksi säännöiksi.

XI OSASTO

VÄHENNYKSET

17 artikla

Vähennysoikeuden syntyminen ja laajuus

1. Vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy.

2. Jos tavarat ja palvelut käytetään verovelvollisen arvonlisäverollisiin liiketoimiin, verovelvollisella on oikeus vähentää siitä verosta, jonka maksamiseen hän on velvollinen:

a) arvonlisävero, joka on maksettava tai maksettu tavaroista tai palveluista, jotka verovelvolliselle on luovuttanut taikka suorittanut tai luovuttaa taikka suorittaa toinen verovelvollinen;

b) arvonlisävero, joka on maksettava tai maksettu maahantuoduista tavaroista;

c) arvonlisävero, joka on maksettava 5 artiklan 7 kohdan a alakohdan ja 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on myös myönnettävä jokaiselle verovelvolliselle 2 kohdassa tarkoitettu arvonlisäveron vähennys tai palautus, jos tavarat tai palvelut käytetään seuraaviin tarkoituksiin:

a) sellaisiin verovelvollisen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun taloudelliseen toimintaan liittyviin liiketoimiin, jotka suoritetaan ulkomailla ja jotka olisivat oikeuttaneet vähennykseen, jos ne olisi suoritettu maan alueella;

b) verovelvollisen 14 artiklan 1 kohdan i alakohdan, 15 artiklan, 16 artiklan 1 kohdan B, C, ja D alakohdan ja 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti vapautettuihin liiketoimiin;

c) verovelvollisen 13 artiklan B kohdan a alakohdan ja d alakohdan 1 — 5 alakohdan mukaisesti vapautettuihin liiketoimiin, jos vastaanottaja on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle tai jos nämä liiketoimet välittömästi liittyvät yhteisön ulkopuolelle vietäviksi tarkoitettuihin tavaroihin.

4. Neuvosto pyrkii 31 päivään joulukuuta 1977 mennessä yksimielisesti komission ehdotuksesta vahvistamaan yhteisön yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, joiden mukaan 3 kohdan mukaiset palautukset on myönnettävä maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille. Tämän menettelyn voimaantuloon asti jäsenvaltioiden on itse säädettävä palautuksessa noudatettavista yksityiskohtaisista säännöistä. Jos verovelvollinen ei ole sijoittautunut yhteisön alueelle, jäsenvaltiot voivat evätä palautuksen tai asettaa sille lisäehtoja.

▼B

5. Sellaisten tavaroiden ja palvelujen osalta, joita verovelvollinen käyttää sekä 2 ja 3 kohdan mukaan vähennykseen oikeuttaviin liiketoimiin että vähennykseen oikeuttamattomiin liiketoimiin, vähennys voidaan myöntää vain siitä arvonlisäveron osasta, joka vastaa ensin mainittujen liiketoimien suhteellista osuutta.

Tämä suhdeluku on laskettava 19 artiklan mukaisesti kaikista verovelvollisen suorittamista liiketoimista.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin:

a) oikeuttaa verovelvollisen laskemaan toimintansa jokaiselle toimialalle erillisen suhdeluvun, jos jokaisesta toimialasta pidetään erillistä kirjanpitoa;

b) velvoittaa verovelvollisen laskemaan toimintansa jokaiselle toimialalle erillisen suhdeluvun ja pitämään jokaisesta toimialasta erillistä kirjanpitoa;

c) oikeuttaa tai velvoittaa verovelvollisen tekemään vähennyksen tavaroiden ja palvelujen täyden tai osittaisen käytön perusteella;

d) oikeuttaa tai velvoittaa verovelvollisen tekemään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun säännön mukaisesti vähennyksen jokaisen sellaisen tavaran tai palvelun osalta, joka käytetään siinä tarkoitettuun liiketoimeen;

e) määrätä, että merkityksetöntä arvonlisäveroa, jota verovelvollinen ei voi vähentää, ei oteta huomioon.

6. Neuvosto päättää neljän vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta yksimielisesti komission ehdotuksesta, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Sellaiset kustannukset, jotka eivät luonteeltaan ole liiketoimintaan liittyviä, kuten ylellisyys-, huvi- tai edustuskustannukset, jäävät joka tapauksessa vähennysoikeuden ulkopuolelle.

Kunnes edellä olevat säännökset tulevat voimaan, jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa kaikkia sisäisen lainsäädäntönsä vähennysoikeuden rajoittamista koskevia säännöksiä.

7. Jäsenvaltiot voivat, jollei 29 artiklan mukaisista neuvotteluista muuta johdu, suhdannesyistä rajoittaa kaikkien tai tiettyjen investointi- tai muiden tavaroiden vähennysoikeutta kokonaan tai osittain. Jäsenvaltiot voivat ylläpitääkseen yhtäläisiä kilpailuedellytyksiä vähennyksen epäämisen sijasta verottaa verovelvollisen itse valmistamia tai maan alueelta ostamia taikka maahantuomia tavaroita siten, että verotus ei ylitä sitä arvonlisäveron määrää, joka rasittaisi vastaavien tavaroiden hankintaa.

18 artikla

Vähennysoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Vähennysoikeuden käyttö edellyttää verovelvolliselta:

a) edellä 17 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vähennystä varten 22 artiklan 3 kohdan mukaisen laskun hallussapitoa;

b) edellä 17 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vähennystä varten sellaisen tuontiasiakirjan hallussapitoa, jossa verovelvollinen mainitaan vastaanottajaksi tai tuojaksi ja jossa mainitaan tai josta voidaan laskea maksettavan veron määrä;

c) edellä 17 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vähennystä varten kunkin jäsenvaltion määräämien muodollisuuksien noudattamista;

d) verovelvollisen ollessa ►**M18** 21 artiklan 1 kohdan ◄ mukaan vastaanottaja tai ostaja, kunkin jäsenvaltion määräämien muodollisuuksien noudattamista.

2. Verovelvollisen on tehtävä vähennys vähentämällä ilmoituskaudelta maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärästä veromäärä, jonka osalta vähennysoikeus on syntynyt ja joka voidaan vähentää saman ajanjakson aikana 1 kohdan säännösten mukaisesti.

▼B

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja satunnaisia liiketoimia suorittavia verovelvollisia käyttämään vähennysoikeuttaan vasta luovutusajankohtana.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä niistä edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä, joiden mukaisesti verovelvollinen voidaan oikeuttaa tekemään vähennys muutoin kuin 1 ja 2 kohdan säännösten nojalla.

4. Jos vähennysten määrä ylittää ilmoituskaudelta maksettavan veron määrän, jäsenvaltiot voivat siirtää ylimenevän osan seuraavalle kaudelle tai palauttaa sen tarkemmin määräämillänsä ehdoilla.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin olla siirtämättä tai palauttamatta ylimenevää määrää, jos tämä määrä on merkityksetön.

19 artikla

Vähennyksen suhdeluvun laskeminen

1. Edellä 17 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vähennyksen suhdeluku muodostuu murtoluvusta, jonka

— osoittaja on sellaisen vuotuisen liikevaihdon arvonlisäveroton kokonaismäärä, joka muodostuu 17 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti arvonlisäveron vähentämiseen oikeuttavista liiketoimista,

— nimittäjä on sellaisen vuotuisen liikevaihdon arvonlisäveroton kokonaismäärä, joka muodostuu osoittajaan sisällytetyistä liiketoimista sekä liiketoimista, jotka eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Jäsenvaltiot voivat lisäksi sisällyttää nimittäjään muut kuin 11 artiklan B kohdan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitetut tukipalkkiot.

Suhdeluku on laskettava vuosiperusteella ja ilmaistava enintään seuraavaan suurempaan kokonaislukuun pyöristettynä prosenttilukuna.

2. Edellä 1 kohdan säännöksistä poiketen vähennyksen suhdelukua laskettaessa on jätettävä ottamatta huomioon liikevaihdon määrä, joka muodostuu investointitavaroiden luovutuksista, jos verovelvollinen käyttää nämä tavarat yrityksessään. Samoin on jätettävä ottamatta huomioon liitännäisistä kiinteistö- ja rahoitusliiketoimista sekä liitännäisistä 13 artiklan B kohdan d alakohdassa tarkoitetuista liiketoimista muodostuva liikevaihdon määrä. Jos jäsenvaltiot käyttävät hyväkseen 20 artiklan 5 kohdan mukaista mahdollisuutta olla vaatimatta oikaisua investointitavaroiden osalta, ne voivat sisällyttää näiden tavaroiden luovutuksesta saadun tuoton vähennyksen suhdeluvun laskelmaan.

3. Vuoden aikana sovellettava tilapäinen suhdeluku on laskettava edeltävän vuoden liiketoimien perusteella. Jos tällaisia liiketoimia ei ole tai ne ovat määrältään merkityksettömiä, verovelvollisen on arvioitava viranomaisen valvonnan alaisena tilapäisesti sovellettava suhdeluku omien ennusteidensa perusteella. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edelleen soveltaa voimassa olevia säännöksiään.

Tilapäisen suhdeluvun perusteella tehdyt vähennykset on tarkistettava, kun lopullinen suhdeluku seuraavana vuonna vahvistetaan.

20 artikla

Vähennysten oikaiseminen

1. Alunperin tehty vähennys on oikaistava jäsenvaltioiden vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan, erityisesti

a) jos vähennys on suurempi tai pienempi kuin se, jonka tekemiseen verovelvollinen oli oikeutettu;

b) jos vähennysten määrän määräytymisessä huomioon otetuissa erissä on veroilmoituksen antamisen jälkeen tapahtunut muutoksia, etenkin jos kauppa on peruutettu tai hinnanalennus saatu; oikaisua ei kuitenkaan suoriteta kokonaan tai osittain maksamatta jääneiden liiketoimien osalta eikä asianmukaisesti toteen näytetyn tai todetun tuhoutumisen, hävikin tai varkauden osalta eikä 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vähäarvoisten lahjojen tai näytekappaleiden antamista varten tapahtuneen käyttöön ottamisen osalta. Jäsenvaltiot

▼B

voivat kuitenkin vaatia oikaisua kokonaan tai osittain maksamatta jääneiden liiketoimien sekä varkauden osalta.

2. Investointitavaroiden osalta oikaisu suoritetaan viiden vuoden ajalta, mukaan lukien tavaran hankinta- tai valmistusvuosi. Kunakin vuonna oikaisu kohdistuu vain viidennekseen näiden tavaroiden verosta. Oikaisu perustuu seuraavien vuosien aikana tapahtuneisiin vähennysoikeuden muutoksiin suhteessa tavaran hankinta- tai valmistusvuoteen.

Jäsenvaltiot voivat edellisestä alakohdasta poiketen oikaisua tehdessään käyttää perusteena täydet viisi vuotta kestävää kautta, joka alkaa tavaran ensimmäisestä käyttöönotosta.

▼M10

Kiinteistöinvestointien osalta oikaisun perusteena toimivaa kautta voidaan pidentää kahteenkymmeneen vuoteen.

▼B

3. Oikaisukauden aikana luovutettua investointitavaraa on katsottava käytetyksi verovelvollisen taloudellisessa toiminnassa oikaisukauden loppuun saakka. Tätä taloudellista toimintaa on pidettävä kokonaisuudessaan verollisena, jos mainitun tavaran luovutus on verollinen: ja sitä on pidettävä kokonaan vapautettuna, jos luovutus on vapautettu. Oikaisu on suoritettava kerralla koko jäljellä olevan oikaisukauden osalta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jälkimmäisessä tapauksessa olla vaatimatta oikaisua, jos ostaja on verovelvollinen, joka käyttää kyseistä investointitavaraa yksinomaan sellaisissa liiketoimissa, joiden osalta arvonlisävero saadaan vähentää.

4. Jäsenvaltiot voivat 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa

— määritellä investointitavaran käsitteen,

— täsmentää tarkistuksessa huomioon otettavan veron määrää,

— toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet, joilla estetään oikaisusta aiheutuva perusteeton hyöty,

— sallia hallinnollisia yksinkertaistuksia.

5. Jos 2 ja 3 kohdan soveltaminen johtaisi jäsenvaltiossa merkityksettömään lopputulokseen, tämä jäsenvaltio voi, ottaen huomioon veron kokonaisvaikutuksen kyseisessä jäsenvaltiossa ja hallinnon yksinkertaistamistarpeen, olla soveltamatta niitä, jollei tämä johda kilpailun vääristymiseen ja noudattaen 29 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä.

6. Kun verovelvollinen siirtyy tavallisesta verotusjärjestelmästä erityisjärjestelmään tai päinvastoin, jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla estetään verovelvolliselle aiheutuva perusteeton hyöty tai haitta.

XII OSASTO

VERONMAKSUVELVOLLISET

21 artikla

Viranomaisille veronmaksuvelvolliset

Arvonlisäveroa ovat velvolliset maksamaan:

1. sisäisen järjestelmän mukaan:

a) verovelvolliset, jotka suorittavat verollisia liiketoimia, lukuunottamatta 5 artiklan 2 kohdan e alakohdassatarkoitettuja liiketoimia, silloin kun niiden suorittajana on ulkomaille sijoittautunut verovelvollinen. Jos verollisen liiketoimen suorittaa ulkomaille sijoittautunut verovelvollinen, jäsenvaltiot voivat määrätä toisen henkilön maksamaan veron. Tähän tarkoitukseen voidaan nimetä erityisesti veroedustaja tai verollisen liiketoimen vastaanottaja. Jäsenvaltiot voivat myös määrätä muun henkilön kuin verovelvollisen vastuuseen yhteisvastuullisesti veron maksamisesta;

▼M15

b) verovelvolliset, joille toimitetaan 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja palveluja tai henkilöt, jotka on maassa rekisteröity arvonlisäverovelvollisena ja joille toimitetaan 28 b artiklan C, D, E ja F jaksossa tarkoitettuja palveluja, jos palvelut toimittaa ulkomaille sijoittautunut verovelvollinen; jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia, että palvelujen toimittajaa on pidettävä yhteisvastuullisesti veron maksamisesta vastuullisena;

▼B

c) jokainen henkilö, joka mainitsee arvonlisäveron laskussa tai laskuna toimivassa asiakirjassa;

2. maahantuonnissa henkilö tai henkilöt, jotka tuontivaltio on määrännyt tai hyväksynyt veronmaksuvelvollisiksi.

XIII OSASTO

VERONMAKSUVELVOLLISTEN VELVOITTEET

22 artikla

Sisäisen järjestelmän velvoitteet

1. Verovelvollisen on ilmoitettava verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta, muuttumisesta tai loppumisesta.

2. Verovelvollisen on pidettävä riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa arvonlisäveron soveltamisen ja veroviranomaisen suorittaman tarkastuksen mahdollistamiseksi.

3. a) Verovelvollisen on toiselle verovelvolliselle suorittamistaan tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista toimitettava lasku tai laskuna toimiva asiakirja sekä säilytettävä itsellään jäljennös kaikista toimitetuista asiakirjoista.

Samoin verovelvollisen on toimitettava lasku niistä ennakkomaksuista, jotka toinen verovelvollinen on tilittänyt hänelle ennen tavaran luovutusta tai palvelun suoritusta.

b) Laskussa on selkeästi mainittava veroton hinta ja kutakin verokantaa vastaava veron määrä sekä mahdollinen vapautus.

c) Jäsenvaltioiden on vahvistettava perusteet, joilla asiakirjaa voidaan pitää laskuna.

4. Verovelvollisen on tehtävä ilmoitus jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa. Määräaika ei saa olla pitempi kuin kaksi kuukautta kunkin verokauden päättymisestä. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa verokauden kuukaudeksi, kahdeksi kuukaudeksi tai kolmeksi kuukaudeksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa eri pituisia kausia, jotka eivät kuitenkaan saa olla yhtä vuotta pidempiä.

Ilmoituksessa on annettava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen syntyneen verosaatavan määrän ja tehtävien vähennysten määrän toteamiseksi, mukaan lukien tarvittaessa veroon ja vähennyksiin liittyvien liiketoimien sekä vapautettujen liiketoimien kokonaismäärä, jos se on tarpeen veron määräytymisperusteen toteamiseksi.

5. Verovelvollisen on maksettava arvonlisäveron nettomäärä ilmoituksen tekemisen yhteydessä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin asettaa maksun suoritukselle eri määräpäivän tai vaatia ilmoituksen ennakkomaksun.

6. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvollisen tekemään ilmoituksen, joka sisältää 4 kohdassa tarkoitetut tiedot kaikista edellisen vuoden aikana suoritetuista liiketoimista. Tähän ilmoitukseen on sisällytettävä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen mahdollisia tarkistuksia varten.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että henkilöt, jotka ►M18 21 artiklan 1 kohdan ◄ a ja b alakohdan mukaisesti ovat velvollisia maksamaan veroa ulkomaille sijoittautuneen verovelvollisen asemesta tai jotka ovat yhteisvastuullisia veron maksamisesta, täyttävät edellä mainitut ilmoitus- ja maksuvelvoitteet.

▼B

8. Jäsenvaltiot voivat säätää muista velvoitteista, joita ne pitävät välttämättöminä veron asianmukaisesti kantamiseksi ja veropetosten estämiseksi, tämän kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan 4 kohdan nojalla annettavien säännösten soveltamista.

9. Jäsenvaltiot voivat myöntää verovelvollisille erivapauden

— tietyistä velvoitteista,

— kaikista velvoitteista, jos verovelvolliset eivät suorita muita kuin vapautettuja liiketoimia,

— veron maksamisesta, jos sen määrä on merkityksetön.

▼M20

22 a artikla

Oikeus tutustua toiseen jäsenvaltioon sähköisesti tallennettuihin laskuihin

Kun verovelvollinen tallentaa toimittamansa tai vastaanottamansa laskut on-line-yhteyden tietoihin takaavin sähköisin keinoin ja kun tallennuspaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon verovelvollinen on sijoittautunut, sen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla, johon verovelvollinen on sijoittautunut, on tätä direktiiviä sovellettaessa oikeus saada sähköisesti tutustua laskuihin, kopioida ne ja käyttää niitä verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltion lainsäädännössä vahvistetuin edellytyksin ja sikäli kuin se on tarpeen kyseisen jäsenvaltion valvontaa varten.

▼B

23 artikla

Maahantuontiin liittyvät velvoitteet

Maahantuotujen tavaroiden osalta jäsenvaltioiden on säädettävä ilmoituksen tekemistä ja siihen perustuvaa maksua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti määrätä, että verovelvollisten tai veronmaksuvelvollisten taikka tiettyjen verovelvollis- tai veronmaksuvelvollisryhmien suorittamasta tavaroiden maahantuonnista kannettavaa arvonlisäveroa ei tarvitse maksaa tuontihetkenä, jos arvonlisävero on mainittu sellaiseksi 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehtävässä ilmoituksessa.

XIV OSASTO

ERITYISJÄRJESTELMÄT

24 artikla

Pieniä yrityksiä koskeva erityisjärjestelmä

1. Jäsenvaltiot, jotka voisivat kohdata vaikeuksia tavallisen verojärjestelmän soveltamisessa pieniin yrityksiin näiden yritysten toiminnan tai rakenteen vuoksi, voivat vahvistamillaan edellytyksillä ja rajoituksilla, noudattaen 29 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä, noudattaa yksinkertaistettuja verotusta ja veronkantoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, erityisesti vakiokantajärjestelmiä, jos tämä ei johda verotuksen kevenemiseen.

2. Neuvoston yksimielisesti komission ehdotuksesta vahvistamaan päivämäärään saakka, joka ei saa olla myöhäisempi kuin maahantuonnin verollisuuden ja viennin verottomuuden lakkauttamisen päivämäärä jäsenvaltioiden välisessä kaupassa:

a) jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun toisen neuvoston direktiivin 14 artiklan mukaista mahdollisuutta ottaa käyttöön verovapautukset tai asteittaiset verohelpotukset, voivat pysyttää voimassa nämä vapautukset ja niiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jos ne ovat yhdenmukaiset arvonlisäverojärjestelmän kanssa.

▼B

Jäsenvaltiot, jotka soveltavat verovapautusta verovelvollisiin, joiden vuosittainen liikevaihto kansallisena valuuttana tämän direktiivin antamispäivän muuntokurssin mukaan on pienempi kuin 5 000 Euroopan laskentayksikköä, voivat korottaa tätä vapautusta enintään 5 000 Euroopan laskentayksikköön.

Jäsenvaltiot, jotka soveltavat asteittaisia verohelpotuksia, eivät saa korottaa näiden helpotusten ylärajaa eivätkä muuttaa niiden myöntämisehtoja edullisemmiksi;

b) jäsenvaltiot, jotka eivät ole käyttäneet tätä mahdollisuutta, voivat myöntää verovapautuksen sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto kansallisena valuuttana tämän direktiivin antamispäivän muuntokurssin mukaan on enintään 5 000 Euroopan laskentayksikköä. Ne voivat tarvittaessa soveltaa asteittaisia verohelpotuksia verovelvollisiin, joiden vuosittainen liikevaihto on suurempi kuin näiden jäsenvaltioiden verovapautuksen soveltamiselle vahvistama enimmäismäärä;

c) Jäsenvaltiot, jotka soveltavat verovapautusta verovelvollisiin, joiden vuosittainen liikevaihto kansallisena valuuttana tämän direktiivin antamispäivän muuntokurssin mukaan on 5 000 Euroopan laskentayksikköä tai suurempi, voivat korottaa tätä verovapautusta sen todellisen arvon säilyttämiseksi.

3. Vapautusten ja asteittaisten verohelpotusten käsitteitä on sovellettava pienten yritysten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.

Jäsenvaltiot voivat sulkea tiettyjä liiketoimia 2 kohdassa tarkoitetun järjestelmän ulkopuolelle. Missään tapauksessa 2 kohta ei ole sovellettavissa 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin.

4. Edellä olevan 2 kohdan soveltamisessa viitearvona käytettävä liikevaihto koostuu 5 ja 6 artiklassa määriteltyjen tavaroiden ja palvelujen arvonlisäverottomasta arvosta, siltä osin kuin niitä on verotettava, mukaan lukien liiketoimet, joihin 28 artiklan 2 kohdan nojalla liittyy vapautus, jolla palautetaan edeltävässä vaiheessa maksettu vero 15 artiklan mukaisesti vapautettujen liiketoimien arvosta sekä kiinteistöjä koskevien liiketoimien 13 artiklan B kohdan d alakohdassa tarkoitettujen rahoitusta koskevien liiketoimien ja vakuutuspalvelujen arvosta, jolleivät nämä liiketoimet ole luonteeltaan liitännäisiä.

Yrityksen suorittamia aineellisten tai aineettomien investointitavaroiden luovutuksia ei kuitenkaan oteta huomioon liikevaihtoa laskettaessa.

5. Verovelvolliset, jotka saavat vapautuksen, eivät ole oikeutettuja 17 artiklan mukaiseen vähennykseen eivätkä veron mainitsemiseen laskussa ►**M20** ——————— ◄.

6. Verovelvolliset, jotka voivat saada vapautuksen, voivat valita joko tavanomaisen arvonlisäverojärjestelmän noudattamisen tai 1 kohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun järjestelmän noudattamisen. Tässä tapauksessa verovelvolliset hyötyvät mahdollisista kansallisen lainsäädännön mukaisista asteittaisista verohelpotuksista.

7. Verovelvollisia, jotka saavat asteittaisen verohelpotuksen, on pidettävä tavanomaisen arvonlisäverojärjestelmän alaisina verovelvollisina, jollei 1 kohdan soveltamisesta muuta johdu.

8. Joka neljäs vuosi 1 päivästä tammikuuta 1982 alkaen komissio antaa jäsenvaltioita kuultuaan kertomuksen neuvostolle tämän artiklan säännösten soveltamisesta. Komissio, joka ottaa huomioon tarpeen lähentää kansallisia säännöksiä, liittää tarvittaessa kertomukseensa ehdotukset:

a) pieniä yrityksiä koskevan erityisjärjestelmän parantamisesta;

b) kansallisten järjestelmien yhdenmukaistamisesta arvonlisäveron vapautusten ja asteittaisten verohelpotusten osalta;

c) edellä 2 kohdassa mainitun 5 000 Euroopan laskentayksikön rajan yhdenmukaistamisesta.

9. Neuvosto päättää sopivana ajankohtana, edellyttääkö 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 4 artik-

▼B

lassa tarkoitettu tavoite pieniä yrityksiä koskevan erityisjärjestelmän käyttöön ottamista, sekä antaa tarvittaessa säännöksiä tämän järjestelmän soveltamisen yhteisistä rajoituksista ja ehdoista. Kunnes tällainen järjestelmä on otettu käyttöön, jäsenvaltiot voivat pysyttää voimassa omat erityisjärjestelmänsä, joiden soveltamisessa on noudatettava tämän artiklan ja neuvoston myöhemmin antamien säädösten säännöksiä.

25 artikla

Yhteinen maataloustuottajia koskeva vakiokantajärjestelmä

1. Jos tavanomaisen arvonlisäverojärjestelmän tai 24 artiklan mukaisen yksinkertaistetun järjestelmän soveltaminen maataloustuottajiin aiheuttaisi vaikeuksia, jäsenvaltiot voivat soveltaa maataloustuottajiin vakiokantajärjestelmää maataloustuottajien ostamista tavaroista ja palveluista maksetun arvonlisäveron hyvittämiseksi.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan

— ”maataloustuottajalla” verovelvollista, joka harjoittaa toimintaansa jäljempänä määritellyllä talouden alalla,

— ”maa-, metsä- tai kalatalouden harjoittamisella” kussakin jäsenvaltiossa sellaisena talouden harjoittamisena pidettyä liitteessä A lueteltua tuotantotoimintaa,

— ”vakiokantajärjestelmän alaisella maataloustuottajalla” maataloustuottajaa, johon sovelletaan 3 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa tarkoitettua vakiokantajärjestelmää,

— ”maataloustuotteilla” liitteessä A luetellun toiminnan tuloksina saatuja tuotteita, jotka tuotetaan kunkin jäsenvaltion maa-, metsä- tai kalataloudessa,

— ”maatalouspalveluilla” liitteessä B lueteltuja palveluja, joita maataloustuottaja suorittaa maa-, metsä- tai kalataloutensa tavanomaista työvoimaa ja/tai varustusta käyttäen,

— ”tuotantopanoksiin sisältyvällä arvonlisäverolla” sitä arvonlisäveron kokonaismäärää, joka sisältyy jäsenvaltion vakiokantajärjestelmään kuuluvan maa-, metsä- ja kalatalouden tavara- ja palveluostoihin, jos normaalin arvonlisäverojärjestelmän alainen maataloustuottaja 17 artiklan mukaan voisi vähentää tämän veron,

— ”vakiokantahyvitysten prosentilla” jäsenvaltion 3 kohdan mukaisesti vahvistamaa prosenttia, jota jäsenvaltio soveltaa 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa antaakseen vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille mahdollisuuden vakiokantahyvityksen saamiseen tuotantopanoksiin sisältyvästä arvonlisäverosta,

— ”vakiokantahyvityksellä” sitä määrää, joka saadaan soveltamalla 3 kohdan mukaista vakiokantahyvitysten prosenttia vakiokantajärjestelmän alaisen maataloustuottajan liikevaihtoon 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa vahvistettava vakiokantahyvitysten prosentit ja ilmoitettava ne komissiolle ennen kuin niitä aletaan soveltaa. Nämä prosentit on laskettava yksinomaan vakiokantajärjestelmän alaisia maataloustuottajia koskevien kolmen edellisen vuoden makrotaloudellisten tilastotietojen perusteella. Prosentit eivät saa johtaa siihen, että vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille tehtävät palautukset ovat suurempia kuin tuotantopanoksiin kohdistuva arvonlisävero. Jäsenvaltiot voivat alentaa prosentteja nollatasoon asti. Prosentteja voidaan pyöristää ylöspäin tai alaspäin lähimpään puoleen prosenttiyksikköön.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa erilliset vakiokantahyvitysten prosentit metsätaloudelle, maatalouden eri aloille sekä kalataloudelle.

4. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa vakiokantajärjestelmän alaiset maataloustuottajat verovelvollisille 22 artiklan mukaan kuuluvista velvoitteista.

5. Edellä 3 kohdassa säädettyjä vakiokantaprosentteja on sovellettava vakiokantajärjestelmän alaisten maataloustuottajien muille verovelvollisille kuin vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille luovuttamien maataloustuotteiden verottomaan hintaan ja

▼B

vakiokantajärjestelmän alaisten maataloustuottajien muille verovelvollisille kuin vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille suorittamien maatalouspalvelujen verottomaan hintaan. Tämä hyvitys sulkee pois kaikki muut vähennysmuodot.

6. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että vakiokantahyvityksen maksun suorittaa:

a) joko tavaroiden tai palvelujen vastaanottajana oleva verovelvollinen. Tässä tapauksessa tavaroiden tai palvelujen vastaanottajana oleva verovelvollinen on oikeutettu jäsenvaltion vahvistamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen vähentämään siitä arvonlisäverosta, jonka maksamiseen hän on velvollinen, vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille maksamansa vakiokantahyvityksen määrän;

b) tai viranomaiset.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet voidakseen tehokkaasti valvoa vakiokantahyvitysten maksamista vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille.

8. Muiden kuin 5 kohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden luovutusten tai maatalouspalvelujen suoritusten osalta vakiokantahyvityksen maksua on pidettävä ostajan tai vastaanottajan suorittamana.

9. Jäsenvaltio voi sulkea vakiokantajärjestelmän ulkopuolelle tiettyjä maataloustuottajaryhmiä sekä sellaisia maataloustuottajia, joiden osalta tavanomaisen arvonlisäverojärjestelmän tai tarvittaessa 24 artiklan 1 kohdan mukaisen yksinkertaistetun järjestelmän soveltaminen ei aiheuta hallinnollisia vaikeuksia.

10. Jokainen vakiokantajärjestelmän alainen maataloustuottaja voi valita joko tavanomaisen arvonlisäverojärjestelmän tai tarvittaessa 24 artiklan 1 kohdan mukaisen yksinkertaistetun järjestelmän soveltamisen jäsenvaltion määräämien yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.

11. Tämän direktiivin voimaantuloa seuraavan viidennen vuoden päättymiseen mennessä komissio tekee neuvostolle uudet ehdotukset arvonlisäveron soveltamisesta maataloustuotteita ja maatalouspalveluja koskeviin liiketoimiin.

12. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tässä artiklassa tarkoitettua valintamahdollisuutta, on vahvistettava yhdenmukainen arvonlisäveron määräytymisperuste omien varojen järjestelmän soveltamiseksi liitteen C yhteistä laskentamenetelmää käyttäen.

26 artikla

Matkatoimistoja koskeva erityisjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava arvonlisäveroa matkatoimistojen liiketoimiin tämän artiklan mukaisesti, jos nämä matkatoimistot toimivat omissa nimissään suhteessa matkustajaan käyttäen muiden verovelvollisten luovuttamia tavaroita ja suorittamia palveluja matkojen toteuttamisessa. Tätä artiklaa ei sovelleta sellaisiin matkatoimistoihin, jotka toimivat ainoastaan välittäjinä ja joihin on sovellettava 11 artiklan A kohdan 3 alakohdan c alakohtaa. Matkatoimistoina on tätä artiklaa sovellettaessa pidettävä myös turistimatkojen järjestäjiä.

2. Matkatoimiston matkan toteuttamiseksi suorittamia liiketoimia on pidettävä yhtenä matkatoimiston matkustajalle suorittamana palveluna. Se verotetaan siinä jäsenvaltiossa, jossa matkatoimistolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta se tarjoaa palvelujen suorituksia. Tämän palvelun suoritukseen kohdistuvan veron perusteena ja sen 22 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna verottomana hintana on pidettävä matkatoimiston katetta, eli matkustajan maksaman arvonlisäverottoman kokonaishinnan ja toisten verovelvollisten matkatoimistolle luovuttamista tavaroista ja suorittamista palveluista aiheutuneiden todellisten kustannusten välistä erotusta, jos nämä liiketoimet välittömästi koituvat matkustajan hyväksi.

3. Jos liiketoimet, joissa matkatoimisto turvautuu muihin verovelvollisiin, suoritetaan näiden toimesta yhteisön ulkopuolella,

▼B

matkatoimiston suorittamat palvelut on rinnastettava 15 artiklan 14 alakohdan mukaisesti vapautettuun välittäjien toimintaan. Jos näitä liiketoimia suoritetaan sekä yhteisössä että sen ulkopuolella, on vapautettuna pidettävä vain sitä osaa matkatoimiston palveluista, joka koskee yhteisön ulkopuolella suoritettuja liiketoimia.

4. Muiden verovelvollisten matkatoimistolle toimittamaansa laskuun merkitsemät arvonlisäverot sellaisista 2 kohdassa tarkoitetuista liiketoimista, jotka välittömästi koituvat matkustajan hyväksi, eivät oikeuta vähennykseen eivätkä palautukseen missään jäsenvaltiossa.

▼M8

26 a artikla

Käytettyihin tavaroihin sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineisiin sovellettavat erityisjärjestelyt

A. *Määritelmät*

Tässä artiklassa tarkoitetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista:

a) ”taide-esineillä” liitteessä I olevassa a alakohdassa tarkoitettuja esineitä.

Jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus olla pitämättä ”taide-esineinä” liitteessä I a olevan alakohdan kolmessa viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja esineitä;

b) ”keräilyesineillä” liitteessä I olevassa b alakohdassa tarkoitettuja esineitä;

c) ”antiikkiesineillä” liitteessä I olevassa c alakohdassa tarkoitettuja esineitä;

d) ”käytetyillä tavaroilla” irtaimia esineitä, jotka ovat muita kuin taide-, keräily- tai antiikkiesineitä tai jäsenvaltioiden määritelmien mukaista jalometallia tai jalokiviä ja jotka ovat omiaan käytettäväksi uudelleen sellaisenaan tai kunnostettuina;

e) ”verovelvollisella jälleenmyyjällä” verovelvollista, joka taloudellisen toimintansa puitteissa ostaa tai hankkii yrityksensä tarpeisiin jälleenmyyntitarkoituksessa käytettyjä tavaroita ja/tai taide-, keräily- tai antiikkiesineitä, riippumatta siitä, toimiiko hän omissa nimissään taikka osto- tai myyntiprovisiota koskevan sopimuksen perusteella;

f) ”julkisen huutokaupan toimittajalla” kaikkia niitä verovelvollisia, jotka taloudellisen toimintansa rajoissa tarjoavat tavaroita myytäväksi julkisella huutokaupalla tarkoituksenaan myydä ne eniten tarjoavalle;

g) ”julkisen huutokaupan toimittajan päämiehellä” kaikkia niitä henkilöitä, jotka siirtävät tavaroita julkisen huutokaupan pitäjän haltuun myyntiprovisiota koskevalla sopimuksella seuraavien edellytysten mukaisesti:

— julkisen huutokaupan toimittaja tarjoaa myytävää tavaraa omissa nimissään, mutta päämiehensä lukuun,

— julkisen huutokaupan toimittaja luovuttaa tavarat omissa nimissään, mutta päämiehensä lukuun julkisessa huutokaupassa eniten tarjoavalle.

B. *Verovelvollisia jälleenmyyjiä koskevat erityisjärjestelyt*

1. Jäsenvaltiot soveltavat verovelvollisten jälleenmyyjien suorittamien käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutusten yhteydessä verovelvollisen jälleenmyyjän saaman voittomarginaalin verottamiseen seuraavien säännösten mukaisia erityisjärjestelyjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia ovat verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamat sellaisten käytettyjen tavaroiden

▼M8

sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutukset, jotka hänelle on yhteisössä luovuttanut:

— henkilö, joka ei ole verovelvollinen,

tai

— toinen verovelvollinen, jos tämän toisen verovelvollisen suorittama tavaran luovutus on vapautettu verosta 13 artiklan B osaston c kohdan mukaisesti,

tai

— toinen verovelvollinen, jos tämän toisen verovelvollisen suorittamaan luovutukseen pätee 24 artiklassa säädetty verovapautus ja kyseessä on käyttöomaisuus,

tai

— toinen verovelvollinen jälleenmyyjä, jos tämän toisen verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamasta luovutuksesta on näiden erityisjärjestelyjen mukaisesti maksettava arvonlisäveroa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun tavaroiden luovutuksen veron perusteena on verovelvollisen jälleenmyyjän saama voittomarginaali vähennettynä voittomarginaaliin kuuluvalla arvonlisäveron määrällä. Tämä voittomarginaali vastaa verovelvollisen jälleenmyyjän perimän tavaran myyntihinnan ja ostohinnan välistä eroa.

Tässä kohdassa tarkoitetaan:

— ”myyntihinnalla” kaikkea sitä vastinetta, jonka verovelvollinen jälleenmyyjä on saanut tai saa ostajalta tai kolmannelta osapuolelta, mukaan lukien tähän liiketoimeen suoraan liittyvät tuet, verot, tullit, ennakkomaksut sekä verovelvollisen jälleenmyyjän ostajalta veloittamat liitännäiskustannukset, kuten provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskulut, pois lukien kuitenkin 11 artiklan A osaston 3 kohdassa tarkoitetut määrät,

— ”ostohinnalla” kaikkea sitä tavaran luovuttajan verovelvolliselta jälleenmyyjältä saamaa tai saatavaa, joka on vastineena ensimmäisessä luetelmakohdassa määritellylle.

4. Jäsenvaltiot myöntävät verovelvollisille jälleenmyyjille oikeuden valita erityisjärjestelyjen soveltamisen luovutuksiin, jotka koskevat:

a) taide-, keräily- tai antiikkiesineitä, jotka he itse ovat tuoneet;

b) tekijän tai tämän oikeudenomistajien heille luovuttamia taide-esineitä;

c) muun verovelvollisen heille luovuttamia taide-esineitä, kun tämän verovelvollisen suorittamaan luovutukseen on sovellettu 12 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista alennettua verokantaa.

Jäsenvaltiot päättävät tämän vähintään kaksi kalenterivuotta voimassa olevan oikeuden käyttämisen yksityiskohtaisista säännöistä.

Kun tätä oikeutta käytetään, veron peruste määritellään 3 kohdan mukaisesti. Niiden verovelvollisen jälleenmyyjän itsensä maahantuomien taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutusten voittomarginaalin laskemisessa huomioon otettava ostohinta on sama kuin 11 artiklan B osaston mukainen maahantuonnin veron peruste lisättynä maahantuonnista maksettavalla tai maksetulla arvonlisäverolla.

5. Kun voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen alaisten käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutus suoritetaan 15 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ne vapautetaan verosta.

6. Verovelvolliset henkilöt eivät ole oikeutettuja vähentämään maksettavakseen tulevasta verosta verovelvollisen jälleenmyyjän heille luovuttamista ja luovutettavista tavaroista maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa, jos verovelvollisen jällenmyyjän suorittama tavaroiden luovutus on voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen alainen.

▼M8

7. Siltä osin kuin tavaroita luovutetaan voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyn alaisina, verovelvollinen jälleenmyyjä ei ole oikeutettu vähentämään siitä verosta, jonka hän on velvollinen maksamaan:

a) hänen itsensä maahantuomista taide-, keräily- ja antiikkiesineistä maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa;

b) tekijän tai tämän oikeudenomistajien hänelle luovuttamista tai luovutettavista taide-esineistä maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa;

c) muun verovelvollisen kuin verovelvollisen jälleenmyyjän hänelle luovuttamista tai luovutettavista taide-esineistä maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa.

8. Kun verovelvollinen jälleenmyyjä on sekä tavanomaisen arvonlisäverojärjestelyn että voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyn alainen, hänen on kirjanpidossaan erotettava toisistaan kummankin järjestelyn piiriin kuuluvat liiketoimet jäsenvaltioiden vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

9. Verovelvollinen jälleenmyyjä ei saa laatimassaan laskussa ►M20 ———— ◄ eritellä tavaran luovutukseen liittyvää veroa, johon hän soveltaa voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyä.

10. Veronkannon yksinkertaistamiseksi, ja jollei 29 artiklassa säädetyistä neuvotteluista muuta johdu, jäsenvaltiot voivat säätää, että tietyissä liiketoimissa tai tietyissä verovelvollisten jälleenmyyjien luokissa voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen kohteena olevien tavaroiden luovutusten veron peruste määrätään kullekin verokaudelle, jonka aikana verovelvollisen jälleenmyyjän on tehtävä 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ilmoitus.

Tässä tapauksessa veron peruste niille tavaroiden luovutuksille, joihin sovelletaan samaa arvonlisäverokantaa, muodostuu verovelvollisen jälleenmyyjän saamasta kokonaisvoittomarginaalista vähennettynä tähän voittomarginaaliin liittyvällä arvonlisäveron määrällä.

Kokonaisvoittomarginaali vastaa eroa:

— voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen alaisten, verovelvollisen jälleenmyyjän kauden aikana suorittamien tavaroiden luovutusten kokonaismäärän, joka on yhtä suuri kuin 3 kohdan mukaisesti määritelty kokonaismyyntihinta,

ja

— edellä 2 kohdassa tarkoitettujen ja verovelvollisen jälleenmyyjän kauden aikana suorittamien tavaroiden ostojen kokonaismäärän, joka on yhtä suuri kuin 3 kohdan mukaisesti määritelty kokonaisostohinta, välillä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että asianosaiset verovelvolliset eivät saa perusteetonta etua tai kärsi aiheetonta tappiota.

11. Verovelvollinen jälleenmyyjä voi soveltaa tavanomaista arvonlisäverojärjestelyä kaikkiin 2 tai 4 kohdan mukaisiin verotuksen erityisjärjestelyjen alaisiin luovutuksiin.

Jos verovelvollinen soveltaa tavanomaista arvonlisäverojärjestelmää:

a) itse maahantuomansa taide-, keräily- tai antiikkiesineen luovutukseen, hänellä on oikeus vähentää siitä verosta, jonka hän on velvollinen maksamaan, tavaran maahantuonnista maksettava tai maksettu arvonlisävero;

b) tekijältä tai tämän oikeudenomistajalta saamansa taide-esineen luovutukseen, hänellä on oikeus vähentää siitä verosta, jonka hän on velvollinen maksamaan, hänelle luovutetusta taide-esineestä maksettava tai maksettu arvonlisävero;

c) muun verovelvollisen kuin verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamaan taide-esineen luovutukseen, hänellä on oikeus vähentää siitä verosta, jonka hän on velvollinen maksamaan, hänelle luovutetusta taide-esineestä maksettava tai maksettu arvonlisävero.

▼M8

Tämä vähennysoikeus syntyy sillä hetkellä, kun sellaisesta luovutuksesta johtuva verosaatava syntyy, jolle verovelvollinen jälleenmyyjä valitsee tavanomaisen arvonlisäverojärjestelyn.

C. *Julkisen huutokaupan erityisjärjestelyt*

1. Poiketen siitä, mitä B osastossa säädetään, jäsenvaltiot voivat määrätä seuraavien säännösten mukaisesti veron perusteen sellaisille käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutukselle, jonka suorittaa julkisen huutokaupan toimittaja omissa nimissään julkiseen huutokauppaan perustuvan myyntiprovisiota koskevan sopimuksen perusteella ja joka toimii:

— sellaisen henkilön lukuun, joka ei ole verovelvollinen,

tai

— toisen verovelvollisen lukuun, jos tämän toisen verovelvollisen suorittama 5 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukainen tavaroiden luovutus on 13 artiklan B osaston c alakohdan mukaisesti vapautettu verosta,

tai

— toisen verovelvollisen lukuun, jos tämän toisen verovelvollisen suorittama 5 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukainen tavaroiden luovutus oikeuttaa 24 artiklassa säädettyyn verovapautukseen ja koskee käyttöomaisuutta,

tai

— verovelvollisen jälleenmyyjän lukuun, jos tämän toisen verovelvollisen jälleenmyyjän 5 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesta tavaroiden luovutuksesta on maksettava B osastossa säädetyn voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen mukaista veroa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutuksen veron peruste muodostuu 4 kohdan mukaisesti julkisen huutokaupan toimittajan ostajalta laskuttamasta kokonaismäärästä, josta vähennetään:

— julkisen huutokaupan toimittajan päämiehelleen 3 kohdan mukaisesti maksama tai maksettavaksi määrätty nettosumma,

ja

— julkisen huutokaupan toimittajan luovutuksista suoritettava veron määrä.

3. Julkisen huutokaupan toimittajan päämiehelleen maksama tai maksettavaksi määrätty nettosumma on yhtä suuri kuin:

— julkisessa huutokaupassa saatu tavaroiden hinnan

ja

— julkisen huutokaupan toimittajan päämieheltään myyntiprovisiota koskevan sopimuksen perusteella saaman tai saatavan provision määrän välinen ero.

4. Julkisen huutokaupan toimittajan on annettava ostajalle ►M20 ——————— ◄, jossa eritellään:

— tavaroiden huutokauppahinta,

— verot, tullit, ennakkomaksut ja -verot,

— huutokaupan toimittajan ostajalta veloittamat liitännäiskustannukset, kuten provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskulut.

Tässä laskussa ei saa eritellä arvonlisäveroja.

5. Julkisen huutokaupan toimittajan, jolle tavara on siirretty myyntiprovisiota koskevan sopimuksen perusteella, on esitettävä selonteko päämiehelleen.

Tässä selonteossa on esitettävä yksityiskohtaisesti liiketoimen määrä, toisin sanoen tavaroiden huutokauppahinta vähennettynä päämieheltä saadulla tai saatavalla provisiolla.

Näin laadittu selonteko toimii laskuna, joka päämiehen, jos hän on verovelvollinen, on esitettävä 22 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkisen huutokaupan toimittajalle.

▼M8

6. Julkisen huutokaupan toimittajien, jotka luovuttavat tavaroita 1 kohdan säännösten mukaisesti, on omassa kirjanpidossaan vietävä väliaikaistileille:

— tavaran ostajalta saatu tai saatava summa,

— tavaran myyjälle palautettu tai palautettava summa.

Nämä summat on näytettävä asianmukaisesti toteen.

7. Tavaroiden luovutus julkisen huutokaupan verovelvolliselle toimittajalle katsotaan suoritetuksi sillä hetkellä, kun näiden tavaroiden myynti julkisessa huutokaupassa on suoritettu.

D. *Jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksen siirtymäjärjestelyt*

Jäljempänä 28 l artiklassa tarkoitettuna aikana jäsenvaltiot soveltavat seuraavia säännöksiä:

a) jäljempänä 28 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen uusien ajoneuvojen luovutuksiin, jotka suoritetaan 28 c artiklan A osaston edellytysten mukaisesti, ei sovelleta B ja C osastossa säädettyjä erityisjärjestelyjä;

b) poiketen siitä, mitä 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden yhteisöhankinnoista ei ole maksettava arvonlisäveroa, jos myyjä on verovelvollinen jälleenmyyjä tässä ominaisuudessaan ja hankitut tavarat ovat olleet lähetyksen tai kuljetuksen lähtövaltiossa B osastossa säädettyjen voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen mukaisesti verotettavia tai jos myyjä on julkisen huutokaupan toimittaja tässä ominaisuudessaan ja hankitut tavarat ovat olleet lähetyksen tai kuljetuksen lähtövaltiossa C osastossa säädettyjen erityisjärjestelyjen mukaisesti verotettavia;

c) Jäljempänä 28 b artiklan B osastoa ja 28 c artiklan A osaston a, c ja d alakohtaa ei sovelleta tavaroiden luovutuksiin, joista on maksettava arvonlisäveroa B ja C osastossa säädettyjen erityisjärjestelyjen mukaisesti.”

▼M13

26 b artikla

Sijoituskultaa koskeva erityisjärjestelmä

A. *Määritelmä*

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tässä direktiivissä tarkoitetaan: ”sijoituskullalla”

i) harkon tai levyn muodossa olevaa kultaa, jonka paino on hyväksytty kultamarkkinoilla, jonka pitoisuus on vähintään 995 tuhannesosaa, siitä riippumatta, onko se arvopaperimuodossa vai ei. Jäsenvaltiot voivat rajata järjestelmän ulkopuolelle pienet, enintään 1 gramman painoiset harkot tai levyt;

ii) kultakolikoita,

— jotka ovat pitoisuudeltaan vähintään 900 tuhannesosaa,

— jotka on lyöty 1 800 jälkeen,

— jotka ovat tai ovat olleet laillinen maksuväline lähtömaassa, ja

— joiden tavanomainen myyntihinta ei ole yli 80 prosenttia korkeampi kuin kolikon sisältämän kullan käypä markkina-arvo.

Tällaisia kolikoita ei tässä direktiivissä katsota myytävän keräilyarvon vuoksi.

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kunakin vuonna ennen 1 päivää heinäkuuta vuodesta 1999 lähtien nämä edellytykset täyttävät kolikot, joilla käydään kauppaa kyseisessä jäsenvaltiossa. Komissio julkaisee kattavan luettelon näistä kolikoista *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C sarjassa ennen kunkin vuoden 1 päivää joulukuuta. Julkaistussa luettelossa olevien kolikoiden katsotaan täyttävän kyseiset edellytykset koko sen vuoden ajan, jota varten luettelo on julkaistu.

▼M13

B. *Sijoituskultaa koskeviin liiketoimiin sovellettavat erityisjärjestelyt*

Jäsenvaltioiden on vapautettava arvonlisäverosta sijoituskullan luovutus, yhteisön sisäinen hankinta ja maahantuonti mukaan lukien arvopapereiden muodossa oleva sijoituskulta, joko määriteltyinä tai määrittelemättöminä erinä tai jolla käydään kultatilikauppaa, ja mukaan lukien erityisesti kultalainat ja -vaihtosopimukset, joihin sisältyy sijoituskultaa koskeva omistus- tai saamisoikeus sekä sijoituskultaa koskevat liiketoimet, joihin sisältyy futuuri-ja termiinisopimuksia, jotka johtavat sijoituskultaa koskevan omistus- tai saamisoikeuden siirtoon.

Jäsenvaltioiden on myös vapautettava arvonlisäverosta niiden välittäjien suorittamat palvelut, jotka toimivat toisen nimissä ja toisen lukuun silloin, kun he päämiehensä lukuun osallistuvat sijoituskullan luovutukseen.

C. *Oikeus valita verotus*

Jäsenvaltioiden on myönnettävä sijoituskultaa tuottaville tai kultaa A kohdassa määritellyiksi sijoituskullaksi muuntaville verovelvollisille oikeus valita verotus sijoituskullan luovutuksissa toiselle verovelvolliselle, jos tämä luovutus olisi muuten vapautettu verosta B kohdan nojalla.

Jäsenvaltiot voivat myöntää verovelvollisille, jotka liiketoiminnassaan tavanomaisesti luovuttavat kultaa teollisiin tarkoituksiin, oikeuden valita verotus A kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdassa määritellyn sijoituskullan luovutuksissa toiselle verovelvolliselle, jos luovutus olisi muutoin vapautettu verosta B kohdan nojalla. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa valintaoikeuden soveltamisalaa.

Jos luovuttaja on käyttänyt verotuksen valintaoikeutta ensimmäisen tai toisen kohdan nojalla, jäsenvaltioiden on myönnettävä välittäjälle oikeus valita verotus B kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta.

Jäsenvaltioiden on annettava valintaoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja annettava komissiolle tiedoksi näiden valintaoikeuksien käyttöä kussakin jäsenvaltiossa koskevat soveltamissäännöt.

D. *Vähennysoikeus*

1. Verovelvollisella on oikeus vähentää

   a) C kohdan mukaista valintaoikeutta käyttäneen henkilön tai G kohdassa esitettyä menettelyä noudattaen hänelle luovutetun sijoituskullan osalta maksettava tai maksettu vero,

   b) muun kuin sijoituskullan, joka myöhemmin on muunnettu sijoituskullaksi hänen toimestaan tai hänen lukuunsa, luovutuksen tai yhteisön sisäisen hankinnan tai maahantuonnin osalta maksettava tai maksettu vero,

   c) kullan, mukaan luettuna sijoituskulta, muodon, painon tai pitoisuuden muuttamiseksi hänelle suoritetuista palveluista maksettava tai maksettu vero,

   jos verovelvollisen seuraava kyseisen kullan luovutus on vapautettu verosta tämän artiklan nojalla.

2. Sijoituskultaa tuottavalla tai kultaa sijoituskullaksi muuntavalla verovelvollisella on oikeus vähentää kyseisen kullan tuotantoon tai muuntamiseen liittyvien tavaroiden ja palvelujen luovutusten tai yhteisön sisäisen hankinnan tai maahantuonnin osalta hänen maksettavakseen tuleva tai maksamansa vero aivan kuin hänen seuraavasta tämän artiklan mukaan verosta vapautetusta kullan luovutuksesta olisi maksettava vero.

▼M13

E. *Sijoituskullan kauppiaiden erityisvelvollisuudet*

Jäsenvaltioiden on varmistettava vähintään, että sijoituskullan kauppiaat pitävät kirjaa kaikista sijoituskultaa koskevista merkittävistä liiketoimista ja säilyttävät asiakirjat, joista voidaan todeta tällaisissa liiketoimissa asiakkaan henkilöllisyys,

Kauppiaiden on säilytettävä näitä tietoja ainakin viisi vuotta.

Jäsenvaltiot voivat omaksua yhteisön muun lainsäädännön kuten rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/308/ETY ([1]) nojalla toteuttettujen toimenpiteiden mukaisia vastaavia velvoitteita ensimmäisen kohdan vaatimusten täyttämiseksi.

Jäsenvaltiot voivat määrätä tiukempia velvoitteita varsinkin erityisten rekistereiden pitämisestä tai erityisistä kirjanpitovaatimuksista.

F. *Käännetty verovelvollisuus*

Poiketen siitä mitä 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 28 g artiklalla, säädetään, jäsenvaltiot voivat määrätä ostajan henkilöksi, joka on velvollinen maksamaan veron niiden säätämien menettelyjen ja ehtojen mukaisesti, sellaisen kulta-aineksen tai puolivalmiiden tuotteiden luovutuksesta, joiden pitoisuus on vähintään 325 tuhannesosaa tai sijoituskullan luovutuksesta silloin, kun tämän artiklan C kohdassa tarkoitettua valintaoikeutta on käytetty. Käyttäessään tätä mahdollisuutta jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että veronmaksuvelvolliseksi määrätty henkilö täyttää ilmoituksen antamista ja veron maksamista 22 artiklan mukaisesti koskevat velvoitteet.

G. *Säännellyillä kultamarkkinoilla suoritettavia liiketoimia koskeva menettely*

1. Jäsenvaltio voi noudattaen 29 artiklassa säädettyä neuvottelumenettelyä olla soveltamatta erityisjärjestelmän mukaista sijoituskullan vapauttamista verosta tiettyjen kyseisessä jäsenvaltiossa suoritettujen liiketoimien, muiden kuin yhteisön sisäisten luovutusten tai viennin osalta:

   a) sellaisten verovelvollisten välillä, jotka ovat jäseniä kyseisen jäsenvaltion sääntelemillä kultamarkkinoilla, ja

   b) kun liiketoimi suoritetaan kyseisen jäsenvaltion sääntelemien kultamarkkinoiden jäsenen ja toisen verovelvollisen välillä, joka ei ole kyseisten markkinoiden jäsen.

   Näissä olosuhteissa kyseiset liiketoimet ovat verollisia ja seuraavaa sovelletaan.

2. a) Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisten liiketoimien osalta jäsenvaltion on yksinkertaistamisen vuoksi sallittava veronkannon lykkääminen samoin kuin vapautus arvonlisäveron kirjaamisvelvollisuuksista.

   b) Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaisten liiktetoimien osalta voidaan soveltaa F kohdan mukaista käännettyä verovelvollisuutta. Jos kultamarkkinoiden ulkopuolinen toimija ei lukuun ottamatta näitä liiketoimia olisi velvollinen rekisteröitymään arvonlisäveroa varten kyseisessä jäsenvaltiossa, jäsenen on täytettävä verovelvoitteet kultamarkkinoiden ulkopuolisen toimijan puolesta kyseisen jäsenvaltion säännösten mukaisesti.

([1]) EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77.

▼M21

26 c artikla

Erityisjärjestelmä, joka koskee sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia sähköisiä palveluja muille kuin verovelvollisille henkilöille

A *Määritelmät*

Tässä artiklassa tarkoitetaan, tämän kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista:

a) ”Sijoittautumattomalla verovelvollisella” verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka ei ole yhteisön alueella ja jota ei muuten 22 artiklan nojalla vaadita rekisteröitymään verovelvolliseksi.

b) ”Sähköisillä palveluilla” ja ’sähköisesti suoritettavilla palveluilla’ tarkoitetaan 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja palveluja.

c) ’Tunnistamisjäsenvaltiolla’ tarkoitetaan jäsenvaltiota, johon sijoittautumaton verovelvollinen päättää ottaa yhteyttä ilmoittaakseen verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta yhteisön alueella tämän artiklan säännösten mukaisesti.

d) ’Kulutusjäsenvaltiolla’ tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa sähköisten palvelujen suorittamisen on määrä tapahtua 9 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti.

e) ’Arvonlisäveroilmoituksella’ tarkoitetaan ilmoitusta, johon sisältyvät kussakin jäsenvaltiossa verotettavan määrän määrittämiseksi tarvittavat tiedot.

B *Sähköisesti suoritettavia palveluja koskeva erityisjärjestelmä*

1. Jäsenvaltioiden on annettava sijoittautumattoman verovelvollisen, joka suorittaa sähköisiä palveluja muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut yhteisöön tai jonka kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka on jäsenvaltiossa, käyttää erityisjärjestelmää seuraavien säännösten mukaisesti. Erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin näihin suorituksiin yhteisössä.

2. Sijoittautumattoman verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta, päättymisestä tai muuttumisesta siinä määrin, ettei hän enää ole oikeutettu erityisjärjestelmään. Tällainen ilmoitus on tehtävä sähköisesti.

Sijoittautumattoman verovelvollisen verollista toimintaansa aloittaessa tunnistamisjäsenvaltiolle toimittamassa ilmoituksessa on oltava seuraavat tunnistetiedot: nimi, postiosoite, sähköpostiosoite, mukaan lukien verkkosivustot, mahdollinen kansallinen veronumero, ja ilmoitus, ettei henkilöä ole merkitty arvonlisäverovelvolliseksi yhteisössä. Sijoittautumattoman verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle kaikista toimitettuja tietoja koskevista muutoksista.

3. Tunnistamisjäsenvaltion on tunnistettava sijoittautumaton verovelvollinen yksilökohtaisen numeron avulla. Kulutusjäsenvaltiot voivat tämän tunnistamiseen käytetyn tiedon pohjalta pitää yllä omia tunnistamisjärjestelmiään.

Tunnistamisjäsenvaltion on ilmoitettava sähköisesti sijoittautumattomalle verovelvolliselle tälle annettu tunnistamisnumero.

4. Tunnistamisjäsenvaltio poistaa sijoittautumattoman verovelvollisen tunnistamisrekisteristä, jos:

a) hän ilmoittaa, ettei hän enää suorita sähköisiä palveluja; tai

b) voidaan muuten olettaa hänen verollisen toimintansa päättyneen; tai

c) hän ei enää täytä erityisjärjestelmän käyttöön oikeuttavia vaatimuksia; tai

d) hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevat säännöt.

▼M21

5. Sijoittautumattoman verovelvollisen on toimitettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus jokaiselta vuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko sähköisiä palveluja suoritettu vai ei. Ilmoitus on toimitettava 20 päivän kuluessa sen kertomuskauden päättymisestä, jota ilmoitus koskee.

Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava tunnistamisnumero ja jokaista verottavaa kulutusjäsenvaltiota varten kertomuskauden sähköisten palvelujen suoritusten kokonaisarvo arvonlisäverolla vähennettynä sekä vastaavan veron kokonaismäärä. Sovellettavat verokannat ja suoritettavan veron kokonaismäärä on myös ilmoitettava.

6. Arvonlisäveroilmoitus on tehtävä euroina. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että veroilmoitus tehdään niiden kansallisissa valuutoissa. Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, arvonlisäveroilmoitusta täytettäessä on käytettävä kertomuskauden viimeisen päivän vaihtokurssia. Vaihdossa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia vaihtokursseja tai jos kursseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavana julkaisupäivänä.

7. Sijoittautumattoman verovelvollisen on maksettava arvonlisävero siinä yhteydessä kun hän toimittaa ilmoituksen. Maksu on suoritettava tunnistamisjäsenvaltion määräämälle euromääräiselle pankkitilille. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että maksu suoritetaan pankkitilille niiden omassa valuutassa.

8. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, tätä erityisjärjestelmää käyttävälle sijoittautumattomalle verovelvolliselle on tämän direktiivin 17 artiklan 2 kohdan mukaisten vähennysten sijasta myönnettävä palautus direktiivin 86/560/ETY mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohtaa, 2 artiklan 3 kohtaa ja 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautukseen, joka liittyy tähän erityisjärjestelmään kuuluviin sähköisesti suoritettuihin palveluihin.

9. Sijoittautumattoman verovelvollisen on pidettävä kirjaa tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista riittävän yksityiskohtaisesti, jotta kulutusjäsenvaltion verohallinto voi määrittää, että 5 kohdassa tarkoitettu arvonlisäveroilmoitus on oikea. Kyseiset tiedot olisi pyydettäessä saatettava tunnistamisjäsenvaltion ja kulutusjäsenvaltion saataville sähköisesti. Tiedot on säilytettävä kymmenen vuotta sen vuoden lopusta, jolloin liiketoimi suoritettiin.

10. Sijoittautumattomaan verovelvolliseen, joka on valinnut tämän erityisjärjestelmän, ei sovelleta 21 artiklan 2 kohdan b alakohtaa.

▼B

XV OSASTO

YKSINKERTAISTAMISTOIMENPITEET

27 artikla

1. Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön tästä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi. Veronkannon yksinkertaistamiseksi tarkoitetut toimenpiteet saavat vaikuttaa ainoastaan vähäisessä määrin lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan veron määrään.

2. Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja annettava komissiolle kaikki asiaan liittyvät tiedot.

3. Komissio antaa tämän tiedoksi muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa.

4. Neuvoston päätös katsotaan tehdyksi, jollei komissio tai jokin jäsenvaltio ole kahden kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitetusta tiedoksi antamisesta vaatinut asian saattamista neuvoston käsiteltäväksi.

▼B

5. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1977 soveltavat 1 kohdassa tarkoitetun tyyppisiä erityistoimenpiteitä, voivat pysyttää ne voimassa, jos ne ilmoittavat niistä komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 1978 ja jos tällaiset veronkannon yksinkertaistamiseksi tarkoitetut toimenpiteet ovat 1 kohdan edellytysten mukaisia.

XVI OSASTO

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

28 artikla

1. Säännöksiä, jotka jäsenvaltiot ovat saattaneet voimaan 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun toisen neuvoston direktiivin 17 artiklan neljän ensimmäisen luetelmakohdan säännösten mukaisesti, on lakattava soveltamasta jäsenvaltioissa niistä ajankohdista lukien, jolloin tämän direktiivin 1 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetut säännökset tulevat voimaan.

▼M8

1a. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta voi 30 päivään kesäkuuta 1999 asti soveltaa 1 päivänä tammikuuta 1993 verosta vapautettujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden maahantuontiin 11 artiklan B osaston 6 kohtaa siten, että tuonnista maksettava arvonlisäveron määrä joka tapauksessa on yhtä suuri kuin 2,5 prosenttia 11 artiklan B osaston 1-4 kohdan mukaisesti vahvistetusta määrästä.

▼M5

2. Sen estämättä, mitä 12 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäljempänä olevia säännöksiä sovelletaan 28 l artiklassa tarkoitettuna siirtymäkautena.

a) Sellaiset vapautukset, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun veron palauttaminen ja 12 artiklan 3 kohdassa määrättyä alennettujen verokantojen vähimmäisverokantaa alhaisemmat alennetut verokannat, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 1991 ja jotka ovat yhteisön lainsäädännön mukaiset sekä täyttävät 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun toisen neuvoston direktiivin 17 artiklan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitetut edellytykset, voidaan pysyttää voimassa.

   Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet näihin liiketoimiin liittyvien omien varojen määräämisen varmistamiseksi.

   Jos tämän kohdan säännökset Irlannin osalta vääristävät kilpailua lämmitykseen ja valaistukseen tarkoitettujen energiatuotteiden toimituksessa, komissio voi nimenomaisesta pyynnöstä antaa tälle jäsenvaltiolle luvan soveltaa alennettua verokantaa näihin toimituksiin 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tällöin Irlannin on esitettävä komissiolle pyyntö, johon on liitettävä kaikki tarpeelliset tiedot. Jos komissio ei ole ilmaissut kantaansa kolmen kuukauden kuluessa pyynnön saamisesta, Irlannin katsotaan saaneen luvan soveltaa ehdotettuja alennettuja verokantoja.

b) Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1991 yhteisön lainsäädännön mukaisesti myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun veron palauttaminen tai jotka sovelsivat 12 artiklan 3 kohdassa määrättyä alennettujen verokantojen vähimmäisverokantaa alhaisempia alennettuja verokantoja muihin kuin liitteessä H tarkoitettuihin tavaroihin ja palveluihin, voivat soveltaa alennettua verokantaa tai jompaakumpaa 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua alennettua verokantaa tällaisten tavaroiden luovutuksiin tai tällaisten palvelujen suorituksiin.

c) Jäsenvaltiot, jotka 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti ovat velvollisia korottamaan 1 päivänä tammikuuta 1991 voimassa ollutta yleistä verokantaansa enemmän kuin 2 prosenttia, voivat soveltaa 12 artiklan 3 kohdassa määrättyä alennettujen verokantojen vähimmäisverokantaa alhaisempaa alennettua verokantaa liitteessä H tarkoitettujen ryhmien tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin. Lisäksi nämä jäsenvaltiot voivat soveltaa tällaista verokantaa ravintolapalveluihin, lastenvaatteisiin ja -jalkineisiin sekä majoitustoimintaan. Jäsenvaltiot eivät tämän kohdan perusteella

▼M5

saa ottaa käyttöön vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun veron palauttaminen.

d) Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1991 sovelsivat alennettua verokantaa ravintolapalveluihin, lastenvaatteisiin ja -jalkineisiin sekä majoitustoimintaan, voivat jatkaa tällaisen verokannan soveltamista näiden tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin.

e) Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1991 sovelsivat alennettua verokantaa muiden kuin liitteessä H tarkoitettujen tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, voivat soveltaa alennettua verokantaa tai jompaakumpaa 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua alennettua verokantaa näihin luovutuksiin, jos tämä verokanta on vähintään 12 prosenttia.

▼M8

Tätä säännöstä ei sovelleta sellaisiin käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutuksiin, joista on jonkin 26 a artiklan B ja C osastossa säädetyn erityisjärjestelyn mukaisesti maksettava arvonlisäveroa.

▼M5

f) Helleenien tasavalta voi soveltaa manner-Kreikassa sovellettavia ALV-kantoja enintään 30 prosenttia alhaisempia verokantoja Lesboksen, Khioksen, Samoksen, Dodekanesian ja Kykladien alueilla ja seuraavilla Egeanmeren saarilla: Thassos, Pohjois-Sporadit, Samothrake ja Skyros.

g) Neuvosto tarkastelee komission kertomuksen perusteella 31 päivään joulukuuta 1994 mennessä uudelleen a-f alakohtaa erityisesti sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta. Jos todetaan huomattavia kilpailun vääristymiä, neuvosto toteuttaa yksimielisesti komission ehdotuksesta aiheelliset toimenpiteet.

▼M10

h) jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1993 käyttivät hyväkseen 5 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädettyä mahdollisuutta sellaisena kuin se oli voimassa kyseisenä päivänä, voivat soveltaa valmistussopimukseen perustuvan työn toimitukseen samaa verokantaa kuin valmistussopimukseen perustuvan työn tuloksena saatuihin tavaroihin.

Tässä säännöksessä valmistussopimukseen perustuvan työn toimituksena pidetään sopimuspuolen asiakkaan tätä tarkoitusta varten sopimuspuolelle luovuttamasta materiaalista tai esineistä valmistamaa tai kokoamaa irtainta omaisuutta, jonka sopimuspuoli toimittaa asiakkaalleen, riippumatta siitä onko sopimuspuoli hankkinut mitään osaa käytetyistä valmistusaineista.

▼M11

i) Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettua verokantaa elävien kasvien ja muiden kukkaviljelyn tuotteiden (mukaan lukien sipulien, juurien ja vastaavien osien, leikkokukkien ja leikkovihreän) ja polttopuun luovutuksiin.

▼M17

j) Itävallan tasavalta saa soveltaa 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja asumiskäyttöön tarkoitetun kiinteän omaisuuden vuokraukseen, jos tämä verokanta on vähintään 10 prosenttia.

k) Portugalin tasavalta saa soveltaa 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja ravintola-alalla, jos tämä verokanta on vähintään 12 prosenttia.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat 4 kohdassa tarkoitettuna siirtymäkautena:

a) jatkaa sellaista liiketointen verottamista, jotka ovat vapautetut 13 tai 15 artiklan mukaisesti ja jotka luetellaan liitteessä E;

b) jatkaa liitteessä F lueteltujen liiketoimien vapauttamista jäsenvaltiossa voimassa olevin edellytyksin;

c) myöntää verovelvollisille oikeus valita vapautettujen liiketoimien verotus liitteessä G määrätyin edellytyksin;

▼B

d) jatkaa sellaisten säännösten soveltamista, jotka poikkeavat 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta välittömän vähennyksen periaatteesta;

e) jatkaa sellaisten säännösten soveltamista, jotka poikkeavat ►M8 ——— ◄ 6 artiklan 4 kohdasta ja 11 artiklan A kohdan 3 alakohdan c alakohdasta;

f) päättää, että verovelvollisen jälleenmyyntitarkoituksessa ostamien rakennusten ja rakennusmaan luovutusten veron peruste muodostuu myyntihinnan ja ostohinnan välisestä erotuksesta, jos verovelvollisella ei ollut vähennysoikeutta hankintahetkellä;

g) poiketen 17 artiklan 3 kohdan ja 26 artiklan 3 kohdan säännöksistä jatkaa 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen matkatoimistojen suorittamien palvelujen vapautusta ilman oikeutta tuotantopanoksista maksettujen verojen vähentämiseen. Tämä poikkeus on sovellettavissa myös matkatoimistoihin, jotka toimivat matkustajan nimissä ja lukuun.

▼M4

3a. Odotettaessa päätöstä, joka neuvoston on direktiivin 89/465/ETY ([1]) 3 artiklan nojalla tehtävä 3 kohdassa tarkoitettujen siirtymäkauden poikkeusten lakkauttamisesta, Espanjan sallitaan vapauttaa liitteessä F olevassa 2 kohdassa tarkoitetut liiketoimet kirjailijoiden suorittamien palvelujen osalta sekä liitteessä F olevissa 23 ja 25 kohdassa tarkoitetut liiketoimet.

▼B

4. Siirtymäkausi säädetään aluksi viideksi vuodeksi 1 päivästä tammikuuta 1978. Viimeistään kuusi kuukautta ennen tämän kauden päättymistä ja tarvittaessa tämän jälkeenkin neuvosto tarkistaa komission kertomuksen perusteella tilanteen 3 kohdassa lueteltujen poikkeusten osalta ja päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta tiettyjen tai kaikkien näiden poikkeuksien mahdollisesta lakkauttamisesta.

5. Henkilökuljetuksia on lopullisessa järjestelmässä neuvoston yksimielisesti komission ehdotuksesta määräämiä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen verotettava siinä maassa, josta yhteisön alueella tehtävä matka alkaa.

▼M16

6. Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan soveltaa enintään ►M24 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisen kuusivuotiskauden ◄ aikana 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjä alennettuja arvonlisäverokantoja liitteessä K lueteltuihin palveluihin enintään kahdessä siinä olevassa ryhmässä. Jäsenvaltio voi poikkeustapauksessa saada luvan soveltaa alennettua verokantaa kolmessa edellä mainituista ryhmistä lueteltuihin palveluihin.

Kyseisten palvelujen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) niiden on oltava työvaltaisia;

b) niitä on tarjottava laajalti suoraan lopullisille kuluttajille;

c) niiden on oltava pääasiassa paikallisia eivätkä todennäköisesti luo kilpailunvääristymiä;

d) verokannan alentamisesta aiheutuvan hinnanalennuksen sekä kysynnän ja työllisyyden kasvun välillä on oltava kiinteä yhteys.

Alennetun verokannan soveltaminen ei saa vaarantaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen, on ilmoitettava siitä komissiolle ennen 1 päivää marraskuuta 1999 ja toimitettava komissiolle ennen tätä

([1]) EYVL N:o L 226, 3.8.1989, s. 21

▼M16

päivämäärää kaikki asian edellyttämät tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot:

a) toimenpiteen soveltamisala ja yksityiskohtainen kuvaus kyseisistä palveluista;

b) tiedot, joista käy ilmi, että edellä toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

c) tiedot, joista käy ilmi suunnitellun toimenpiteen vaikutukset talousarvioon.

Jäsenvaltioiden, joille on myönnetty lupa soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua alennettua arvonlisäverokantaa, on laadittava ennen 1 päivää lokakuuta 2002 yksityiskohtainen kertomus, johon sisältyy yleisarvio toimenpiteen vaikuttavuudesta erityisesti uusien työpaikkojen luomisen ja tehokkuuden kannalta.

Komissio esittää ennen 31 päivää joulukuuta 2002 kokonaisarviointikertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille sekä tarvittaessa ehdotuksen aiheellisista toimenpiteistä lopullisen päätöksen tekemiseksi arvonlisäverokannan soveltamisesta työvaltaisiin palveluihin.

▼M4

XVI a OSASTO

JÄSENVALTIOIDEN VÄLISEN KAUPAN VEROTUKSEN SIIRTYMÄJÄRJESTELMÄ

28 a artikla

Soveltamisala

1. Arvonlisäveroa on kannettava myös:

a) verovelvollisen tässä ominaisuudessaan tai oikeushenkilön, joka ei ole verovelvollinen suorittamista tavaroiden yhteisöhankinnoista, jos myyjä on verovelvollinen, joku toimii tässä ominaisuudessaan ja johon ei sovelleta 24 artiklassa tarkoitettua verovapautusta eikä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä tai 28 b artiklan B kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä.

▼M6

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, arvonlisäveroa ei ole kannettava verovelvollisen tai oikeushenkilön, joka ei ole verovelvollinen 1 a kohdassa säädetyin edellytyksin suorittamista tavaroiden yhteisöhankinnoista.

▼M4

Jäsenvaltioiden on myönnettävä sellaisille verovelvollisille ja oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, joihin voidaan soveltaa toista alakohtaa, oikeus valita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yleinen järjestelmä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän joka tapauksessa vähintään kahden kalenterivuoden pituisen valintaoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

b) verovelvollisten tai oikeushenkilöiden, jotka eivät ole verovelvollisia, joihin voidaan soveltaa a alakohdan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta, taikka muiden henkilöiden kuin verovelvollisten maan alueella vastikkeellisesti suorittamista yhteisöhankinnoista uusien kulkuneuvojen hankinnoista.

▼M6

c) sellaisen verovelvollisen tai oikeushenkilön, joka ei ole verovelvollinen, joihin sovelletaan a alakohdan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta, maan alueella suorittamista vastikkeellisista valmisteverollisten tuotteiden yhteisöhankinnoista, joiden valmisteverovaade on täytäntöönpanokelpoinen maan alueella direktiivin 92/12/ETY [1] mukaisesti.

[1] EYVL N:o L 76, 23.3.1992, s. 1

▼M6

1 a. Edellä 1 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta on sovellettava:

a) sellaisten tavaroiden yhteisöhankintoihin, joiden luovutus vapautettaisiin verosta maan alueella 15 artiklan 4-10 alakohtaa sovellettaessa;

b) muihin kuin a alakohdassa tarkoitettuihin tavaroiden yhteisöhankintoihin,

— jotka suorittaa verovelvollinen 25 artiklassa säädettyyn vakiokantajärjestelmään kuuluvan maa-, metsä- tai kalataloutensa tarpeisiin, tai yksinomaan vähennykseen oikeuttamattomia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia toimittava verovelvollinen taikka oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen

— joiden kuluvan kalenterivuoden kokonaisarvo ei ole suurempi kuin jäsenvaltioiden vahvistama raja- arvo, mutta jonka on oltava vähintään yhtä suuri kuin 10 000:ta ecua vastaava arvo kansallisena valuuttana,

ja

— joissa tavaroiden yhteisöhankintojen edellisen kalenterivuoden kokonaisarvo ei ole ollut toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua kynnysarvoa suurempi.

Edellä olevia säännöksiä sovellettaessa käytettävä raja-arvo käsittää muiden tavaroiden kuin uusien kulkuneuvojen ja valmisteverollisten tuotteiden yhteisöhankintojen kokonaisarvon ilman tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa kannettavaa tai maksettua arvonlisäveroa.

▼M4

2. Tässä osastossa:

a) ”kulkuneuvoina” pidetään yli 7,5 metrin pituisia veneitä, ilma-aluksia, joiden kokonaislähtöpaino on suurempi kuin 1 550 kilogrammaa, ja henkilö- tai tavarankuljetukseen tarkoitettuja maakulkuneuvoja, joiden moottorin sylinteritilavuus on suurempi kuin 48 kuutiosenttimetriä tai joiden moottoriteho on suurempi kuin 7,2 kilowattia, lukuun ottamatta 15 artiklan 5 ja 6 alakohdassa tarkoitettuja vesi- ja ilma-aluksia;

▼M8

b) ”uusina kulkuneuvoina” ei pidetä a alakohdassa tarkoitettuja kulkuneuvoja, jos seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät samanaikaisesti:

— luovutus suoritetaan myöhemmin kuin kolmen kuukauden kuluttua ensimmäisestä käyttöönottopäivästä. Edellä a alakohdassa määriteltyihin moottorikäyttöisiin maakulkuneuvoihin sovelletaan kuitenkin kuuden kuukauden määräaikaa;

— kulkuneuvoilla on kuljettu enemmän kuin 6 000 kilometriä, jos on kyse moottorikäyttöisestä maakulkuneuvosta, purjehdittu enemmän kuin 100 tuntia, jos on kyse vesialuksista, tai lennetty enemmän kuin 40 tuntia, jos on kyse ilma-aluksista.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joiden perusteella edellä olevat seikat voidaan todeta.

▼M4

3. Tavaran ’yhteisöhankinnalla’ tarkoitetaan omistajan hallintaoikeuden saamista irtaimeen aineelliseen omaisuuteen, jonka myyjä tai hankkija tai joku muu näiden lukuun lähettää tai kuljettaa hankkijalle muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon.

Jos oikeushenkilön, joka ei ole verovelvollinen, hankkimat tavarat lähetetään tai kuljetetaan kolmannelta alueelta ja tämä oikeushenkilö tuo ne muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, johon lähetys tai kuljetus on saapunut, tavaroita on pidettävä lähetettyinä tai kuljetettuina siitä jäsenvaltiosta, johon tavarat tuodaan. Tämän jäsenvaltion on palautettava ►M18 21 artiklan 4 kohdassa ◄ tarkoitetulle maahantuojalle tavaran maahantuonnissa maksettu arvonlisävero, jos maahantuoja osoittaa, että hankinnasta on maksettu arvonlisävero siinä jäsenvaltiossa, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus on saapunut.

▼M4

4. Verovelvollisena on pidettävä myös henkilöä, joka satunnaisesti suorittaa uuden kulkuneuvon luovutuksen 28 c artiklan A kohdassa tarkoitetuin edellytyksin.

Jäsenvaltion, jonka alueella luovutus suoritetaan, on myönnettävä verovelvolliselle vähennysoikeus, joka on määritettävä seuraavien säännösten mukaisesti:

— vähennysoikeus syntyy ja sitä voidaan käyttää ainoastaan luovutushetkellä,

— verovelvollisella on oikeus vähentää kulkuneuvon ostohintaan sisältyvää tai sen maahantuonnissa taikka yhteisöhankinnassa maksettua arvonlisäveroa enintään määrä, joka ei ylitä veroa, joka luovutuksesta olisi ollut suoritettava, ellei sitä olisi vapautettu.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava näiden säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

5. ►M10 Korvausta vastaan suoritettaviin toimituksiin rinnastetaan: ◄

▼M10

▼M4

b) verovelvollisen suorittama yrityksensä tavaran siirtäminen toiseen jäsenvaltioon.

Toiseen jäsenvaltioon siirrettynä on pidettävä aineellista omaisuutta, jonka verovelvollinen tai joku muu tämän lukuun lähettää tai kuljettaa yhteisön alueella 3 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle, tämän yrityksen muita tarpeita kuin seuraavia liiketoimia varten:

— kyseisen tavaran luovutus, jonka verovelvollinen suorittaa 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä ja 28 b artiklan B kohdan 1 alakohdassa säädetyin edellytyksin lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltion alueella,

— kyseisen tavaran luovutus, jonka verovelvollinen suorittaa 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyin edellytyksin,

— kyseisen tavaran luovutus, jonka verovelvollinen suorittaa maan alueella 15 artiklassa tai 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin,

▼M10

— verovelvolliselle suoritettu palvelu, joka koskee kyseisiin tavaroihin kohdistuvaa työtä, joka fyysisesti suoritetaan siinä jäsenvaltiossa, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus päättyy, jos tavarat työn jälkeen lähetetään takaisin sille verovelvolliselle siinä jäsenvaltiossa, josta ne alunperin lähetettiin tai kuljetettiin

▼M4

— kyseisen tavaran väliaikainen käyttö tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltion alueella tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon sijoittautuneen verovelvollisen palvelujen suoritusten tarpeisiin,

— kyseisen tavaran väliaikainen käyttö enintään 24 kuukauden ajan toisen jäsenvaltion alueella, jonka alueella saman tavaran maahantuonti kolmannesta maasta väliaikaiseen käyttöön oikeuttaisi kokonaan tuontimaksuista vapautetun väliaikaisen maahantuonnin menettelyn soveltamiseen,

▼M23

— maakaasun jakeluverkossa kuljetettavan kaasun tai sähkön luovutus 8 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdassa säädetyin edellytyksin.

▼M6

Jos kuitenkin jokin edellä olevien säännösten soveltamisen edellytyksistä lakkaa täyttymästä, tavaraa on pidettävä siirrettynä toisessa jäsenvaltiossa olevaan määräpaikkaan. Tällöin siirto on suoritettu sinä hetkenä, jolloin edellytys on lakannut täyttymästä.

▼M4

6. Tavaroiden vastikkeelliseen yhteisöhankintaan on rinnastettava verovelvollisen suorittama tavaran käyttö yrityksensä tarkoituksiin, jos verovelvollinen tai joku muu tämän lukuun lähettää tai kuljettaa tavaran toisesta jäsenvaltiosta, jonka alueella verovelvollinen on yrityksensä toimintaa harjoittaessaan tuottanut tavaran, ottanut sen talteen, valmistanut, ostanut tai tuonut sen maahan taikka hankkinut sen 1 kohdan mukaisesti.

▼M6

Tavaroiden vastikkeelliseen yhteisöhankintaan on rinnastettava myös Pohjois-Atlantin liittosopimukseen kuuluvan jäsenvaltion puolustusvoimien omaan käyttöönsä tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön osoittama tavaroiden toimitus, jos se ei ole hankkinut näitä tavaroita jonkin jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisten verosäännösten mukaisesti ja jos näiden tavaroiden maahantuonti ei oikeuttaisi 14 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädettyyn vapautukseen.

▼M4

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tavaroiden vastikkeellisiksi yhteisöhankinnoiksi katsotaan sellaiset liiketoimet, joita olisi pidetty 5 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettuina tavaroiden luovutuksina, jos ne olisi suorittanut verovelvollinen, joka tässä ominaisuudessaan toimii maan alueella.

28 b artikla

Liiketoimien paikka

A. *Yhteisön sisäinen tavaroiden hankintapaikka*

1. Yhteisön sisäisenä tavaroiden hankintapaikkana on pidettävä sitä paikkaa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa hankkijalle.

2. Edellä 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yhteisön sisäisen tavaroiden hankintapaikan on kuitenkin katsottava sijaitsevan sen jäsenvaltion alueella, jonka antamalla arvonlisäverotunnistenumerolla hankkija on tehnyt tämän hankinnan, jos hankki- ja ei osoita, että tästä hankinnasta on kannettu vero 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

Jos hankinnasta kuitenkin 1 kohtaa sovellettaessa kannetaan vero tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa sen jälkeen kun hankinnasta on kannettu vero ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa, veron perustetta on vastaavasti alennettava siinä jäsenvaltiossa, jonka antamalla arvonlisäverotunnisteella hankkija on tehnyt tämän hankinnan.

▼M6

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa tavaran yhteisöhankinnan on katsottava olleen 1 kohdan mukaisesti verollinen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— hankkija osoittaa suorittaneensa tämän yhteisöhankinnan sellaista myöhempää 1 kohdassa tarkoitetussa jäsenvaltiossa suoritettavaa luovutusta varten, josta vastaanottaja on nimetty veronmaksuvelvolliseksi 28 c artiklan E kohdan 3 alakohdan mukaisesti,

— hankkija on täyttänyt 22 artiklan 6 kohdan b alakohdan viimeisessä alakohdassa säädetyt ilmoitusvelvoitteensa.”

▼M4

B. *Tavaroiden luovutuspaikka*

1. Poiketen siitä, mitä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa säädetään, luovuttajan tai jonkun muun tämän lukuun eri jäsenvaltiosta kuin lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiosta lähettämien tai kuljettamien tavaroiden luovutuspaikkana on pidettävä sitä paikkaa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa ostajalle, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, joille on myönnetty 28 artiklan 1 kohdan a

▼M4

alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu poikkeus, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;

— tavarat ovat muita kuin uusia kulkuneuvoja tai tavaroita, jotka luovuttaja taikka joku muu tämän lukuun luovuttaa suoritetun kokoonpanon tai asennuksen jälkeen riippumatta siitä, koekäytetäänkö niitä vai ei.

Jos luovuttaja lähettää tai kuljettaa näin luovutetut tavarat kolmannelta alueelta ja tuo ne muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa lähetys tai kuljetus saapuu ostajalle, niitä on pidettävä lähetettyinä tai kuljetettuina tuontijäsenvaltiosta.

2. Jos luovutetut tavarat ovat muita kuin valmisteveron alaisia tuotteita, 1 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta sellaisten tavaroiden luovutuksiin, jotka lähetetään tai kuljetetaan lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltioon,

— jos niiden saman kalenterivuoden kokonaisarvo ilman arvonlisäveroa on enintään yhtä suuri kuin 100 000 ecun vasta-arvo kansallisena valuuttana,

ja

— jos 1 kohdassa tarkoitetuin edellytyksin suoritettujen muiden kuin valmisteveron alaisten tuotteiden luovutusten, edellisen kalenterivuoden kokonaisarvo ilman arvonlisäveroa on enintään yhtä suuri kuin 100 000 ecun vasta-arvo kansallisena valuuttana.

Jäsenvaltio, jonka alueella tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa ostajalle, voi rajoittaa edellä tarkoitetut kynnysarvot 35 000 ecun vasta-arvoon kansallisena valuuttana, jos se epäilee, että edellä tarkoitettu 100 000 ecun raja-arvo johtaisi kilpailun edellytysten vakavaan vääristymiseen. Tätä mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet asian saattamiseksi sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tietoon, josta tavarat lähetetään tai kuljetetaan.

Komissio antaa neuvostolle 31 päivään joulukuuta 1994 mennessä kertomuksen edellisessä alakohdassa tarkoitettujen 35 000 ecun suuruisten erityisten raja-arvojen toiminnasta. Komissio voi kertomuksessa ilmoittaa neuvostolle, että erityisten raja-arvojen poistaminen ei johtaisi kilpailun edellytysten vakavaan vääristymiseen. Edellä olevan alakohdan säännökset pysyvät voimassa kunnes neuvosto yksimielisesti komission ehdotuksesta toisin päättää.

3. Jäsenvaltion, jonka alueella tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen alkaessa, on myönnettävä sellaisten tavaroiden luovutuksia suorittaville verovelvollisille, joihin 2 kohdan säännöksiä voidaan soveltaa, oikeus valita luovutusten paikan määrääminen 1 kohdan mukaisesti.

Niiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, on vahvistettava tämän joka tapauksessa vähintään kaksi kalenterivuotta sovellettavan valintaoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

C. *Tavaroiden yhteisökuljetuspalvelun suorituspaikka*

1. Poiketen siitä, mitä 9 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, tavaroiden yhteisökuljetuspalvelujen suorituspaikka on määritettävä 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Tässä osastossa pidetään:

— ”yhteisön sisäisenä tavaroiden kuljetuksena” tavaroiden kuljetusta, jonka lähtöpaikka ja saapumispaikka sijaitsevat kahden eri jäsenvaltion alueella,

▼M10

Yhteisön sisäiseen kuljetukseen on rinnastettava sellainen tavaroiden kuljetus, jonka lähtöpaikka ja saapumispaikka sijaitsevat maan alueella, jos tämä kuljetus liittyy suoraan sellaiseen tavaroiden kuljetukseen, jonka lähtöpaikka ja saapumispaikka sijaitsevat kahden eri jäsenvaltion alueilla;

▼M4

— ”lähtöpaikkana” paikkaa, josta tavaroiden kuljetus varsinaisesti alkaa, ottamatta huomioon tavaroiden sijaintipaikkaan saapumiseksi kuljettua matkaa,

▼M4

— ”saapumispaikkana” paikkaa, jossa tavaroiden kuljetus varsinaisesti päättyy.

2. Tavaroiden yhteisökuljetuspalvelun suorituspaikka on lähtöpaikka.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, muussa jäsenvaltiossa kuin kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa arvonlisäverotunnisteen saaneelle vastaanottajalle suoritetun yhteisön sisäisen tavaroiden kuljetuspalvelun suorituspaikan katsotaan kuitenkin olevan sen jäsenvaltion alueella, jossa vastaanottajalle on annettu arvonlisäverotunniste, jolla palvelu on suoritettu vastaanottajalle.

4. Jäsenvaltiot voivat olla verottamatta 3 artiklassa tarkoitettuun yhteisön alueeseen kuulumattomilla vesialueilla kuljettua matkaa vastaavaa kuljetuksen osaa.

D. *Tavaroiden yhteisökuljetuspalvelujen liitännäisten palvelujen suorituspaikka*

Poiketen siitä, mitä 9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään, arvonlisäverotunnisteen saaneille vastaanottajille suoritettavien tavaroiden yhteisökuljetusten liitännäiseksi toiminnaksi tarkoitettujen, muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka alueella nämä suoritukset tosiasiallisesti tapahtuvat, suoritettavien palvelujen suorituspaikan katsotaan olevan sen jäsenvaltion alueella, joka on antanut vastaanottajalle sen arvonlisäverotunnisteen, jolla palvelut on suoritettu vastaanottajalle.

E. *Välityspalvelujen suorituspaikka*

1. Poiketen siitä, mitä 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, toisen nimissä ja toisen lukuun toimivien välittäjien osallistuessa tavaroiden yhteisökuljetuspalvelujen suorittamiseen niiden suorittamien palvelujen suorituspaikka on kuljetuksen lähtöpaikka.

Jos välityspalvelun suorituksen vastaanottajalle on annettu arvonlisäverotunniste muussa jäsenvaltiossa kuin kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa, välityspalvelun katsotaan kuitenkin olevan sen jäsenvaltion alueella, joka on antanut vastaanottajalle sen arvonlisäverotunnisteen, jolla palvelu on suoritettu vastaanottajalle.

2. Poiketen siitä, mitä 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, toisen nimissä ja toisen lukuun toimivien välittäjien toimiessa välittäjinä tavaroiden yhteisökuljetuspalvelun liitännäisiin toimintoihin tarkoitettujen palvelujen suorituksessa, palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa liitännäinen palvelu tosiasiallisesti suoritetaan.

Jos välityspalvelujen vastaanottajalla on arvonlisäverotunniste muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka alueella liitännäinen palvelu tosiasiallisesti suoritetaan, välityspalvelujen suorituspaikan katsotaan kuitenkin olevan sen jäsenvaltion alueella, joka on antanut suorituksen vastaanottajalle arvonlisäverotunnisteen, jolla välittäjä on suorittanut palvelun vastaanottajalle.

3. Poiketen siitä, mitä 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, muissa kuin 1 ja 2 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin osallistuvien toisen nimissä ja toisen lukuun toimivien välittäjien suorittamien palvelujen suorituspaikka on paikka, jossa nämä liiketoimet suoritetaan.

Jos vastaanottajalla kuitenkin on arvonlisäverotunniste muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka alueella nämä liiketoimet suoritetaan, välityspalvelun suorituspaikan katsotaan olevan sen jäsenvaltion alueella, joka on antanut vastaanottajalle arvonlisäverotunnisteen, jolla välittäjä on suorittanut palvelun vastaanottajalle.

▼M10

F. *Palvelujen suorituspaikka irtaimeen aineelliseen omaisuuteen liittyvän asiantuntija-arvion tai työsuorituksen osalta*

Poiketen siitä, mitä 9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään, palvelujen suorituspaikan katsotaan olevan sellaisen irtaimeen aineelliseen omaisuuteen liittyvän asiantuntija-arvion tai työsuorituksen osalta, joka tarjotaan asiakkaalle, joka on rekisteröity arvonlisäverovelvollisena muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa näiden palvelujen suoritus tosiasiassa tapahtuu, siinä jäsenvaltiossa, joka on antanut vastaanottajalle sen arvonlisäveronumeron, jota käyttäen palvelu annettiin tälle.

Tämä poikkeus ei koske tapauksia, joissa tavaroita ei lähetetä tai kuljeteta pois siitä jäsenvaltiosta, jossa palvelut tosiasiassa suoritetaan.

▼M4

28 c artikla

Vapautukset

A. *Tavaroiden luovutusten vapautukset*

Jäsenvaltioiden on jäljempänä tarkoitettujen vapautusten oikean ja yksinkertaisen soveltamisenvarmistamiseksi sekä mahdollisten veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi määräämillään edellytyksillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista, vapautettava verosta:

a) ►M10 ——————— ◄ sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka myyjä tai hankkija taikka joku muu näiden lukuun kuljettaa tai lähettää 3 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle mutta yhteisön alueelle sellaiselle toiselle verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, joka toimii verovelvollisena muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa.

   Tätä vapautusta ei sovelleta sellaisiin verovelvollisten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin, joihin sovelletaan 24 artiklassa säädettyä verovapautusta, eikä tavaroiden luovutuksiin sellaisille verovelvollisille tai oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, joihin sovelletaan 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta;

b) sellaisten uusien kulkuneuvojen luovutukset, jotka myyjä tai ostaja taikka joku muu näiden lukuun lähettää tai kuljettaa ostajalle 3 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle mutta yhteisön alueelle sellaisille verovelvollisille tai oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, joihin sovelletaan 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta, taikka muulle henkilölle, joka on muu kuin verovelvollinen;

▼M6

c) myyjän tai ostajan tai jonkun muun näiden lukuun ostajalle 3 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle mutta yhteisön alueelle lähettämien tai kuljettamien valmisteverollisten tuotteiden luovutukset, jotka suoritetaan sellaisten verovelvollisten tai oikeushenkilöiden, jotka eivät ole verovelvollisia, lukuun ja joihin sovelletaan 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toista alakohtaa, jos näiden tavaroiden lähetys tai kuljetus on suoritettu direktiivin 92/12/ETY 7 artiklan 4 ja 5 kohdan tai 16 artiklan mukaisesti.

   Tätä vapautusta ei sovelleta 24 artiklassa tarkoitetun verovapautuksen saaneiden verovelvollisten suorittamiin valmisteverollisten tuotteiden luovutuksiin;

d) sellaiset 28 a artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tavaroiden luovutukset, joihin sovellettaisiin edellä säädettyjä vapautuksia, jos luovutukset suoritettaisiin toisen verovelvollisen lukuun.

▼M4

B. *Tavaroiden yhteisöhankintojen vapautukset*

Jäsenvaltioiden on jäljempänä tarkoitettujen vapautusten oikean ja yksinkertaisen soveltamisenvarmistamiseksi sekä mahdollisten veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi määräämillään edellytyksillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista, vapautettava verosta:

a) tavaroiden yhteisöhankinnat, jos nämä tavarat verovelvollisten luovuttamina olisi kaikissa olosuhteissa vapautettu verosta maan alueella;

b) tavaroiden yhteisöhankinnat, jos näiden tavaroiden maahantuonti olisi kaikissa olosuhteissa 14 artiklan 1 kohdan säännösten perusteella vapautettu verosta;

c) tavaroiden yhteisöhankinnat, jos näiden tavaroiden hankkija 17 artiklan 3 ja 4 kohdan perusteella olisi kaikissa olosuhteissa oikeutettu 28 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen määräysten mukaan kannettavan arvonlisäveron täyteen palautukseen.

C. *Kuljetussuoritusten vapautukset*

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta tavaroiden yhteisökuljetussuoritukset, joiden määrä- tai lähtöpaikka on Azorien ja Madeiran itsehallintoalueet muodostavilla saarilla, sekä näiden saarten väliset tavaroiden kuljetuspalvelut.

D. *Tavaroiden maahantuonnin vapautukset*

Jos kolmannelta alueelta lähetetyt tai kuljetetut tavarat tuodaan muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltioon, jäsenvaltioiden on vapautettava tämä maahantuonti, jos näiden tavaroiden luovutus on ►M18 21 artiklan 4 kohdassa ◄ määritellyn maahantuojan suorittamana A kohdan säännösten mukaan vapautettu verosta.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän vapautuksen edellytykset vapautuksen oikean ja yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi sekä mahdollisten veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi.

▼M6

E. *Muut vapautukset*

▼M10

1) Direktiivin 16 artiklassa,

— korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Rajoittamatta muiden yhteisön verosäännösten soveltamista, jäsenvaltiot voivat, jollei 29 artiklassa säädetyistä neuvotteluista muuta johdu, toteuttaa erityistoimenpiteitä kaikkien tai joidenkin seuraavien liiketoimien vapauttamiseksi verosta, edellyttäen, että mainitut liiketoimet eivät liity loppukäyttöön ja/tai -kulutukseen ja jos menettelyjen tai tilanteiden, joihin viitataan A-E jaksossa, päättyessä maksettava arvonlisäveromäärä vastaa sitä veromäärää, joka olisi ollut maksettava, jos kaikki nämä liiketoimet olisi verotettu maan alueella:

A. Sellaisten tavaroiden tuonti, jotka on tarkoitettu saatettavaksi muiden varastomenettelyjen kuin tullivarastomenettelyjen alaisiksi;

B. Sellaisten tavaroiden toimitus, jotka on tarkoitettu:

a) tullattaviksi ja tarvittaessa sijoitettaviksi väliaikaiseen varastoon;

b) sijoitettaviksi vapaa-alueelle tai vapaavarastoon;

c) saatettaviksi tullivarastomenettelyjen tai sisäisen jalostuksen menettelyjen alaisiksi;

▼M10

d) saatettaviksi aluevesille:

— poraus- tai tuotantolautoille tällaisten lauttojen rakennus-, korjaus-, kunnossapito-, muutos- tai varustelutarkoituksiin tai tällaisten poraus- tai tuotantolauttojen yhdistämiseksi mannermaahan,

— poraus- tai tuotantolauttojen polttoaineen tai varastojen toimittamiseksi;

e) saatettaviksi maan alueella muiden varastomenettelyjen kuin tullivarastomenettelyjen alaisiksi.

Tässä artiklassa muuna varastona kuin tullivarastona pidetään:

— valmisteveron alaisten tuotteiden osalta paikkoja, jotka määritellään neuvoston direktiivin 92/12/ETY 4 artiklan b alakohdassa verottomiksi varastoiksi;

— niiden tuotteiden osalta, jotka eivät ole valmisteveron alaisia, jäsenvaltioiden määrittelemiä paikkoja. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa säätää muusta varastomenettelystä, jos tavarat on tarkoitettu toimitettavaksi vähittäiskauppavaiheessa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää tällaisesta menettelystä tavaroille, jotka on tarkoitettu:

— verovelvollisille 28 k artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa suoritettavaa toimitusta varten;

— 28 k artiklan mukaisesti verovapaille kaupoille toimitettaviksi lento- tai merimatkoja kolmansiin maihin suorittaville matkustajille, kun nämä toimitukset on vapautettu verosta 15 artiklan mukaisesti;

— verovelvollisille toimitettaviksi matkustajille lentokoneessa tai laivassa lennon tai merimatkan aikana, kun määräpaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella;

— verovelvollisille 15 artiklan 10 alakohdan mukaisia verovapaita toimituksia varten.

Edellä a, b, c ja d alakohdassa tarkoitetut paikat määritellään voimassaolevien yhteisön tullimääräysten mukaisesti.

C. Sellaisten palvelujen toimitus, jotka liittyvät B jaksossa tarkoitettujen tavaroiden toimitukseen;

D. Tavaroiden ja palvelujen toimitus, joka suoritetaan:

a) edellä B jakson a - d alakohdassa luetelluissa paikoissa, jos tavarat ja palvelut ovat edelleen jossakin siinä mainitussa tilanteessa;

b) edellä B jakson e alakohdassa luetelluissa paikoissa, jos tavarat ovat edelleen maan alueella kyseisessä alakohdassa mainitussa tilanteessa.

Kun jäsenvaltiot käyttävät hyväkseen a alakohdassa säädettyä tullivarastossa suoritettavia liiketoimia koskevaa mahdollisuutta, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ne ovat määritelleet ne muut varastomenettelyt kuin tullivarastomenettelyt, jotka tekevät mahdolliseksi soveltaa b alakohdan säännöksiä J liitteessä lueteltuihin tavaroihin kohdistuviin samoihin liiketoimiin, jotka suoritetaan tällaisissa muissa varastoissa kuin tullivarastoissa;

E. Toimitukset:

— jotka koskevat 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tavaroita, jotka on edelleen kokonaan vapautettu tuontiverosta väliaikaisen tuonnin yhteydessä tai jotka ovat ulkoisten passitusmenettelyjen alaisia;

— jotka koskevat 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tavaroita, jotka ovat edelleen 33 a artiklassa tarkoitetun yhteisön sisäisen passituksen alaisia,

sekä tällaisiin toimituksiin liittyvät palvelut.

▼M10

Poiketen siitä, mitä 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, velvollinen maksamaan ensimmäisen alakohdan mukaisen veron on se henkilö, jonka toiminnan tuloksena tavarat eivät enää ole tässä kohdassa lueteltujen menettelyjen tai tilanteiden alaisia.

Kun tavaroiden poistaminen tässä kohdassa tarkoitettujen menettelyjen tai tilanteiden alaisuudesta aiheuttaa 7 artiklan 3 kohdan mukaisen tuonnin, on tuontijäsenvaltion toteutettava tarvittavat toimenpiteet kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi maassa.”

— lisätään kohta seuraavasti:

”1a. Kun jäsenvaltiot käyttävät hyväkseen 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisön sisäiseen sellaisten tavaroiden hankintaan, jotka on tarkoitettu 1 kohdan B jaksossa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen, sovelletaan samoja säännöksiä kuin tavaroiden toimitukseen, joka suoritetaan maassa samoissa olosuhteissa.”

▼M6

2) Lisätään direktiivin 16 artiklan 2 kohdassa

— ilmaisu ”verovelvollisen suorittamat tavaroiden yhteisöhankinnat,” ilmaisun ”voivat vapauttaa verosta” jälkeen ja ilmaisu ”yhteisön ulkopuolelle” ilmaisun ”on tarkoitettu vietäviksi” edelle,

— alakohdat seuraavasti:

Noudattaen 29 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä tätä mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden on sovellettava tätä vapautusta myös verovelvollisen suorittamiin tavaroiden yhteisöhankintoihin, verovelvolliselle muuttumattomina tai valmistettuina luovutettaviksi tarkoitettujen tavaroiden 28 c artiklan A kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisiin maahantuonteihin ja luovutuksiin sekä näihin luovutuksiin liittyvien palvelujen suorituksiin siihen enimmäismäärään saakka, joka on asetettu verovelvollisen 12 edellisen kuukauden aikana 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin suorittamille tavaroiden luovutuksille.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yhteisen enimmäisarvon vapautuksille, jotka ne myöntävät ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla.

3) Jokaisen jäsenvaltion on toteutettava erityiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei sen alueella 28 b artiklan A kohdan 1 alakohdan mukaisesti suoritetuista tavaroiden yhteisöhankinnoista kanneta arvonlisäveroa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät

— tavaroiden yhteisöhankinnan suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut maan alueelle, mutta jolla on toisessa jäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste,

— tavaroiden yhteisöhankinta suoritetaan tämän verovelvollisen maan alueella myöhemmin suorittamaa tavaroiden luovutusta varten,

— tämän verovelvollisen hankkimat tavarat lähetetään tai kuljetetaan suoraan muusta jäsenvaltiosta kuin siitä, jonka alueella verovelvolliselle on annettu arvonlisäverotunniste, sille henkilölle, jonka lukuun verovelvollinen suorittaa myöhemmän luovutuksen,

— myöhemmän luovutuksen vastaanottaja on toinen verovelvollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen ja joille on annettu arvonlisäverotunniste maan alueella,

— tämä vastaanottaja on ►M18 21 artiklan 1 kohdan c alakohdan ◄ mukaisesti nimetty veronmaksuvelvolliseksi maan alueelle sijoittautumattoman verovelvollisen suorittamasta luovutuksesta.

▼M4

28 d artikla

Verotettava tapahtuma ja verosaatavan syntyminen

1. Verotettava tapahtuma toteutuu sinä hetkenä, jona yhteisön tavaroiden yhteisöhankinta suoritetaan. Tavaroiden yhteisöhankinta on katsottava suoritetuksi sinä hetkenä, jona vastaavien tavaroiden hankinta maan alueella katsotaan suoritetuksi.

2. Tavaroiden yhteisöhankintojen osalta verosaatava syntyy verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä.

▼M6

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, verosaatava syntyy 22 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun laskun ►M20 ——————— ◄ toimittamisesta, jos tämä lasku ►M20 ——————— ◄ on toimitettu hankkijalle sitä kuukautta, jonka aikana verotettava tapahtuma toteutuu, seuraavan kuukauden 15 päivään mennessä.

▼M4

4. Poiketen siitä, mitä 10 artiklan 2 kohdassa säädetään, 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin suoritettujen tavaroiden luovutusten osalta verosaatava syntyy verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä.

▼M6

Verosaatava syntyy kuitenkin 22 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun laskun ►M20 ——————— ◄ toimittamisesta, jos tämä lasku ►M20 ——————— ◄ on toimitettu hankkijalle sitä kuukautta, jonka aikana verotettava tapahtuma toteutuu, seuraavan kuukauden 15 päivään mennessä.

▼M4

28 e artikla

Veron peruste ja verokanta

1. Tavaroiden yhteisöhankinnan veron peruste muodostuu niistä eristä, joiden perusteella samojen tavaroiden maan alueella suoritetun luovutuksen veron peruste on määrättävä 11 artiklan A kohdan mukaisesti. ►M6 Erityisesti 28 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden yhteisöhankintojen veron peruste on määrättävä 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdan sekä 2 ja 3 alakohdan mukaisesti. ◄

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmisteverot, jotka valmisteveron alaisen tuotteen yhteisöhankinnan tekevän henkilön on maksettava tai jotka tämä on maksanut, sisällytetään veron perusteeseen 11 artiklan A kohdan 2 alakohdan a alakohdan mukaisesti. ►M6 Jos hankkijalle tavaroiden yhteisöhankinnan suorittamishetken jälkeen palautetaan tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa maksettuja valmisteveroja, veron perustetta on vastaavasti alennettava siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tavaroiden yhteisöhankinta suoritetaan. ◄

▼M6

2. Edellä 28 a artiklan A kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten veron peruste on määrättävä 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdan sekä 2 ja 3 alakohdan mukaisesti.

▼M4

►M6 3. ◄ Tavaroiden yhteisöhankintoihin sovelletaan verosaatavan syntymishetkellä voimassa olevaa verokantaa.

►M6 4. ◄ Tavaroiden yhteisöhankintoihin sovelletaan maan alueella saman tavaran luovutukseen sovellettavaa verokantaa.

▼M4

28 f artikla

Vähennysoikeus

1. Korvataan 17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Jos tavaroita ja palveluja käytetään verovelvollisen verollisiin liiketoimiin, verovelvollinen saa vähentää verosta, jonka on velvollinen maksamaan:

▼M10

a) arvonlisäveroon, joka on maan alueella maksettu tai maksettava tavaroista tai palveluista, jotka toinen verovelvollinen on toimittanut tai toimittaa hänelle;

▼M4

b) maan alueelle tuoduista tavaroista maksettavan tai maksetun arvonlisäveron;

c) arvonlisäveron, joka on maksettava 5 artiklan 7 kohdan a alakohdan, 6 artiklan 3 kohdan ja 28 a artiklan 6 kohdan perusteella;

d) arvonlisäveron, joka on maksettava 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on myös myönnettävä verovelvolliselle 2 kohdassa tarkoitettu arvonlisäveron vähennys tai palautus, jos tavaroita tai palveluja käytetään seuraaviin tarkoituksiin:

a) verovelvollisen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun taloudelliseen toimintaan liittyviin liiketoimiin, jotka suoritetaan ulkomailla ja jotka olisivat oikeuttaneet vähennykseen, jos ne olisi suoritettu maan alueella;

b) verovelvollisen 14 artiklan 1 kohdan i alakohdan, 15 artiklan, 16 artiklan 1 kohdan B, C, D ja E alakohdan ja 2 kohdan ►**M6** sekä 28 c artiklan A ja C kohdan ◄ perusteella vapautettuihin liiketoimiin;

c) verovelvollisen 13 artiklan B kohdan a alakohdan ja d alakohdan 1-5 alakohdan perusteella vapautettuihin liiketoimiin, jos vastaanottaja on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle tai jos liiketoimet välittömästi liittyvät yhteisön ulkopuolelle vietäviksi tarkoitettuihin tavaroihin.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu arvonlisäveron palautus on suoritettava:

— maan alueelle sijoittautumattomien, mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten hyväksi, direktiivissä 79/1072/ETY (*) säädettyjä soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen,

— yhteisön alueelle sijoittautumattomien verovelvollisten hyväksi direktiivissä 86/560/ETY (**) säädettyjä soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

(*) EYVL N:o L 331, 27.12.1979, s. 11
(**) EYVL N:o L 326, 21.11.1986, s. 40”

▼M6

Edellä olevia säännöksiä sovellettaessa:

a) myös direktiivin 79/1072/ETY 1 artiklassa tarkoitettuja ja maan alueella ainoastaan sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia toimittaneita verovelvollisia, joista näiden liiketoimien vastaanottaja on ►**M18** 21 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan ◄ mukaisesti nimetty veronmaksuvelvolliseksi, on pidettävä mainittua direktiiviä sovellettaessa maan alueelle sijoittautumattomina verovelvollisina;

b) myös direktiivin 86/560/ETY 1 artiklassa tarkoitettuja ja maan alueella ainoastaan sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia toimittaneita verovelvollisia, joista näiden liiketoimien vastaanottaja on ►**M18** 21 artiklan 1 kohdan ◄ a alakohdan mukaisesti nimetty veronmaksuvelvolliseksi, on pidettävä mainittua direktiiviä sovellettaessa yhteisön alueelle sijoittautumattomina verovelvollisina;

▼M6

c) direktiivejä 79/1072/ETY ja 86/560/ETY ei sovelleta tavaroiden luovutuksiin, jotka 28 c artiklan A kohdan nojalla on vapautettu tai voitaisiin vapauttaa verosta, jos hankkija tai joku muu tämän lukuun lähettää tai kuljettaa näin luovutetut tavarat.

▼M4

2. Korvataan 18 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vähennysoikeuden käyttö edellyttää verovelvolliselta:

a) 17 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vähennystä varten 22 artiklan 3 kohdan mukaisen laskun hallussapitoa;

b) 17 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vähennystä varten sellaisen tuontiasiakirjan hallussapitoa, jossa verovelvollinen nimetään vastaanottajaksi tai maahantuojaksi ja jossa mainitaan tai josta voidaan laskea kannettavan veron määrä;

c) 17 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vähennystä varten kunkin jäsenvaltion määräämien muodollisuuksien noudattamista;

d) kunkin jäsenvaltion määräämien muodollisuuksien noudattamista, jos verovelvollinen on vastaanottajana tai ostajana veronmaksuvelvollinen ►M18 21 artiklan 1 kohtaa ◄ sovellettaessa:

e) 17 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähennystä varten kaikkien tavaroiden yhteisöhankinnoistaan kannettavan veron laskemiseksi tarvittavien tietojen mainitsemista 22 artiklan 4 kohdassa säädetyssä ilmoituksessa ja 22 artiklan 3 kohdan mukaisen laskun hallussapitoa.”

3. Lisätään 18 artiklaan kohta seuraavasti:

”3a. Jäsenvaltiot voivat sallia verovelvollisen, jolla ei ole hallussaan 22 artiklan 3 kohdan mukaista laskua, tehdä 17 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun vähennyksen; jäsenvaltioiden on säädettävä tämän säännöksen soveltamisen edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä.”

28 g artikla

Veronmaksuvelvolliset

Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”►M18 *21 artikla*

Viranomaisille veronmaksuvelvolliset

1. Arvonlisäveroa ovat velvolliset maksamaan sisäisen järjestelmän mukaan:

►M23 a) verovelvollinen, joka suorittaa verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun, lukuun ottamatta b, c ja f alakohdassa tarkoitettuja tapauksia. Jos verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut maan alueelle, jäsenvaltiot voivat säätää vahvistamiensa edellytysten mukaisesti, että veronmaksuvelvollinen on verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelujen suorituksen vastaanottaja; ◄

b) verovelvolliset, joille toimitetaan 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja palveluja tai henkilöt, jotka on maassa rekisteröity arvonlisäverovelvollisina ja joille toimitetaan 28 b artiklan C, D, E ja F kohdassa tarkoitettuja palveluja, jos palvelut suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut kyseiseen maahan;

c) tavaroiden luovutuksen vastaanottaja seuraavin edellytyksin:

— verollinen liiketoimi on 28 c artiklan E kohdan 3 alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti suoritettu tavaroiden luovutus,

— tämän tavaroiden luovutuksen vastaanottaja on toinen verovelvollinen tai sellainen oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollisen ja jolle on annettu arvonlisäverotunnistus maan alueella,

▼M4

— verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut maan alueelle, toimittama lasku on 22 artiklan 3 kohdan mukainen.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää poikkeuksesta tähän velvoitteeseen, jos verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut maan alueelle, on nimennyt veroedustajan kyseiseen maahan;

d) henkilö, joka mainitsee arvonlisäveron laskussa ►M20 ——— ◄;

e) henkilö, joka suorittaa verollisen yhteisön sisäisen tavaroiden hankinnan;

►M23 f) maan alueella arvonlisäverovelvollisiksi rekisteröidyt henkilöt, joille luovutetaan tavaroita 8 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, jos luovutukset suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut maan alueelle. ◄

2. Poikkeuksena 1 kohdan säännöksiin:

a) jos tämän artiklan 1 kohdan säännösten mukainen veronmaksuvelvollinen on henkilö, joka ei ole sijoittautunut kyseisen maan alueelle, jäsenvaltiot voivat antaa hänen nimetä veronmaksuvelvolliseksi veroedustajan. Tämä vaihtoehto riippuu kunkin jäsenvaltion asettamista edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä;

b) jos verollinen toimi suoritetaan sellaisen verovelvollisen toimesta, joka ei ole sijoittautunut maan alueelle ja jos sen maan kanssa, johon kyseinen verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa hänen toimipaikkansa sijaitsee, ei ole tehty sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiiveissä 76/308/ETY (*) ja 77/799/ETY (**) ja hallinnollisesta yhteistyöstä välillisen verotuksen (ALV) alalla 27 päivänä tammikuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 218/92 (***) säädettyä soveltamisalaa, jäsenvaltiot voivat määrätä verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut maan alueelle, nimeämän veroedustajan veronmaksuvelvolliseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat määrätä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa muun henkilön kuin veronmaksuvelvollisen yhteisvastuulliseksi veron maksamisesta.

4. Maahantuonnissa henkilö tai henkilöt, jotka tuontijäsenvaltio on nimennyt tai hyväksynyt veronmaksuvelvollisiksi, vastaavat arvonlisäveron suorittamisesta. ◄

(*) EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1997 liittymisasiakirjalla.
(**) EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.
(***) EYVL L 24, 1.2.1992, s. 1.”

28 h artikla

Veronmaksuvelvollisten velvoitteet

Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Sisäisen järjestelmän velvoitteet

1. ►M21 a) Verovelvollisen on ilmoitettava verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta, muuttumisesta ja loppumisesta. Jäsenvaltioiden on, määräämiensä edellytysten mukaisesti, annettava verovelvolliselle mahdollisuus tehdä ilmoitukset sähköisesti, ja ne voivat myös vaatia ilmoitukset tehtäväksi sähköisesti. ◄

b) Jokaisen 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun verovelvollisen on ilmoitettava suorittavansa tavaroiden yhteisöhankintoja, jos kyseisessä artiklassa säädetyn poikkeuksen soveltamisen edellytykset

▼M4

eivät täyty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta a alakohdan säännösten soveltamista.

c) Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotka tekevät mahdolliseksi tunnistaa yksilöllisellä numerolla:

►M23 — verovelvolliset, 28 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja verovelvollisia lukuun ottamatta, jotka suorittavat maan alueella niille vähennysoikeuden antavia tavaroiden luovutuksia tai palveluja, jotka ovat muita kuin sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia, joista 21 artiklan 1 kohdan a, b, c tai f alakohdan mukaan yksinomaan vastaanottaja on veronmaksuvelvollinen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin olla antamatta tunnistetta tietyille 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille verovelvollisille, ◄

— 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut verovelvolliset sekä verovelvolliset, jotka ovat käyttäneet 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua valintaoikeutta,

▼M6

— verovelvolliset, jotka maan alueella suorittavat tavaroiden yhteisöhankintoja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun taloudelliseen toimintaan liittyviä ulkomailla suorittamiaan liiketoimia varten,

▼M4

d) Yksilöllisen arvonlisäverotunnisteen on käsitettävä kansainvälisen ISO-3166 alfa 2 -standardin mukainen etuliite, josta voidaan tunnistaa arvonlisäverotunnisteen antanut jäsenvaltio. ►M20 Kreikan tasavalta saa kuitenkin käyttää etuliitettä EL. ◄

e) Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta niiden tunnistejärjestelmät mahdollistaisivat c alakohdassa tarkoitettujen verovelvollisten erittelyn, ja siten tässä osastossa tarkoitetun yhteisöliiketoimien verotuksen siirtymäjärjestelmän oikean soveltamisen varmistamisen.

2. a) Verovelvollisen on pidettävä riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa arvonlisäveron soveltamisen ja veroviranomaisen suorittaman tarkastuksen mahdollistamiseksi.

▼M10

b) Verovelvollisen on pidettävä rekisteriä niistä tavaroista, jotka hän on lähettänyt tai kuljettanut tai jotka on hänen puolestaan lähetetty tai kuljetettu 3 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle yhteisön sisällä 28 a artiklan 5 kohdan b alakohdan viidennessä, kuudennessa ja seitsemännessä luetelmakohdassa tarkoitettuja liiketoimia varten.

Verovelvollisen on pidettävä riittävän yksityiskohtaista tilastoa, jotta voidaan tunnistaa ne tavarat, jotka hänelle on toisesta jäsenvaltiosta kyseisessä jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröity henkilö lähettänyt tai joku muu hänen puolestaan, mihin liittyen on suoritettu 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan kolmannen tai neljännen luetelmakohdan mukainen palvelu;

▼M20

3. a) Verovelvollisen on varmistettava, että verovelvollinen itse, hänen asiakkaansa tai kolmas osapuoli hänen nimissään ja lukuunsa toimittaa toiselle verovelvolliselle tai muulle oikeushenkilölle kuin verovelvolliselle tekemistään tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista laskun. Verovelvollisen on lisäksi varmistettava, että verovelvollinen itse, hänen asiakkaansa tai kolmas osapuoli hänen nimissään ja lukuunsa toimittaa laskun 28 b artiklan B kohdan 1 alakohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista ja 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin tapahtuneista tavaroiden luovutuksista.

Verovelvollisen on myös varmistettava, että verovelvollinen itse, hänen asiakkaansa tai kolmas osapuoli hänen nimissään

▼M20

ja lukuunsa toimittaa laskun niistä ennakkomaksuista, jotka hänelle on maksettu ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia tai jotka toinen verovelvollinen tai muu oikeushenkilö kuin verovelvollinen on tilittänyt hänelle ennen palvelujen suorittamisen päättymistä.

Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvolliset toimittamaan laskun muista kuin edellä olevissa alakohdissa tarkoitetuista, verovelvollisen niiden alueella tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista. Näin tehdessään jäsenvaltiot voivat asettaa näiden laskujen osalta vähemmän velvoitteita kuin b, c ja d alakohdassa luetellaan.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verovelvolliset velvollisuudesta lähettää lasku verovelvollisen niiden alueella tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka on vapautettu 13 artiklan sekä 28 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan b alakohdan mukaisesti ja joihin liittyy tai ei liity aikaisemmassa vaiheessa maksetun veron palauttaminen.

Laskuina pidetään myös kaikkia tositteita ja ilmoituksia, jotka erityisellä ja yksiselitteisellä tavalla sisältävät muutoksen ja viittauksen alkuperäiseen laskuun. Jäsenvaltiot, joiden alueella tavarat on toimitettu tai palvelut on suoritettu, voivat sallia, että tiettyjä pakollisia tietoja ei esitetä näissä tositteissa tai ilmoituksissa.

Jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille, jotka toimittavat tavaroita tai suorittavat palveluja niiden alueella, määräajan laskujen toimittamiselle.

Jäsenvaltioiden, joiden alueella tavarat on toimitettu tai palvelut on suoritettu, asettamien ehtojen mukaisesti lasku voidaan laatia kokoomalaskuna useasta erillisestä tavaroiden toimituksesta tai palvelujen suorituksesta.

Verovelvollisen asiakas voi laatia laskun verovelvollisen asiakkaalle tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista edellyttäen, että osapuolet ovat etukäteen tehneet keskenään asiasta sopimuksen ja että on olemassa järjestely, jonka mukaisesti tavaroita toimittava ja palveluja suorittava verovelvollinen hyväksyy jokaisen laskun. Jäsenvaltiot, joiden alueella tavarat on toimitettu tai palvelut on suoritettu, määräävät verovelvollisen ja asiakkaan välisen sopimuksen ja hyväksymisjärjestelyn ehdot ja edellytykset.

Jäsenvaltiot voivat asettaa niiden alueella tavaroita toimittaville tai palveluja suorittaville verovelvollisille lisävaatimuksia, jotka koskevat laskujen laatimista asiakkaiden toimesta. Ne voivat erityisesti vaatia, että laskut toimitetaan verovelvollisen nimissä ja tämän lukuun. Lisävaatimusten on kuitenkin aina oltava samat asiakkaan sijoittautumispaikasta riippumatta.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi määrätä niiden alueella tavaroita toimittaville ja palveluja suorittaville verovelvollisille erityisvaatimuksia niitä tapauksia varten, joissa verovelvollisen asiakas tai kolmas osapuoli, joka toimittaa laskut, on sijoittautunut maahan, jonka kanssa ei ole keskinäistä avunantoa koskevaa oikeudellista välinettä, jonka soveltamisala vastaa keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY (*), jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/779/ETY (**) ja hallinnollisesta yhteistyöstä välillisen verotuksen (ALV) alalla 27 päivänä tammikuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 218/92 (***) soveltamisalaa.

b) Ainoastaan seuraavat tiedot ovat arvonlisäverotusta varten pakollisia a alakohdan ensimmäisen, toisen ja kolmannen alakohdan säännösten mukaisesti toimitettavissa laskuissa,

▼M20

tämän kuitenkaan rajoittamatta tällä direktiivillä säädettyjen erityisten järjestelyjen soveltamista:

— laskun toimittamispäivä;

— yhteen tai useampaan sarjaan perustuva juokseva numero, jolla lasku voidaan yksilöidä;

— 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste, jolla verovelvollinen on toimittanut tavarat tai suorittanut palvelut;

— 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu asiakkaan arvonlisäverotunniste, jolla asiakas on ottanut vastaan tavaroiden toimituksen tai palvelujen suorituksen, josta asiakas on veronmaksuvelvollinen, taikka 28 c artiklan A kohdassa tarkoitetun tavaroiden toimituksen;

— verovelvollisen ja tämän asiakkaan täydellinen nimi ja osoite;

— toimitettujen tavaroiden määrä ja luonne tai suoritettujen palveluiden laajuus ja luonne;

— päivä, jolloin tavarat on toimitettu tai palvelut suoritettu tai a alakohdan 2 alakohdassa tarkoitettu ennakkomaksu on maksettu, jos kyseinen päivä voidaan määrittää ja se on muu kuin laskun toimittamispäivä;

— kunkin verokannan tai vapautuksen osalta veron peruste, yksikköhinta ilman veroa sekä mahdolliset hyvitykset tai alennukset, jos ne eivät sisälly yksikköhintaan;

— sovellettava verokanta;

— maksettava veron määrä, paitsi jos sovelletaan erityisjärjestelmää, jossa tämän direktiivin mukaisesti tällaista seikkaa ei mainita;

— jos kyseessä on vapautus tai jos asiakas on veromaksuvelvollinen, viittaus tämän direktiivin asianomaiseen säännökseen tai vastaavaan kansalliseen säännökseen taikka tieto vapautuksen tai käännetyn verovelvollisuuden mukaisen menettelyn perusteesta;

— toimitettaessa yhteisönsisäisesti uutta kuljetusvälineitä 28 a artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot;

— voittomarginaaliverotusjärjestelmää sovellettaessa viittaus 26 tai 26 a artiklaan tai vastaaviin kansallisiin säännöksiin, taikka tieto voittomarginaaliverotusjärjestelmän soveltamisesta;

— jos veronmaksuvelvollinen on 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu veroedustaja, kyseisen veroedustajan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste sekä hänen täydellinen nimensä ja osoitteensa;

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueelle sijoittautuneet verovelvolliset, jotka toimittavat tavaroita tai suorittavat palveluja niiden alueella, ilmoittavat asiakkaansa 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun arvonlisäverotunnisteen muissakin kuin ensimmäisen alakohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia laskujen allekirjoittamista.

Laskujen rahamäärät voidaan ilmaista minkä tahansa valuutan määräisinä edellyttäen, että maksettavan veron määrä ilmaistaan sen jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisenä, jossa tavaroiden luovutuspaikka tai palveluiden suorituspaikka sijaitsee, soveltaen 11 artiklan C kohdan 2 alakohdassa tarkoitettua muuntomenetelmää.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella toimitettuja tavaroita ja suoritettuja palveluita koskevat laskut ja niiden alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten vastaanottamat laskut käännetään kyseisen valtion kansalliselle kielelle, jos tämä on tarpeen valvonnan kannalta.

c) Laskut, jotka toimitetaan a alakohdan säännösten mukaisesti, voidaan toimittaa paperilla tai, vastaanottajan suostumuksin, sähköisesti.

▼**M20**

Jäsenvaltiot hyväksyvät sähköisesti toimitetut laskut edellyttäen, että niiden alkuperän aitous ja niiden sisällön eheys taataan:

— joko Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY (****) sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista 13 päivänä annetun 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kehittyneen sähköisen allekirjoituksen avulla. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että kehittynyt sähköinen allekirjoitus perustuu hyväksyttyyn varmenteeseen ja on luotu turvallisella allekirjoituksen luomismenetelmällä edellä mainitun direktiivin 2 artiklan 6 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitetulla tavalla;

— tai automaattisen tiedonsiirron (EDI) avulla sellaisena kuin se on määritelty elektronista tiedonvaihtoa koskevista oikeudellisista näkökohdista 19 päivänä lokakuuta 1994 annetun komission suosituksen 1994/820/EY (*****) 2 artiklassa, kun siirtoa koskevassa sopimuksessa edellytetään sellaisten menetelmien käyttöä, jotka takaavat tietojen alkuperän aitouden ja niiden eheyden. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistamiensa edellytysten mukaisesti velvoittaa toimittamaan lisäksi kokoomalaskun paperimuodossa.

Laskut voidaan kuitenkin toimittaa sähköisesti muilla keinoin edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio hyväksyy tai asianomaiset jäsenvaltiot hyväksyvät ne. Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä kertomuksen ja tarvittaessa sen yhteydessä ehdotuksen sähköistä laskutusta koskevien vaatimusten muuttamiseksi tämän alan mahdollisen tulevan teknologisen kehityksen ottamiseksi huomioon.

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa alueellaan tavaroita toimittaville tai palveluja suorittaville verovelvollisille mitään muita velvoitteita tai muodollisuuksia, jotka liittyvät laskujen toimittamiseen elektronisesti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin 31 päivään joulukuuta 2005 asti vaatia kyseisten järjestelmien käytöstä ennakkoilmoituksen.

Jäsenvaltiot voivat asettaa erityisvaatimuksia niiden alueella toimitettuja tavaroita ja suoritettuja palveluja koskevien laskujen toimittamiselle sähköisesti sellaisesta maasta, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiiveissä 76/308/ETY ja 77/799/ETY ja asetuksessa (ETY) N:o 218/92 säädettyä soveltamisalaa.

Kun samalle vastaanottajalle lähetetään sähköisesti useita laskuja sisältävä erä, kyseisiin laskuihin liittyvät yhteiset tiedot tarvitsee mainita ainoastaan kerran, jos tiedot kunkin laskun osalta ovat saatavissa kokonaisuudessaan.

d) Verovelvollisen on huolehdittava siitä, että hänen itsensä tai hänen asiakkaansa tai kolmannen osapuolen hänen nimissään ja lukuunsa toimittamien laskujen jäljennökset samoin kuin kaikki hänen vastaanottamansa laskut tallennetaan.

Tätä direktiiviä sovellettaessa verovelvollinen voi määrätä tallennuspaikan, jos hän asettaa täten tallennetut laskut tai tiedot viipymättä toimivaltaisten viranomaisten saataville näiden sitä vaatiessa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia alueelleen sijoittautuneita verovelvollisia ilmoittamaan niille tietojen tallennuspaikan, jos tämä sijaitsee niiden alueen ulkopuolella. Jäsenvaltiot voivat lisäksi vaatia alueelleen sijoittautuneita verovelvollisia tallentamaan maan rajojen sisäpuolelle verovelvollisen itse toimittamat laskut tai hänen asiakkaansa tai kolmannen osapuolen hänen nimissään ja lukuunsa toimittamat laskut sekä kaikki hänen vastaanottamansa laskut, jos sähköistä tallennusta ei ole suoritettu siten, että se takaa täydellisen on-line-yhteyden kyseisiin tietoihin.

Laskujen alkuperän aitous ja sisällön eheys sekä niiden luettavuus on varmistettava koko tallennuksen ajan. Edellä c

▼M20

alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen laskujen tietojen muuttumattomuus ja luettavuus on varmistettava mainittuna ajanjaksona.

Jäsenvaltioiden on määrättävä, kuinka pitkään verovelvollisten on huolehdittava sellaisten laskujen tallentamisesta, jotka koskevat niiden alueella suoritettuja tavaratoimituksia tai palveluja sekä niiden alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten vastaanottamia tavaratoimituksia tai palveluja.

Edellä neljännessä alakohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot voivat vaatia kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, että laskut tallennetaan siinä alkuperäisessä muodossa, paperilla tai sähköisesti, jossa ne on toimitettu. Ne voivat myös vaatia, että kun laskut tallennetaan sähköisesti, tallennetaan myös tiedot, jotka takaavat kunkin laskun alkuperän aitouden ja sisällön eheyden.

Edellä neljännessä alakohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot voivat asettaa erityisvaatimuksia laskujen tallentamisen kieltämisestä tai rajoittamisesta sellaisessa maassa, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiiveissä 76/308/ETY ja 77/799/ETY ja asetuksessa (ETY) N:o 218/92 säädettyä soveltamisalaa ja johon liittyy 22 a artiklassa tarkoitettu, sähköisessä muodossa oleviin laskuihin tutustumista, niiden kopiointia ja käyttöä koskeva oikeus.

Jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää muiden kuin verovelvollisten vastaanottamien laskujen tallennusvelvoitteesta.

e) Laskun sähköisellä toimittamisella ja tallentamisella tarkoitetaan c ja d alakohtaa sovellettaessa sähköisen tietojenkäsittely- ja tallennusvälineen avulla sekä johtoja, radiolähetyksiä, optisia keinoja tai muita sähkömagneettisia keinoja hyväksi käyttäen tapahtuvaa lähettämistä tai vastaanottajan saataville saattamista ja tallentamista (mukaan lukien tietojen digitaalinen tiivistäminen).

Tätä direktiiviä sovellettaessa jäsenvaltioiden on hyväksyttävä laskuksi kaikki paperimuodossa tai sähköisessä muodossa olevat tositteet tai ilmoitukset, jotka täyttävät tässä kohdassa asetetut vaatimukset.

(*) EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/44/EY (EYVL L 175, 28.6.2001, s. 17).
(**) EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.
(***) EYVL L 24, 1.2.1992, s. 1.
(****) EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.
(*****) EYVL L 338, 28.12.1994, s. 98.

▼M4

4. ►M21 a) Verovelvollisen on tehtävä ilmoitus määräajassa, jonka kukin jäsenvaltio vahvistaa. Määräaika ei saa olla pitempi kuin kaksi kuukautta kunkin verokauden päättymisestä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava verokausi yhdeksi, kahdeksi tai kolmeksi kuukaudeksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa eripituisia kausia, jotka eivät saa olla yhtä vuotta pitempiä. Jäsenvaltioiden on, määräämiensä edellytysten mukaisesti, annettava verovelvolliselle mahdollisuus tehdä tällaiset ilmoitukset sähköisesti, ja ne voivat myös vaatia ilmoitukset tehtäväksi sähköisesti. ◄

b) Ilmoituksessa on esitettävä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen syntyneen verosaatavan määrän ja suoritettavien vähennysten määrän toteamiseksi, mukaan lukien tarvittaessa tähän veroon ja näihin vähennyksiin liittyvien liiketoimien sekä vapautettujen liiketoimien kokonaisarvo, jos se on tarpeen veron määräytymisperusteen toteamiseksi.

▼M4

c) Ilmoituksessa on myös esitettävä:

— toisaalta sellaisten 28 c artiklan A kohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, joiden verosaatavan syntyminen on syntynyt ilmoituskauden aikana.

Lisäksi on lisättävä sellaisten toisen jäsenvaltion alueella suoritettujen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä ja 28 b artiklan B kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen sellaisten tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, joiden osalta verosaatava on syntynyt ilmoituskauden aikana, jos tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöpaikka on maan alueella,

▼M6

— toisaalta 28 a artiklan 1 ja 6 kohdassa tarkoitettujen sellaisten maan alueella suoritettujen tavaroiden yhteisöhankintojen arvonlisäveroton kokonaisarvo, joiden osalta verosaatava on syntynyt.

Lisäksi on lisättävä sellaisten maan alueella suoritettujen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä ja 28 b artiklan B kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo joiden, osalta verosaatava on syntynyt ilmoituskauden aikana, jos tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöpaikka on toisen jäsenvaltion alueella, sekä sellaisten maan alueella suoritettujen tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, joista verovelvollinen on 28 c artiklan E kohdan 3 alakohdan mukaisesti nimetty veronmaksuvelvolliseksi ja joiden osalta verosaatava on syntynyt ilmoituskauden aikana.

▼M4

5. Verovelvollisen on maksettava arvonlisäveron nettomäärä veroilmoituksen tekemisen yhteydessä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin asettaa maksun suoritukselle eri määräpäivän tai vaatia ennakkomaksun.

6. ►M21 a) Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvollisen tekemään ilmoituksen, joka sisältää kaikki 4 kohdassa tarkoitetut tiedot kaikista edellisen vuoden aikana suoritetuista liiketoimista. Tässä ilmoituksessa on oltava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen mahdollisia tarkistuksia varten. Jäsenvaltioiden on, määräämiensä edellytysten mukaisesti, annettava verovelvolliselle mahdollisuus tehdä tällaiset ilmoitukset sähköisesti, ja ne voivat myös vaatia ilmoitukset tehtäväksi sähköisesti. ◄

▼M10

b) Arvonlisäverovelvollisena rekisteröidyn verovelvollisen on myös toimitettava yhteenvetoilmoitus arvonlisäverovelvollisina rekisteröidyistä hankkijoista, joille hän on toimittanut tavaroita 28 c artiklan A jakson a ja d alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, sekä sellaisten liiketoimien arvonlisäverovelvollisina rekisteröidyistä vastaanottajista, joihin viitataan viidennessä alakohdassa.

▼M21

Yhteenvetoilmoitus on tehtävä jokaiselta kalenterivuoden neljännekseltä jäsenvaltioiden vahvistamia määräaikoja ja määrittämiä menettelyjä noudattaen, ja jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hallinnollista yhteistyötä välillisen verotuksen alalla koskevia säännöksiä kaikissa tapauksissa noudatetaan. Jäsenvaltioiden on, määräämiensä edellytysten mukaisesti, annettava verovelvolliselle mahdollisuus tehdä tällaiset ilmoitukset sähköisesti, ja ne voivat myös vaatia ilmoitukset tehtäväksi sähköisesti.

▼M4

Yhteenvetoilmoituksessa on esitettävä:

— verovelvolliselle maan alueella annettu arvonlisäverotunniste, jolla tämä on suorittanut tavaroiden luovutuksia ►M6 28 c artiklan A kohdan a alakohdassa ◄ säädetyin edellytyksin,

▼M10

— numero, jolla tavaroita hankkiva henkilö on rekisteröity arvonlisäverovelvollisena toisessa jäsenvaltiossa ja jota käyttäen tavarat on toimitettu hänelle,

▼M4

— kunkin hankkijan osalta, verovelvollisen suorittamien tavaroiden luovutusten kokonaisarvo. Arvot on ilmoitettava siltä kalenterivuoden neljännekseltä, jonka aikana verosaatava on syntynyt.

Yhteenvetoilmoituksessa on esitettävä myös:

— ►M6 28 c artiklan A kohdan d alakohdassa ◄ tarkoitettujen tavaroiden luovutusten osalta verovelvolliselle maan alueella annettu arvonlisäverotunniste ja verovelvolliselle lähetyksen tai kuljetuksen päättymisjäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste ►M6 sekä näiden luovutusten 28 e artiklan 2 kohdan mukaisesti määrätty kokonaisarvo ◄,

— 11 artiklan C kohdan 1 alakohtaa sovellettaessa tehtyjen oikaisujen määrät. Määrät on ilmoitettava siltä kalenterivuoden neljännekseltä, jonka aikana tarkistuksesta on ilmoitettu hankkijalle.

▼M10

▼M6

Arvonlisäverotunnisteen maan alueella saaneen verovelvollisen on yhteenvetoilmoituksessa 28 b artiklan A kohdan 2 alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa selvästi mainittava:

— verovelvolliselle maan alueella annettu arvonlisäverotunniste, jolla verovelvollinen on suorittanut tavaroiden yhteisöhankinnan ja tavaroiden myöhemmän luovutuksen,

— verovelvollisen suorittaman myöhemmän luovutuksen vastaanottajalle tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen päättymisjäsenvaltion alueella annettu arvonlisäverotunniste,

ja

— jokaisen vastaanottajan osalta verovelvollisen tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen päättymisjäsenvaltion alueella näin suorittamien tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo. Nämä arvot on ilmoitettava siltä kalenterivuoden neljännekseltä, jonka aikana verosaatava on syntynyt.”

▼M4

c) Jäsenvaltiot voivat b alakohdan säännöksistä poiketen:

— vaatia, että yhteenvetoilmoitukset on annettava kuukausittain,

— vaatia, että yhteenvetoilmoituksissa on lisäksi annettava muita tietoja.

d) Arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen 28 c artiklan A kohdan b alakohdassa säädetyin edellytyksin sellaiselle ostajalle, jolle ei ole annettu arvonlisäverotunnistetta, tai 28 a artiklan 4 kohdassa tarkoitetun verovelvollisen suorittamien uusien kulkuneuvojen luovutusten osalta jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että myyjä toimittaa kaikki tarvittavat tiedot arvonlisäveron soveltamisen ja viranomaisten siihen kohdistamien tarkastusten mahdollistamiseksi.

e) Jäsenvaltiot voivat vaatia maan alueella 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitettuja tavaroiden

▼M4

yhteisöhankintoja suorittavia verovelvollisia tekemään ilmoitukset, jotka sisältävät tiedot näistä hankinnoista, ei kuitenkaan kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia 28 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja uusien kulkuneuvojen yhteisöhankintoja suorittavia henkilöitä 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tekemisen yhteydessä antamaan kaikki tarvittavat tiedot arvonlisäveron soveltamisen ja viranomaisten siihen kohdistamien tarkastusten mahdollistamiseksi.

▼M18

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta henkilöt, joita 21 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan pidetään veronmaksuvelvollisina sellaisen verovelvollisen puolesta, joka ei ole sijoittautunut kyseisen maan alueelle, täyttävät tässä artiklassa säädetyt ilmoitus- ja maksuvelvoitteet; jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta henkilöt, jotka 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti katsotaan yhteisvastuullisiksi veron maksamisesta, täyttävät tässä artiklassa säädetyt maksuvelvoitteet.

▼M4

8. Jäsenvaltiot voivat säätää muista veron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja veropetosten estämiseksi välttämättöminä pitämistään velvoitteista, jollei verovelvollisten suorittamien jäsenvaltioiden sisäisten ja jäsenvaltioiden välisten liiketoimien yhdenvertaisen kohtelun noudattamisesta muuta johdu, ja jos nämä velvoitteet eivät aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

▼M20

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä mahdollisuutta ei voida käyttää lisävelvoitteiden asettamiseen 3 kohdassa vahvistettujen velvoitteiden lisäksi.

▼M4

9. a) Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tietyistä tai kaikista velvoitteista

— verovelvolliset, jotka suorittavat yksinomaan 13 ja 15 artiklan perusteella verosta vapautettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia,

— verovelvolliset, joihin sovelletaan 24 artiklassa säädettyjä verovapauksia ja 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua poikkeusta,

— verovelvolliset, jotka eivät suorita mitään 4 artiklan c alakohdassa tarkoitetuista liiketoimista.

▼M20

Ellei d alakohdan säännöksistä muuta johdu, jäsenvaltiot eivät kuitenkaan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen verovelvollisten osalta voi myöntää vapautusta 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista velvoitteista.

▼M4

b) Jäsenvaltiot voivat vapauttaa muut kuin a alakohdassa tarkoitetut verovelvolliset tietyistä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista velvoitteista.

c) Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verovelvolliset kannettavan veron maksamisesta, jos sen määrä on vähäinen.

▼M20

d) Jäsenvaltiot voivat, edellyttäen että 29 artiklassa tarkoitettua komiteaa kuullaan, ja mahdollisesti vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää, että niiden alueella suoritettuja tavaratoimituksia tai palveluja koskevien laskujen ei tarvitse täyttää tiettyjä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraavissa tapauksissa:

— jos laskun määrä on vähäinen;

— tai jos asianomaisen toimialan kauppa- tai hallintotapojen tai laskujen lähettämistä koskevien teknisten olosuhteiden vuoksi kaikkia 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja velvoitteita on hankala noudattaa.

▼M20

Näissä laskuissa on kuitenkin aina ilmoitettava seuraavat tiedot:

— laskun toimittamispäivämäärä;

— verovelvollisen tunnistetiedot;

— toimitettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen tunnistetiedot;

— maksettava veron määrä tai tiedot, joiden perusteella se voidaan laskea.

Tämän kohdan mukaista yksinkertaistamista ei kuitenkaan voida soveltaa 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin.

e) Jos jäsenvaltiot käyttävät a kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaista mahdollisuutta olla antamatta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua arvonlisäverotunnistetta verovelvollisille, jotka eivät suorita 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia, ja jos tavarantoimittajalle tai asiakkaalle ei ole annettu tällaista tunnistetta, laskussa on sen sijasta oltava niin sanottu asianomaisten jäsenvaltioiden määrittelemä verorekisterinumero.

Jos verovelvolliselle on annettu 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot voivat säätää lisäksi seuraavien tietojen sisällyttämisestä laskuun:

— 28 b artiklan C, D, E ja F jaksossa tarkoitettujen suoritettujen palvelujen ja 28 c artiklan A jaksossa sekä E jakson 3 kohdassa tarkoitettujen tavaratoimitusten osalta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja tavarantoimittajan verorekisterinumero;

— muiden tavaratoimitusten ja palvelujen suorittamisen osalta ainoastaan tavarantoimittajan verorekisterinumero tai ainoastaan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste.

▼M4

10. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt, jotka eivät ole verovelvollisia, jotka ovat velvolliset maksamaan 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tavaroiden yhteisöhankinnoista kannettavan veron, täyttävät edellä mainitut ilmoitus- ja maksuvelvoitteet ja että niille annetaan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettu yksilöllinen arvonlisäverotunniste.

11. Jäsenvaltioiden on säädettävä ►M6 28 a artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen valmisteverollisten tuotteiden yhteisöhankintojen sekä ◄ 28 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja uusien kulkuneuvojen yhteisöhankintoja koskevia ilmoituksia ja näitä seuraavia maksuja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

12. Neuvosto voi komission ehdotuksesta yksimielisesti sallia jäsenvaltion ottaa käyttöön erityistoimenpiteitä 6 kohdan b alakohdassa säädettyjen ilmoitusvelvoitteiden yksinkertaistamiseksi. Nämä yksinkertaistamistoimenpiteet, jotka eivät saa haitata yhteisöliiketoimien tarkastusten turvaamista, voidaan toteuttaa seuraavien säännösten muodossa:

a) jäsenvaltiot voivat sallia seuraavat kolme edellytystä täyttävien verovelvollisten tehdä vuosittaisen yhteenvetoselvityksen, jossa esitetään kullekin hankkijalle, jolle verovelvollinen on luovuttanut tavaroita 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin, toisessa jäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste:

— verovelvollisten suorittamien 5 ja 6 artiklassa sekä 28 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ei ole enempää kuin 35 000 ecua 24 artiklassa tarkoitettua verovapautusta sovellettaessa viitteenä käytettävän vuosittaisen liikevaihdon määrää suurempi,

▼M4

— verovelvollisten 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin suorittamien tavaroiden luovutusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ei ole suurempi kuin 15 000 ecun vasta-arvo kansallisena valuuttana,

— verovelvollisten 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin suorittamat tavaroiden luovutukset eivät ole uusien kulkuneuvojen luovutuksia;

b) jäsenvaltiot, jotka vahvistavat verokauden, jolta verovelvollisen on tehtävä 4 kohdassa tarkoitettu ilmoitus, pituudeksi enemmän kuin kolme kuukautta, voivat sallia tämän verovelvollisen antaa yhteenvetoilmoituksen samalta kaudelta, jos verovelvollinen täyttää seuraavat kolme edellytystä:

— verovelvollisen suorittamien 5 ja 6 artiklassa sekä 28 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo on enintään yhtä suuri kuin 200 000 ecun vasta-arvo kansallisena valuuttana,

— verovelvollisen 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin suorittamien tavaroiden luovutusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ei ole suurempi kuin 15 000 ecun vasta-arvo kansallisena valuuttana,

— verovelvollisen 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin suorittamat tavaroiden luovutukset eivät ole uusien kulkuneuvojen luovutuksia.”

▼M6

28 i artikla

Pieniä yrityksiä koskeva erityisjärjestelmä

Lisätään 24 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäljempänä olevan 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin suoritetut uusien kulkuneuvojen luovutukset sekä maan alueelle sijoittautumattoman verovelvollisen toimittamat tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset on kaikissa tapauksissa jätettävä 2 kohdassa säädetyn verovapautuksen soveltamisen ulkopuolelle.”

▼M4

28 j artikla

Yhteinen maataloustuottajia koskeva vakiokantajärjestelmä

1. Lisätään 25 artiklan 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos jäsenvaltiot käyttävät tätä mahdollisuutta, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet XVI a osastossa säädetyn yhteisöliiketoimien verotuksen siirtymäjärjestelmän oikeaksi soveltamiseksi.”

2. Korvataan 25 artiklan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Edellä 3 kohdassa säädettyjä vakiokantaprosentteja on sovellettava seuraaviin verottomiin hintoihin:

a) sellaisten maataloustuotteiden hinnat, jotka vakiokantajärjestelmän alaiset maataloustuottajat ovat luovuttaneet muille verovelvollisille kuin niille, joihin maan alueella sovelletaan tässä artiklassa säädettyä vakiokantajärjestelmää,

b) sellaisten maataloustuotteiden hinnat, jotka vakiokantajärjestelmän alaiset maataloustuottajat ovat 28 c artiklan A kohdassa säädetyin edellytyksin luovuttaneet oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia ja joihin ei sovelleta tällä tavoin luovutettujen maataloustuotteiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta,

c) sellaisten maatalouspalvelujen hinnat, jotka vakiokantajärjestelmän alaiset maataloustuottajat ovat suorittaneet muille verovelvollisille kuin niille, joihin maan alueella sovelletaan tässä artiklassa säädettyä vakiokantajärjestelmää.

▼M4

Tämä hyvitys estää soveltamasta muita vähennysmuotoja.

6. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 5 kohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden ja maatalouspalvelujen luovutusten vakiokantahyvitykset tilittää:

a) joko: ostaja tai vastaanottaja. Tällöin verovelvollinen ostaja tai vastaanottaja saa 17 artiklassa säädetyin edellytyksin jäsenvaltioiden vahvistamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen vähentää siitä verosta, jonka verovelvollinen ostaja tai vastaanottaja on velvollinen maksamaan maan alueella, vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille tilittämänsä vakiokantahyvityksen määrän.

   Jäsenvaltioiden on palautettava ostajalle tai vastaanottajalle vakiokantahyvityksen määrä, jonka tämä on tilittänyt vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille seuraavista liiketoimista:

   — 28 c artiklan A kohdan mukaisin edellytyksin suoritetut maataloustuotteiden luovutukset, jos ostaja on verovelvollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, ja joka toimii tässä ominaisuudessa toisessa jäsenvaltiossa, jonka alueella tähän ei sovelleta 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta,

   — 15 artiklan ja 16 artiklan 1 kohdan B, D ja E alakohdan mukaisin edellytyksin yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneelle verovelvolliselle ostajalle suoritetut maataloustuotteiden luovutukset, jos ostaja käyttää näitä maataloustuotteita 17 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen liiketoimiensa tai sellaisten suorittamiensa palvelujen tarpeisiin, joiden katsotaan tapahtuvan maan alueella ja joista ►**M18** 21 artiklan 1 kohdan ◄ b alakohdan mukaan yksinomaan ostaja on veronmaksuvelvollinen,

   — maatalouspalvelujen luovutukset, jotka suoritetaan yhteisön alueella toisen jäsenvaltion sijoittautuneelle verovelvolliselle vastaanottajalle, tai yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneelle verovelvolliselle vastaanottajalle, jos vastaanottaja käyttää näitä palveluja 17 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen liiketoimiensa tai sellaisten suorittamiensa palvelujen tarpeisiin, joiden katsotaan tapahtuvan maan alueella ja joista ►**M18** 21 artiklan 1 kohdan ◄ b alakohdan mukaan yksinomaan vastaanottaja on veronmaksuvelvollinen.

   Jäsenvaltioiden on vahvistettava palautusten suorittamisessa noudatettavat yksityiskohtaiset säännöt; ne voivat erityisesti soveltaa 17 artiklan 4 kohdan säännöksiä;

b) tai: viranomainen.”

3. Lisätään 25 artiklan 9 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Käyttäessään tässä artiklassa säädettyä mahdollisuutta jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 28 b artiklan B kohdan 1 alakohdassa säädetyin edellytyksin suoritettuja maataloustuotteiden luovutuksia verotetaan samalla tavoin riippumatta siitä, suorittaako luovutuksen vakiokantajärjestelmän alainen maataloustuottaja vai muu verovelvollinen kuin vakiokantajärjestelmän alainen maataloustuottaja.”

28 k artikla

Erinäiset säännökset

Seuraavia säännöksiä on sovellettava 30 päivään kesäkuuta 1999:

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta verovapaiden myymälöiden suorittamat yhteisön sisäisellä lennolla tai merimatkalla toiseen jäsenvaltioon matkustavan matkustajan henkilökohtaisissa matkatavaroissa kuljetettavien tavaroiden luovutukset.

   Tässä artiklassa tarkoitetaan:

   a) ”verovapaalla myymälällä” lentoasemalla tai satamassa sijaitsevaa toimipaikkaa, joka täyttää toimivaltaisten viranomaisten säätämät, erityisesti 5 kohdan mukaiset, edellytykset,

▼M4

b) ”toiseen jäsenvaltioon matkustavalla matkustajalla” matkustajaa, jolla on ilma- tai vesikuljetusasiakirja, jossa välittömäksi määräpaikaksi mainitaan toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva lentoasema tai satama,

c) ”yhteisön sisäisellä lennolla tai merimatkalla” ilma- tai vesikuljetusta, joka alkaa 3 artiklassa tarkoitetun maan alueelta ja jonka tosiasiallinen saapumispaikka sijaitsee toisen jäsenvaltion alueella.

Verovapaiden myymälöiden suorittamiin tavaroiden luovutuksiin on rinnastettava tavaroiden luovutukset, jotka suoritetaan ilma- tai vesialuksessa yhteisön sisäisen matkustajakuljetuksen aikana.

Tätä vapautusta on sovellettava myös Englannin kanaalin tunnelin jommalla kummalla pääteasemalla sijaitsevien myymälöiden sellaisille matkustajille suorittamiin tavaroiden luovutuksiin, joilla on voimassa oleva matkalippu näiden kahden pääteaseman väliselle matkalle.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä vapautusta voidaan soveltaa ainoastaan sellaisiin tavaroiden luovutuksiin:

▼M7

a) joiden yhteisarvo ei henkilöä ja matkaa kohden ylitä 90:tä ecua.

Poiketen siitä, mitä 28 m artiklassa säädetään, jäsenvaltiot määräävät yllä mainitun summan vasta-arvon kansallisina valuuttoina direktiivin 69/169/ETY 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M4

Jos useiden tavaroiden tai useiden tavaroiden luovutusten kokonaisarvo henkilöä ja matkaa kohti on näitä enimmäisarvoja suurempi, vapautus voidaan myöntää näihin arvoihin saakka ottaen huomioon, ettei tavaran arvoa voida jakaa osiin;

b) jotka käsittävät sellaiset määrät henkilöä ja matkaa kohti, jotka eivät ole suuremmat kuin ne enimmäismäärät, jotka yhteisön voimassa olevissa säännöksissä asetetaan kolmansien maiden ja yhteisön väliselle matkustajaliikenteelle.

Edellisessä alakohdassa tarkoitettujen määrällisten rajoitusten rajoissa suoritettujen tavaroiden luovutusten arvoa ei oteta huomioon a alakohtaa sovellettaessa.

3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä verovelvolliselle 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvonlisäveron vähennys tai palautus, jos tavaroita ja palveluja käytetään verovelvollisen suorittamien tämän artiklan perusteella verosta vapautettujen tavaroiden luovutusten tarpeisiin.

4. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 16 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, on sovellettava tätä säännöstä myös maahantuonteihin, yhteisöhankintoihin ja tavaroiden luovutuksiin, jotka on tarkoitettu verovelvollisen tämän artiklan perusteella verosta vapautettujen tavaroiden luovutusten tarpeisiin.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tässä artiklassa säädettyjen vapautusten oikean ja yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi sekä mahdollisten veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi.

28 l artikla

Soveltamisaika

Tässä osastossa säädetty siirtymäjärjestelmä tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 1994 mennessä neuvostolle siirtymäjärjestelmän toimintaa koskevan kertomuksen, johon on liitetty lopullista järjestelmää koskevat ehdotukset.

Siirtymäjärjestelmä korvataan lopullisella jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusjärjestelmällä, joka perustuu siihen periaatteeseen että luovutettujen tavaroiden ja suoritettujen palvelujen verotus tapahtuu alkuperäjäsenvaltiossa.

▼M4

Tämän vuoksi tutkittuaan mainitun kertomuksen perusteellisesti ja katsottuaan lopulliseen järjestelmään siirtymisen edellytysten tyydyttävästi täyttyneen neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta, Euroopan parlamenttia kuultuaan, 31 päivään joulukuuta 1995 mennessä säännöksistä, jotka ovat tarpeen lopullisen järjestelmän voimaantulolle ja toiminnalle.

Siirtymäjärjestelmä tulee voimaan neljäksi vuodeksi, ja sitä sovelletaan siten 31 päivään joulukuuta 1996. Siirtymäjärjestelmän soveltamisaikaa pidennetään ilman eri toimenpiteitä siihen päivään saakka, jona lopullinen järjestelmä tulee voimaan, ja joka tapauksessa kunnes neuvosto on tehnyt päätökset lopullisesta järjestelmästä.

28 m artikla

Ecun muuntokurssi

Määrätessään tässä osastossa ecuina ilmoitettujen arvojen vasta-arvoja kansallisina valuuttoina jäsenvaltioiden on käytettävä 16 päivänä joulukuuta 1991 ([1]) sovellettavaa muuntokurssia.

▼M6

28 n artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Jos tavara:

— on saapunut 3 artiklassa tarkoitetun maan alueelle ennen 1 päivää tammikuuta 1993

ja

— maan alueelle saapumisen jälkeen ollut asetettuna johonkin 14 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa taikka 16 artiklan 1 kohdan A alakohdassa tarkoitettuun menettelyyn,

eikä

— tätä menettelyä ole lakattu soveltamasta siihen 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä, tavaraa tähän menettelyyn asetettaessa voimassa olleita säännöksiä on sovellettava edelleen sinä aikana, jona tavaraan mainittujen säännösten perusteella sovelletaan tätä menettelyä.

2. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavarantuontiin on rinnastettava tapaukset, joissa:

a) 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua menettelyä, johon tämä tavara on asetettu ennen 1 päivää tammikuuta 1993 1 kohdassa tarkoitetuin edellytyksin, lakataan soveltamasta tavaraan, myös jos se tapahtuu säännösten vastaisesti;

b) jotakin 16 artiklan 1 kohdan A alakohdassa tarkoitettua menettelyä, johon tämä tavara on asetettu ennen 1 päivää tammikuuta 1993 1 kohdassa tarkoitetuin edellytyksin, lakataan soveltamasta tavaraan, myös jos se tapahtuu säännösten vastaisesti;

c) ennen 1 päivää tammikuuta 1993 yhteisön alueella verovelvollisen tässä ominaisuudessa ennen 1 päivää tammikuuta 1993 suorittamaa vastikkeellista tavaroiden luovutusta varten aloitettu yhteisön sisäiseen passitukseen sisältyvä toimi päättyy;

d) ennen 1 päivää tammikuuta 1993 aloitettu ulkoiseen passitukseen liittyvä toimi päättyy;

e) syyllistytään säännösten vastaisuuksiin tai rikkomuksiin c alakohdassa tarkoitetuin edellytyksin aloitetun ulkoiseen passitukseen liittyvän toimen tai d alakohdassa tarkoitetun ulkoiseen passitukseen liittyvän toimen yhteydessä tai aikana;

([1]) EYVL N:o C 328, 17.12.1991, s. 4

▼M6

f) verovelvollinen tai muu kuin verovelvollinen ottaa maan alueella käyttöön hänelle ennen 1 päivää tammikuuta 1993 toisen jäsenvaltion alueella luovutetut tavarat, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— näiden tavaroiden luovutus oli vapautettu tai olisi voitu vapauttaa verosta 15 artiklan 1 ja 2 alakohdan mukaisesti,

— tavaroita ei ole tuotu maan alueelle ennen 1 päivää tammikuuta 1993.

Edellä c alakohdassa ’yhteisön sisäiseen passitukseen liittyvällä toimella’ tarkoitetaan tavaroiden lähetystä tai kuljetusta yhteisön sisäisessä passitusmenettelyssä tai T 2 L -asiakirjalla, yhteisön sisäisellä liikkumistodistuksella taikka postin välityksellä.

3. Edellä 2 kohdan a-e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tuontia on pidettävä suoritettuna 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa tavaraan lakataan soveltamasta menettelyä, johon se on asetettu ennen 1 päivää tammikuuta 1993.

4. Poiketen siitä, mitä 10 artiklan 3 kohdassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa tavaran maahantuonnissa ei toteudu verotettava tapahtuma, jos:

a) maahantuotu tavara lähetetään tai kuljetetaan 3 artiklan mukaisen yhteisön ulkopuolelle

tai

b) 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maahantuotu tavara on muu kuin kulkuneuvo ja se lähetetään tai kuljetetaan uudelleen vientijäsenvaltioon tavaran viejälle,

taikka

c) 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maahantuotu tavara on kulkuneuvo, joka on hankittu tai maahantuotu ennen 1 päivää tammikuuta 1993 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisten verosäännösten mukaisesti, ja/tai jonka viennissä ei ole sovellettu arvonlisäveroa koskevaa vapautusta tai palautusta,

Tämän edellytyksen on katsottava täyttyneen, jos kulkuneuvo on ensimmäisen kerran otettu käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 1985 tai jos vero, joka olisi kannettu maahantuonnissa, on määrältään vähäinen.

▼M8

XVI b OSASTO

KÄYTETTYIHIN TAVAROIHIN SEKÄ TAIDE-, KERÄILY- JA ANTIIKKIESINEISIIN SOVELLETTAVAT SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

28 o artikla

1. Ne jäsenvaltiot, jotka 31 päivänä joulukuuta 1992 sovelsivat muita kuin 26 a artiklan B osastossa säädettyjä erityisiä verojärjestelyjä käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksiin, voivat jatkaa näiden järjestelyjen soveltamista 28 l artiklassa tarkoitettuna aikana, siltä osin kuin nämä järjestelyt noudattavat tai ne mukautetaan noudattamaan seuraavia edellytyksiä:

a) erityisjärjestelyjä sovelletaan ainoastaan 28 a artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin, 26 a artiklan A osaston d alakohdan mukaisesti käytettyinä tavaroina pidettävien kulkuneuvojen luovutuksiin, jotka 26 a artiklan A kohdan e alakohdan mukainen verovelvollinen jälleenmyyjä suorittaa ja joihin sovelletaan 26 a artiklan B osaston 1 ja 2 kohdan säännösten mukaisesti voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjä. Direktiivin 28 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisten uusien kulkuneuvojen luovutus, joka suoritetaan 28 c artiklan A osastossa säädetyin edellytyksin, suljetaan näiden erityisjärjestelyjen ulkopuolelle;

b) edellä a alakohdassa tarkoitetuista luovutuksista maksettavan veron määrä on yhtä suuri kuin se veron määrä, joka olisi maksettava, jos tämä luovutus olisi tavanomaisen arvonlisäverojärjestelyn alainen, vähennettynä sen arvonlisäveron määrällä, jonka katsotaan sisäl-

▼M8

tyvän verovelvollisen jälleenmyyjän maksamaan kulkuneuvon ostohintaan;

c) verovelvollisen jälleenmyyjän maksamaan kulkuneuvon ostohintaan sisältyväksi katsotun arvonlisäveron määrä lasketaan seuraavalla menetelmällä:

— huomioon otettava ostohinta on 26 a artiklan B kohdan 3 kohdan mukainen ostohinta,

— tämän verovelvollisen jälleenmyyjän maksaman ostohinnan katsotaan sisältävän veron, joka olisi ollut maksettava, jos kulkuneuvon verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovuttanut henkilö olisi soveltanut luovutukseensa normaalia arvonlisäverojärjestelmää,

— huomioon otettava 12 artiklan 1 kohdan mukainen verokanta on siinä jäsenvaltiossa sovellettava verokanta, jossa 8 artiklan mukaisesti määritetyn tavaran luovutuspaikan verovelvolliselle jälleenmyyjälle katsotaan sijaitsevan;

d) edellä a alakohdassa tarkoitetuista luovutuksista suoritettavan ja b alakohdan säännösten mukaisen veron määrän on vastattava vähintään sitä veron määrää, joka olisi suoritettava, jos luovutus olisi ollut 26 a artiklan B osaston 3 kohdan mukaisesti voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen alainen.

Edellä mainittujen säännösten soveltamiseksi jäsenvaltioilla on mahdollisuus säätää, että jos luovutus olisi ollut voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen alainen, tämä voittomarginaali olisi ollut vähintään 10 prosenttia B osaston 3 kohdan mukaisesta myyntihinnasta;

e) verovelvollinen jälleenmyyjä ei ole oikeutettu erittelemään toimittamassaan laskussa ►M20 ——————— ◄ erityisjärjestelyiden alaisiin luovutuksiin liittyviä veroja;

f) verovelvollisilla ei ole oikeutta vähentää siitä verosta, jonka maksamiseen he ovat velvollisia verovelvollisen jälleenmyyjän kautta suoritetusta käytetyn kulkuneuvon luovutuksesta maksettua tai maksettavaa veroa, kun tätä verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamaa tavaran luovutusta on verotettu a alakohdan mukaisesti;

g) poiketen siitä, mitä 28 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, kulkuneuvojen yhteisöhankinnoista ei ole maksettava arvonlisäveroa, kun myyjä on verovelvollinen jälleenmyyjä tässä ominaisuudessaan ja hankitusta käytetystä kulkuneuvosta on maksettu veroa lähetyksen tai kuljetuksen lähtövaltiossa a alakohdan mukaisesti;

h) a alakohdan mukaisesti verotettaviin käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksiin ei sovelleta 28 b artiklan B osastoa eikä 28 c artiklan A osaston a ja d alakohtaa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä lauseessa säädetään, Tanskan kuningaskunta voi soveltaa 1 kohdan a-h alakohdassa säädettyjä erityisiä verojärjestelyjä 28 l artiklassa säädettynä ajankohtana.

3. Kun jäsenvaltiot soveltavat 26 a artiklan C osastossa säädettyjä erityisjärjestelyjä julkisella huutokaupalla myyntiin, niiden on sovellettava näitä erityisjärjestelyjä myös käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksiin, jotka julkisen huutokaupan toimittaja suorittaa omissa nimissään myyntiprovisiota koskevan sopimuksen perusteella verovelvollisen jälleenmyyjän lukuun, siltä osin kuin tämän toisen verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamaa 5 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaista käytettyjen kulkuneuvojen luovutusta verotetaan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

4. Saksan liittotasavalta voi soveltaa 30 päivään kesäkuuta 1999 asti menettelyä, jonka mukaan säädetään verovelvollisten jälleenmyyjien mahdolli- suudesta soveltaa joko verovelvollisille jälleenmyyjille säädettyä erityisjärjestelyä tai tavanomaista arvonlisäverojärjestelyä heille 26 a artiklan B osaston 2 kohdassa säädettyjen edellytysten

▼M8

mukaisesti suoritettujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutuksiin seuraavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti:

a) erityisjärjestelyjen soveltamiseksi verovelvollisten jälleenmyyjien luovutuksiin veron peruste säädetään 11 artiklan A osaston 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti;

b) siltä osin kuin tavaroita käytetään a alakohdan mukaisesti verotettavien liiketoimien päämäärän saavuttamiseksi, verovelvollisella jälleenmyyjällä on oikeus vähentää siitä verosta, jonka hän on velvollinen maksamaan:

— toisen verovelvollisen jälleenmyyjän hänelle luovuttamista taide-, keräily- tai antiikkiesineistä maksettava tai maksettu arvonlisävero, kun tätä toisen verovelvollisen jälleenmyyjän luovutusta on verotettu a alakohdan mukaisesti,

— toisen verovelvollisen jälleenmyyjän hänelle luovuttaman taide-, keräily- tai antiikkiesineen ostohintaan kuuluvaksi katsottu arvonlisävero, kun tämän toisen verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamasta luovutuksesta on ollut 26 a artiklan B osastossa säädetyn voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen mukaisesti maksettava arvonlisävero siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tämän luovutuspaikan katsotaan 8 artiklan mukaisesti sijaitsevan.

Tämä vähennysoikeus syntyy sillä hetkellä, kun a alakohdan mukaisesti verotettavasta luovutuksesta johtuva verosaatava syntyy;

c) edellä b alakohdan toisen luetelmakohdan säännösten soveltamiseksi a alakohdan mukaisesti verotettujen, verovelvollisen jälleenmyyjän luovuttamien taide-, keräily- ja antiikkiesineiden ostohinta säädetään 26 a artiklan B osaston 3 kohdan mukaisesti, ja tähän ostohintaan sisältyväksi katsottu vero lasketaan seuraavan menetelmän mukaisesti:

— ostohinnan katsotaan sisältävän arvonlisäveron, joka olisi ollut maksettava, jos luovuttajan saama voittomarginaali olisi ollut 20 prosenttia ostohinnasta,

— huomioon otettava verokanta 12 artiklan 1 kohdan mukaan on sen jäsenvaltion sisällä sovellettava verokanta, jonka alueella voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjen alaisen tavaran luovutuspaikan katsotaan 8 artiklan mukaisesti olevan;

d) soveltaessaan tavanomaista arvonlisäverojärjestelmää toisen verovelvollisen jälleenmyyjän hänelle suorittamaan taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutukseen ja kun tavaraa on verotettu a alakohdan mukaisesti, verovelvollinen jälleenmyyjä voi vähentää siitä verosta, jonka hän on velvollinen maksamaan, b alakohdassa tarkoitetun arvonlisäveron;

e) näihin luovutuksiin sovellettava verokanta on sama kuin 1 päivänä tammikuuta 1993 sovellettu verokanta;

f) edellä mainittujen 26 a artiklan B osaston 2 kohdan neljännen luetelmakohdan, 26 a artiklan C osaston 1 kohdan sekä 26 a artiklan D osaston b ja c alakohtien soveltamiseksi a alakohdan mukaisesti verotettuja taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutuksia pidetään jäsenvaltioissa luovutuksina, joista on maksettava arvonlisäveroa 26 a artiklan B osastossa säädetyn voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyn mukaisesti;

g) jos a alakohdan mukaisesti verotettujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutukset suoritetaan 28 c artiklan A osastossa säädettyjen edellytysten mukaisesti, 22 artiklan 3 kohdan mukaisessa laskussa on oltava maininta siitä, että 28 o artiklan 4 kohdassa säädettyjä voittomarginaaliverotuksen erityisjärjestelyjä on sovellettu.

▼M9

XVI c osasto:

Siirtymätoimenpiteet, joita sovelletaan Itävallan, Suomen ja Ruotsin Euroopan unioniin liittymisen yhteydessä

28 p artikla

1 Tässä artiklassa tarkoitetaan:

— ”yhteisöllä”: yhteisön aluetta sellaisena kuin se on määritelty 3 artiklassa ennen liittymistä,

— ”uusilla jäsenvaltioilla”: niiden jäsenvaltioiden aluetta, jotka liittyivät Euroopan unioniin 24 päivänä kesäkuuta 1994 allekirjoitetulla sopimuksella, sellaisena kuin se on kunkin jäsenvaltion kohdalla määritelty tämän direktiivin 3 artiklassa,

— ”laajennetulla yhteisöllä”: yhteisön aluetta sellaisena kuin se on määritelty 3 artiklassa, liittymisen jälkeen.

2 Jos tavara:

— on tuotu ennen liittymispäivämäärää yhteisön tai jonkin uuden jäsenvaltion alueelle

ja

— sen jälkeen kun se on tuotu yhteisön tai jonkin uuden jäsenvaltion alueelle asetetaan joko väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn kokonaan tuontitullitta tai johonkin 16 artiklan 1 kohdan B alakohdan a-d alakohdassa tarkoitetuista menettelyistä tai johonkin näihin verrattavaan menettelyyn jossain uusista jäsenvaltioista

ja

— ei ole poistunut tästä menettelystä ennen liittymispäivää,

sovelletaan säännöksiä, jotka olivat voimassa sillä hetkellä, jolloin tavara asetettiin tähän menettelyyn siihen asti, kunnes tavara poistuu tästä menettelystä liittymispäivän jälkeen.

3 Jos tavara:

— on ennen liittymispäivämäärää asetettu yhteiseen passitusmenettelyyn tai muuhun passitusmenettelyyn

ja

— ei ole poistunut tästä menettelystä ennen liittymispäivää,

sovelletaan säännöksiä, jotka olivat voimassa sillä hetkellä, jolloin tavara asetettiin tähän menettelyyn, siihen asti, kunnes tavara poistuu tästä menettelystä liittymispäivän jälkeen.

Ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetaan ”yhteisellä passitusmenettelyllä” yhteisön ja Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maiden välillä sekä EFTA-maiden välillä passitettaviin tavaroihin sovellettavia toimenpiteitä, siten kuin niistä on säädetty 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyssä yhteistä passitusmenettelyä koskevassa yleissopimuksessa ([1]).

4 Edellä mainitun 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavaran tuontiin rinnastetaan, siltä osin kuin on osoitettu sen olleen vapaassa liikkeessä jossain uusista jäsenmaista tai yhteisössä:

a) mikä tahansa, myös sääntöjen vastainen, tavaran poistaminen väliaikaisen maahantuonnin menettelystä, johon se oli asetettu ennen liittymispäivää 2 kohdassa mainituin edellytyksin;

b) mikä tahansa, myös sääntöjen vastainen, tavaran poistaminen joko jostain 16 artiklan 1 kohdan B alakohdan a-d alakohdassa tarkoitetuista menettelyistä tai näihin rinnastettavasta menettelystä, johon tavara on asetettu ennen liittymispäivää 2 kohdassa mainituin edellytyksin;

c) jonkin 3 kohdassa tarkoitetun, ennen liittymispäivää uudessa jäsenvaltiossa aloitetun, verovelvollisen tässä ominaisuudessaan kyseisessä jäsenvaltiossa tavaroiden toimittamiseksi maksua vastaan ennen liittymispäivää aloittaman menettelyn päättyminen;

([1]) EYVL N:O L 226, 13.8. 1987, s. 2.

▼M9

d) mikä tahansa 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn aikana tapahtunut vilppi tai rikkomus c) kohdassa tarkoitetuin edellytyksin.

5 Edellä mainitun 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavaran tuontiin rinnastetaan myös verovelvolliselle tai muulle kuin verovelvolliselle ennen liittymispäivää toimitettujen tavaroiden käyttö tämän henkilön toimesta liittymispäivämäärän jälkeen yhteisössä tai jossakin uudessa jäsenvaltiossa seuraavien edellytysten toteutuessa:

— näiden tavaroiden toimitus oli, tai sen arveltiin olevan tullitonta, joko 15 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla tai jonkin uusissa jäsenvaltioissa olevan vastaavanlaisen säännöksen nojalla,

— tavaroita ei ole tuotu johonkin uusista jäsenvaltioista tai yhteisöön ennen liittymispäivää.

6 Edellä 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tuontia pidetään tapahtuneena 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltiossa, jonka alueella tavara poistuu menettelystä, johon se oli asetettu ennen liittymispäivää.

7 Poiketen siitä mitä 10 artiklan 3 kohdassa säädetään, tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua tavaraa tuotaessa ei verolle ole määräytymisperustetta, jos:

a) tuotu tavara lähetetään tai kuljetetaan laajennetun yhteisön ulkopuolelle,

tai

b) edellä 4 kohdan a alakohdan mukaisesti tuotu tavara on muu kuin ajoneuvo, ja lähetetään edelleen tai kuljetetaan siihen jäsenvaltioon, josta se on viety, sille, joka sen on vienyt,

tai

c) edellä 4 kohdan a alakohdan mukaisesti tuotu tavara on ajoneuvo, joka on hankittu tai tuotu maahan ennen liittymispäivää jonkin uuden jäsenvaltion tai yhteisön jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisillä verotusta koskevilla edellytyksillä, ja/tai sille ei ole myönnetty viennin vuoksi vapautusta arvonlisäverosta tai arvonlisäveron palautusta.

Tätä edellytystä pidetään täyttyneenä, jos ajoneuvon ensimmäinen käyttöönottopäivä oli ennen 1 päivää tammikuuta 1987 tai jos tuonnin vuoksi maksettavan veron määrä olisi mitättömän pieni.

▼B

XVII OSASTO

ARVONLISÄVEROKOMITEA

29 artikla

1. Perustetaan neuvoa-antava arvonlisäverokomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Komiteassa on jäsenvaltioiden ja komission edustajat.

Komitean puheenjohtajana on komission edustaja.

Komissio huolehtii komitean sihteeristötehtävistä.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

4. Komitea tarkastelee tämän direktiivin mukaisesti neuvottelujen kohteena olevien asioiden lisäksi komitean puheenjohtajan omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä käsiteltäviksi saattamia yhteisön arvonlisäverotusta koskevien säännösten soveltamiseen liittyviä kysymyksiä.

▼B

XVIII OSASTO

ERINÄISET SÄÄNNÖKSET

30 artikla

Kansainväliset sopimukset

Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan tehdä kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön kanssa sopimuksen, joka saattaa sisältää poikkeuksia tästä direktiivistä. Jäsenvaltion, joka tahtoo tehdä tällaisen sopimuksen, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja annettava sille kaikki asian arvioimiseksi tarvittavat tiedot. Komissio antaa asian tiedoksi muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa.

Neuvoston päätös katsotaan tehdyksi, jollei asiaa ole kahden kuukauden kuluessa edellisen kohdan mukaisesta jäsenvaltioille tiedoksi antamisesta saatettu neuvoston käsiteltäväksi.

31 artikla

Laskentayksikkö

1. Tässä direktiivissä käytetään laskentayksikkönä päätöksessä 75/250/ETY ([1]) määriteltyä Euroopan laskentayksikköä (ELY).

2. Jäsenvaltiot voivat laskentayksikön kansalliseksi valuutaksi muunnettuaan pyöristää tästä muunnoksesta saatuja määriä enintään 10 prosenttia ylöspäin tai alaspäin.

▼M8

▼M4

33 artikla

1. Tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön vakuutussopimusveroja, peli- ja uhkapeliveroja, valmisteveroja, rekisteröintimaksuja ja yleisesti ottaen muita kuin liikevaihtoveron luonteisia veroja, tulleja ja maksuja, jos nämä verot, tullit ja maksut eivät aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita, erityisesti voimassa oleviin valmisteveron alaisten tuotteiden hallussapidosta, liikkuvuudesta ja tarkastuksista annettuihin yhteisön säännöksiin sisältyviä yhteisön säännöksiä.

2. Kaikissa tämän direktiivin viittauksissa valmisteveron alaisiin tuotteisiin viitataan seuraaviin tuotteisiin, sellaisina kuin ne määritellään voimassa olevissa yhteisön säännöksissä:

— kivennäisöljyt,

— alkoholi ja alkoholijuomat,

— valmistetut tupakat.

33 a artikla

▼M6

1. Yhteisöön yhteisön tullialueeseen kuuluvalta, mutta tätä direktiiviä sovellettaessa kolmantena alueena pidettävältä alueelta tuotaviin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tavaroihin on sovellettava seuraavia säännöksiä:

a) näiden tavaroiden yhteisön alueelle tuomiseen on sovellettava yhteisön voimassa olevissa tavaroiden tuontia yhteisön tullialueelle koskevissa tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia;

b) jos näiden tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumispaikka sijaitsee sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa tavarat saapuvat yhteisöön, tavaroiden on liikuttava yhteisön alueella yhteisön voimassa olevissa tullisäännöksissä säädetyssä yhteisön sisäisessä

([1]) EYVL N:o L 104, 24.4.1975, s. 35

▼M6

passitusmenettelyssä, jos ne on ilmoitettu asetettavaksi tähän menettelyyn niiden saapuessa yhteisön alueelle;

c) jos nämä tavarat yhteisön alueelle saapuessaan ovat tilanteessa, joka tavaroita 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla maahantuotaessa mahdollistaisi jonkin 16 artiklan 1 kohdan B alakohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitetun menettelyn, tai jos niihin tällöin sovelletaan täysin tuontimaksuista vapautettua väliaikaisen maahantuonnin menettelyä, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että nämä tavarat voivat olla yhteisön alueella näiden menettelyjen soveltamiselle säädetyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltiosta yhteisön tullialueeseen kuuluvalle, mutta tätä direktiiviä sovellettaessa kolmantena alueena pidetylle alueelle lähetettyihin tai kuljetettuihin tavaroihin, joita 7 artiklan 1 kohdan a alakohta ei koske, on sovellettava seuraavia säännöksiä:

a) näiden tavaroiden viennissä yhteisön alueen ulkopuolelle on sovellettava yhteisön voimassa olevissa tavaroiden vientiä yhteisön tullialueen ulkopuolelle koskevissa tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia;

b) yhteisön ulkopuolelle väliaikaisesti jälleenvientiä varten vietyjen tavaroiden osalta jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näitä tavaroita jälleentuotaessa niihin voidaan soveltaa samoja säännöksiä kuin jos niitä olisi viety väliaikaisesti yhteisön tullialueen ulkopuolelle.

▼B

XIX OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

34 artikla

Komissio antaa jäsenvaltioita kuultuaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 1982 ja tämän jälkeen joka toinen vuosi neuvostolle kertomuksen yhteisen arvonlisäverojärjestelmän toiminnasta jäsenvaltioissa. Neuvosto toimittaa tämän kertomuksen edustajakokoukselle.

35 artikla

Neuvosto, joka toimii yhteismarkkinoiden edun mukaisesti, antaa sopivana ajankohtana yksimielisesti komission ehdotuksesta, ottaen huomioon edustajakokouksen sekä talous- ja sosiaalikomitean lausunnon, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydennykseen ja erityisesti jäsenvaltioiden tästä järjestelmästä poikkeavien toimenpiteiden asteittaiseen rajoittamiseen tai lakkauttamiseen tarvittavat direktiivit kansallisten arvonlisäverojärjestelmien lähentämiseksi 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 4 artiklan tavoitteen mukaisesti.

36 artikla

Kumotaan 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 2 artiklan neljäs kohta ja 5 artikla.

37 artikla

Tämän direktiivin tullessa voimaan lakkaa 11 päivänä huhtikuuta 1967 annettu toinen neuvoston direktiivi olemasta voimassa kaikissa jäsenvaltiossa.

38 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE A

LUETTELO MAATALOUSTUOTANTOTOIMINNOISTA

I. KASVINTUOTANTO

1. kasvinviljely, viininviljely mukaan lukien;
2. hedelmäviljely (mukaan lukien oliivinviljely) sekä vihannes-, kukka- ja koristekasviviljely, mukaan lukien kasvihuoneviljely;
3. sienien ja maustekasvien viljely, siemenien ja lisäysaineiston tuotanto; taimitarhaviljely.

II. ELÄINTEN KASVATUS MAATILOILLA

1. eläinten kasvatus;
2. siipikarjatalous;
3. kaniinien kasvatus;
4. mehiläishoito;
5. silkinviljely;
6. etanoiden kasvatus;

III. METSÄTALOUS

IV. KALATALOUS

1. sisävesikalastus;
2. kalanviljely;
3. simpukoiden, ostereiden sekä muiden nilviäisten ja äyriäisten viljely;
4. sammakoiden kasvatus.

V. Maataloustuotantotoimintana on pidettävä myös maataloustuottajan suorittamaa pääasiallisesti maataloustuotannostaan saamiensa tuotteiden jalostusta maa-, metsä- tai kalatalouden harjoittamisessa tavanomaisesti käytetyillä välineillä.

▼B

LIITE B

LUETTELO MAATALOUSPALVELUISTA

Maatalouspalveluina on pidettävä maataloustuotannon toteutumista tavanomaisesti edistäviä palveluja, ja erityisesti

— viljely-, leikkuu-, puinti-, paalaus-, poiminta- ja sadonkorjuutöitä, mukaan lukien kylvö ja istutus,

— maataloustuotteiden pakkaamista ja käsittelyä, kuten kuivaamista, puhdistamista, murskaamista, desinfiointia ja säilömistä,

— maataloustuotteiden varastointia,

— eläinten paimentamista, kasvatusta tai lihotusta,

— maa-, metsä- tai kalataloudessa tavanomaisesti käytettyjen välineiden vuokrausta maataloustarkoituksiin,

— teknistä avustamista,

— rikkakasvien ja tuhoeläinten torjuntaa, kasvustojen ja peltojen käsittelyä torjunta-ainetta levittämällä,

— kastelu- ja ojituslaitteiden käyttöä,

— puiden leikkaamista, metsänhakkuuta ja muita metsätalouspalveluja.

▼B

LIITE C [1]

YHTEINEN LASKENTAMENETELMÄ

I. Kaikkien maa-, metsä- ja kalatalousyritysten arvonlisäystä laskettaessa on otettava huomioon seuraavien erien arvonlisäveroton arvo:

1. lopullinen tuotanto, mukaan lukien IV ja V kohdassa lueteltujen ”maatalous- ja metsästystuotteiden” ja ”raakapuun” kotitarvekäyttö, johon lisätään liitteessä A olevassa V kohdassa tarkoitettujen jalostustoimintojen tuloksina saadut tuotteet;
2. edellä 1 alakohdassa tarkoitetun tuotannon toteuttamiseksi tarvittavien välituotteiden kulutus;
3. liitteessä A ja B määritettyyn toimintaan liittyvä kiinteän pääoman bruttomuodostus.

II. Vakiokantajärjestelmän alaisten maataloustuottajien vähennykseen oikeuttavien arvonlisäverollisten panosten ja toisaalta tuotosten määrittämiseksi on kansallisista laskelmista vähennettävä tavanomaiseen arvonlisäverojärjestelmään kuuluvien viljelijöiden samanluonteiset panokset ja tuotokset ottaen huomioon samat erät kuin I kohdassa.

III. Vakiokantajärjestelmän alaisten maataloustuottajien arvonlisä vastaa erotusta, joka saadaan vähentämällä I kohdan 1 alakohdassa tarkoitetusta lopullisen tuotannon arvonlisäverottomasta arvosta I kohdan 2 alakohdassa tarkoitettujen välituotteiden ja I kohdan 3 alakohdassa tarkoitetun kiinteän omaisuuden bruttomuodostuksen arvojen summa. Kaikki erät koskevat ainoastaan vakiokantajärjestelmän alaisia maataloustuottajia.

IV. MAATALOUS- JA METSÄSTYSTUOTTEET

	EYTT:n luokituksen numero	
Viljakasvit (paitsi riisi)		
	10.01.11	1
Vehnä ja speltti	10.01.19	1
Syysvehnä (mukaan lukien speltti)	—	
Kevätvehnä	—	
	10.01.51	
Durum-vehnä	10.01.59	
Syysvehnä	—	
Kevätvehnä	—	
Ruis ja sekavilja		
Ruis	10.02.00	
Syysruis	—	
Kevätruis	—	
	10.01.11	2
Sekavilja	10.01.19	2
	10.03.10	
Ohra	10.03.90	
Syysohra	—	
Kevätohra	—	
Kaura ja sekakevätvilja		
Kaura	10.04.10 10.04.90	
Sekakevätvilja	—	
	10.05.10	

[1] Tässä liitteessä käytetään Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EYTT) maatalouden tilinpidossa käyttämiä käsitteitä.

▼B

	EYTT:n luokituksen numero	
Maissi	10.05.92	
Muut viljalajit (paitsi riisi)		
Tattari	10.07.10	
Hirssi	10.07.91	
Durra	10.07.95	
Kanariansiemenet	10.07.96	
Muualle kuulumattomat viljalajit (ei kuitenkaan riisi)	10.07.99	
Kuorimaton riisi	10.06.11	
Kuivattu palkovilja		
Kuivatut herneet ja rehuherneet	07.05.11	
Kuivatut, muut kuin rehuherneet	—	
Kuivatut herneet (ei kuitenkaan kahviherneet)	—	
Kahviherneet	—	
Rehuherneet	—	
Kuivatut pavut ja härkäpavut		
Kuivatut tarhapavut	07.05.15	
Härkäpavut	07.05.95	
Muut kuivatut palkoviljat		
Linssit	07.05.91	
Virnat	12.03.31	2
Lupiinit	12.03.49	2
Muualle kuulumattomat kuivattu palkovilja, erilaiset kuivatut palkoviljasekoitukset sekä erilaiset kuivatun palkoviljan ja viljojen sekoitukset	07.05.97	
Riviviljelykasvit		
Perunat		
Perunat (muut kuin siemenperunat)		
	07.01.13	
Varhaisperunat	07.01.15	
	07.01.17	
Muut kuin varhaisperunat	07.01.19	
Siemenperunat	07.01.11	
Sokerijuurikkaat	12.04.11	
Rehujuurikkaat; lantut, porkkanat ja rehurapsit; muut juurekset		
Rehujuurikkaat	12.10.10	
Lantut, porkkanat ja rehunauriit		
Lantut		
Porkkanat ja rehunauriit		
Rehukaalit	12.10.99	2
Muut riviviljelykasvit		
Maa-artisokat	07.06.10	
Bataatit	07.06.50	
	07.06.30	
Muualle kuulumattomat riviviljelykasvit	12.10.99	3

▼B

	EYTT:n luokituksen numero	
Teollisuuskasvit		
Öljysiemenet ja -hedelmät (ei kuitenkaan oliivit)		
Rypsin- ja rapsinsiemenet	12.01.91	
Syysrapsi	—	
Kevätrapsi	—	
Rypsi	—	
Auringonkukansiemenet	12.01.95	
Soijapavut	12.01.40	
Risiininsiemenet	12.01.50	
	12.01.61	
Pellavansiemenet	12.01.69	
Seesamin-, hampun-, sinapin- ja unikonsiemenet		
Seesaminsiemenet	12.01.97	
Hampunsiemenet	12.01.94	
Sinapinsiemenet	12.01.92	
Unikonsiemenet	12.01.93	
Kuitukasvit		
Pellava	54.01.10	
Hamppu	57.01.10	
	24.01.10	
Raakatupakka (myös kuivattu)	24.01.90	
Humala	12.06.00	
Muut teollisuuskasvit		
Kahvisikuri	12.05.00	
Lääke-, yrtti- ja maustekasvit		
Sahrami	09.10.31	
Kumina	07.01.82	
Muualle kuulumattomat lääke-, yrtti- ja maustekasvit	09.09 (11-13-15-17-18) 09.10 (11-20-51-55-71) 12.07 (10-20-30-40-50-60-70-80-91-99)	
Tuoreet kasvikset		
Kaalit		
	07.01.21	
Kukkakaalit	07.01.22	
Muut kaalit		
Ruusukaalit	07.01.26	
Valkokaalit	07.01.23	
Punakaalit		
Kurttukaalit	07.01.27	1
Lehtikaalit		
Muualle kuulumattomat kaalit		
Lehti- ja varsivihannekset, muut kuin kaalit		
	07.01.51	
	07.01.53	

▼B

	EYTT:n luokituksen numero	
Mukulaselleri ja lehtiselleri	07.01.97	2
Purjot	07.01.68	
	07.01.31	
Keräsalaatit	07.01.33	
Kähärä- ja siloendiivi	07.01.36	1
Pinaatit	07.01.29	
Parsat	07.01.71	
Witloof-sikurit (endiivit)	07.01.34	
Latva-artisokat	07.01.73	
Muut lehti- ja varsivihannekset		
Vuonankaali	07.01.36	2
Lehtijuurikkaat ja kardonit	07.01.37	
Fenkoli	07.01.91	
Raparperi	07.01.97	1
Krassi		
Persilja		
Parsakaali		
Muualle kuulumattomat lehti- ja varsivihannekset		
Hedelmän takia viljellyt vihannekset		
	07.01.75	
Tomaatit	07.01.77	
	07.01.83	
Kurkut ja pikkukurkut	07.01.85	
Melonit	08.09.10	
Munakoisot, kurpitsat, kesäkurpitsat	07.01.95	
Paprikat	07.01.93	
Muut hedelmän takia viljellyt vihannekset	07.01.97	3
Juurikasvit, sipulit ja mukulat		
Kyssäkaali	07.01.27	2
Nauriit	07.01.54	
Porkkanat		
Valkosipuli	07.01.67	
Kepasipulit ja salottisipulit	07.01 (62-63-66)	
Punajuurikkaat	07.01.56	
Kaurajuuret ja mustajuuret		
Muut juurikasvit, sipulit ja mukulat (ruohosipulit, retiisit ja retikat, nauriit, piparjuuret	07.01.59	
Palkovihannekset		
	07.01.41	
Herneet	07.01.43	
	07.01.45	
Tarhapavut	07.01.47	
Muu palkovilja	07.01.49	
Viljellyt sienet	07.01.87	

▼B

	EYTT:n luokituksen numero	
Tuoreet hedelmät, myös sitrushedelmät (ei kuitenkaan viinirypäleet ja oliivit)		
Syötäväksi tarkoitetut omenat ja päärynät		
Syötäväksi tarkoitetut omenat	08.06 (13-15-17)	
Syötäväksi tarkoitetut päärynät	08.06 (36-38)	
Omenat omenamehun ja omenasiiderin valmistukseen sekä päärynät päärynämehun ja päärynäsiiderin valmistukseen		
Omenat omenamehun ja omenasiiderin valmistukseen	08.06.11	
Päärynät päärynämehun ja päärynäsiiderin valmistukseen	08.06.32	
Kivihedelmät		
Persikat	08.07.32	
Aprikoosit	08.07.10	
Kirsikat	08.07 (51-55)	
Luumut (myös mirabelle-luumut, viherluumut ja quetsch-luumut)	08.07 (71-75)	
Muut kivihedelmät	08.07.90	
Pähkinät		
Saksanpähkinät	08.05.31	
Hasselpähkinät	08.05.91	
	08.05.11	
Mantelit	08.05.19	
Kastanjat	08.05.50	
Muut (ei kuitenkaan trooppiset) pähkinät		
Pistaasit	08.05.70	
Muualle kuulumattomat pähkinät (ei kuitenkaan trooppiset)	08.05.97	1
Muiden puumaisten kasvien hedelmät		
Viikunat	08.03.10	
Kvittenit	08.06.50	
Muualle kuulumattomat puumaisten kasvien hedelmät (ei kuitenkaan trooppiset)	08.09.90	1
Mansikat	08.08 (11-15)	
Marjat		
Musta- ja punaherukat		
Mustaherukat	08.08.41	
Punaherukat	08.08.49	1
Vadelmat		
Karviaismarjat	08.08.90	1
Muut marjat (esimerkiksi viljellyt karhunvatukat), paitsi luonnonvaraiset karhunvatukat	08.09.90	2
Sitrushedelmät		
Appelsiinit	08.02 (21-22-24-27)	
Mandariinit ja klementiinit	08.02 (32-36)	
Sitruunat	08.02.50	
Greipit	08.02.70	

▼B

	EYTT:n luokituksen numero	
Muut sitrushedelmät	08.02.90	
Sukaattisitruunat	—	
Limetit	—	
Bergamotit	—	
Muualle kuulumattomat sitrushedelmät	—	
Viinirypäleet ja oliivit		
Viinirypäleet		
Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	08.04 (21-23)	
Muut viinirypäleet (viinin, mehun ja rusinoiden valmistukseen)	08.04 (25-27)	
Oliivit		
Syötäväksi tarkoitetut oliivit	07.01.78	
	07.01.79	
Muut oliivit (öljyn valmistukseen)	07.03.13	
Muut kasvituotteet		
Rehukasvit (1)	12.10.99	1
Taimitarhatuotteet		
Hedelmäpuut ja-pensaat	06.02 (19-40-51-55)	
Viinin lisäysaineisto	06.02 (10-30)	
Koristepuut ja -pensaat	06.02 (71-75-79-98)	
Metsäpuiden lisäysaineisto	06.02.60	
Punonta-aineet		
Koripajut, vihvilät, rottingit	14.01 (11-19-51-59)	
Ruo' ot, bambut	14.01 (31-39)	
Muut punonta-aineet	14.01.90	
Kukat, koristekasvit ja joulupuut		
Kukkasipulit ja-mukulat	06.01.10	
Koristekasvit	06.01 (31-39) 06.03 (11-15-90)	
Leikkokukat, leikkovihreä Joulupuut	06.04 (20-40-50) 06.04.90	
Monivuotiset kasvit	06.02.92	
Siemenet		
Maataloustuotteiden siemenet (2)	06.02.95 12.03 (11-19-35-39-44-46-84-86-89)	
	12.03.31	1
	12.03.49	1
Kukansiemenet	12.03.81	
Keräilytuotteet (3)	07.01 (88 - 89)	2
	08.05.97 08.08.31 08.08.35 08.08.49 08.08.90	2
	23.06.10	1

▼B

	EYTT:n luokituksen numero	
Sivutuotteet ([4])		
Viljan (ei kuitenkaan riisin) viljelyn sivutuotteet Riisinviljelyn sivutuotteet Kuivatun palkoviljan viljelyn sivutuotteet Riviviljelykasvien viljelyn sivutuotteet Teollisuuskasvien viljelyn sivutuotteet Tuorevihannesten viljelyn sivutuotteet Hedelmien ja sitrushedelmien viljelyn sivutuotteet Viinirypäleiden ja oliivien viljelyn sivutuotteet Muut kasvien viljelyn sivutuotteet Muualle kuulumattomat kasvituotteet	12.08.90 12.09.00 13.03.12 14.02 (10-21-23-25-29) 14.03.00 14.04.00 14.05 (11 - 19) 15.16.10 23.06.10 23.06.30 13.01.00	2
Rypälemehu ja viini		
Rypälemehu	22.04.00	
	22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)	
Viini		
Viinituotannon sivutuotteet ([5])	23.05.00	
Oliiviöljy		
Neitsytoliiviöljy ([6])	15.07.06	
Oliiviöljy, puhdistamaton ([6])	15.07 (07 - 08)	
Oliiviöljynpuristamisen sivutuotteet ([7])	23.04.05	
Nautaeläimet		
	01.02	
Kesyt nautaeläimet	(11-13-14-15-17)	
Vasikat	—	
Muut, alle vuoden ikäiset nautaeläimet	—	
Hiehot	—	
Lehmät	—	
Urospuoliset siitosnaudat		
- 1 — 2 -vuotiaat	—	
- yli 2-vuotiaat	—	
Teuras- ja lihotusnaudat		
- 1 — 2 -vuotiaat	—	
- yli 2-vuotiaat	—	
Siat		
Kesyt siat	01.03 (11 - 15 - 17)	
Porsaat	—	
Nuoret siat	—	
Lihotusporsaat	—	

▼B

	EYTT:n luokituksen numero	
Siitosemakot	—	
Siitoskarjut	—	
Hevoseläimet		
Hevoset	01.01 (11 - 15 - 19)	
Aasit	01.01.31	
Muulit ja muuliaasit	01.01.50	
Lampaat ja vuohet		
Kesyt lampaat	01.04 (11 - 13)	
Kesyt vuohet	01.04.15	
Siipikarja, kanit, kyyhkyset ja muut eläimet		
Kanat, kukot, kananpojat, vastakuoriutuneet kananpojat	01.05 (10 - 91)	
Ankat	01.05.93	
Hanhet	01.05.95	
Kalkkunat	01.05.97	
Helmikanat	01.05.98	
Kesyt kanit	01.06.10	
Kesyt kyyhkyset	01.06.30	
Muut eläimet		
Mehiläiset	—	
Silkkiäistoukat	—	
Turkiseläimet	—	
Etanat (ei kuitenkaan kotilot)	03.03.66	
	01.06.99	
Muualle kuulumattomat eläimet	02.04.99	1
Riista ja riistanliha		
Riista ([8])	01.01.39 01.02.90 01.03.90 01.04.90 01.06.91	
Riistanliha	02.04.30	
Maito, jalostamaton		
Lehmänmaito	—	
Lampaanmaito	—	
Vuohen maito	—	
Puhvelinmaito	—	

▼B

	EYTT:n luokituksen numero	
Munat		
Kananmunat		
Siitoskananmunat	04.05.12	1
Muut kananmunat	04.05.14	
Muiden kuin kanojen munat		
Siitosmunat, muut kuin kananmunat	04.05.12	2
	04.05.16	
Muiden kuin kanojen muut munat	04.05.18	
Muut eläintuotteet		
Villa (myös karva) ([9])	53.01 (10 - 20) 53.02 (93 - 95)	
Hunaja	04.06.00	
Silkkikokongit	50.01.00	
Eläintuotteiden jätetuotteet ([10])	15.15.10 43.01. (10 - 20 - 30 - 90)	
Muualle kuulumattomat eläintuotteet	53.02.97	
Maataloustyöpalvelut ([11])		
Lähes yksinomaan tuonnin varassa olevat maataloustuotteet		
Öljysiemenet ja -hedelmät		
Maapähkinät	12.01.11 12.01.15	
Kopra	12.01.20	
Palmunpähkinät ja -ytimet	12.01.30	
Puuvillansiemenet	12.01.96	
Muualle kuulumattomat öljysiemenet ja -hedelmät	12.01.99	
Trooppiset tekstiilikasvit		
Puuvilla	55.01.00	
Muut kuitukasvit		
Manillahamppu	57.02.00	
Juutti	57.03.10	
Sisalhamppu	57.04.10	
Kookos	57.04.30	
Rami	54.02.00	
Muualla määrittelemättömät tekstiilikasvit	57.04.50	
Muut trooppiset teollisuuskasvit		
Kahvi	09.01.11	
Kaakao	18.01.00	
Sokeriruoko	12.04.30	
Trooppiset hedelmät		
Trooppiset pähkinät		

▼B

	EYTT:n luokituksen numero
Kookospähkinät	08.01.75
Cashew-pähkinät	08.01.77
Parapähkinät	08.01.80
Pekaanipähkinät	08.05.80
Muut trooppiset hedelmät	
Taatelit	08.01.10
Banaanit	08.01 (31 - 35)
Ananakset	08.01.50
Papaijat	08.08.50
Muualle kuulumattomat trooppiset hedelmät	08.01 (60 - 99)
Jalostamaton norsunluu	05.10.00

(1) Esimerkiksi heinä, apila (paitsi rehukaalit).
(2) Paitsi vilja- ja riisisiemenet sekä siemenperunat.
(3) Esimerkiksi luonnonvaraiset sienet, puolukat, mustikat, karhunvatukat, vadelmat, jne.
(4) Esimerkiksi oljet, varret ja lehdet, herneiden ja papujen palot.
(5) Esimerkiksi viininsakat, jalostamaton viinikivi, jne.
(6) Nämä kaksi tuotetta eivät eroa toisistaan tuotantovaiheen vaan jalostusprosessin suhteen.
(7) Esimerkiksi oliivinkuoret ja muut oliiviöljynpuristusjätteet.
(8) Elävä riista käsittää ainoastaan kasvatettavaa tai tarhattavaa riistaa.
(9) Jos nämä ovat pääasialliset tuotteet.
(10) Esimerkiksi nahat, karvat, turkikset ja teurastetun riistan vuodat, vahat, lanta, lantavesi.
(11) Maatalousyritysten tavanomaisesti itse suorittamat palvelut, kuten esimerkiksi kyntö, niitto, puinti, tupakan kuivaaminen, lampaiden keritseminen, eläinten hoitaminen.

V. RAAKAPUU

Järeä ja teollinen havupuutavara

Pitkä havupuutavara

— 1 Tukit

1) Jalokuuset, kuuset, douglasinkuuset

2) Männyt, lehtikuuset

— 2 Propsit

1) Jalokuuset, kuuset, douglasinkuuset

2) Mänty, lehtikuuset

— 3 Muu pitkä puutavara

1) Jalokuuset, kuuset, douglasinkuuset

2) Mänty, lehtikuuset

Vanerihavupuu

— 1 Jalokuuset, kuuset, douglasinkuuset

— 2 Mänty, lehtikuuset

Polttopuu, havupuuta

Jalokuuset, kuuset, douglasinkuuset

Männyt, lehtikuuset

Järeä ja teollinen lehtipuutavara

Pitkä lehtipuutavara

— 1 Tukit

1) Tammet

2) Pyökit

3) Poppelit

4) Muut

— 2 Propsit

1) Tammet

2) Muut

— 3 Muu pitkä puutavara

1) Tammet

▼B

2) Pyökit

3) Poppelit

4) Muut

Vanerilehtipuu

— 1 Tammet

— 2 Pyökit

— 3 Poppelit

— 4 Muut

Polttopuu, lehtipuuta

Tammet

Pyökit

poppelit

Muut

Metsätalouspalvelut ([1])

Muut tuotteet (esim. kaarna, korkki, pihka)

([1]) Metsätalousyritysten tavanomaisesti itse suorittamat palvelut (esimerkiksi metsähakkuu).

▼B

LIITE D

LUETTELO 4 ARTIKLAN 5 KOHDAN KOLMANNESSA ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA LIIKETOIMISTA

1. televiestintä;
2. veden, kaasun, sähkön ja lämpöenergian jakelu;
3. tavarakuljetukset;
4. satama- ja lentokenttäpalvelut;
5. henkilökuljetukset;
6. uusien myyntiin valmistettujen tavaroiden luovutus;
7. maatalouden interventioelinten liiketoimet, jotka kohdistuvat maataloustuotteisiin ja jotka suoritetaan näiden tuotteiden yhteisen markkinajärjestelmän sääntöjen mukaisesti;
8. kaupallisluonteinen messu- ja näyttelytoiminta;
9. varastointi;
10. kaupallinen mainostoimistotoiminta;
11. matkatoimistotoiminta;
12. henkilöstöruokaloiden, työpaikkamyymälöiden, osuuskuntien ja muiden vastaavien laitosten toiminta;
13. radio- ja televisiolaitosten harjoittama muu kuin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan q alakohdassa tarkoitettu toiminta.

▼B

LIITE E

LUETTELO 28 ARTIKLAN 3 KOHDAN a ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA LIIKETOIMISTA

1. ►M3 ——————— ◄
2. direktiivin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan e alakohdassa tarkoitetut liiketoimet;
3. ►M3 ——————— ◄
4. ►M3 ——————— ◄
5. ►M3 ——————— ◄
6. ►M3 ——————— ◄
7. direktiivin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan q alakohdassa tarkoitetut liiketoimet;
8. ►M3 ——————— ◄
9. ►M3 ——————— ◄
10. ►M3 ——————— ◄
11. direktiivin 13 artiklan B kohdan g alakohdassa tarkoitetut luovutukset, jos luovuttajina ovat verovelvolliset, jotka ovat oikeutettuja tekemään kyseistä rakennusta koskevan verovähennyksen;
12. ►M3 ——————— ◄
13. ►M3 ——————— ◄
14. ►M3 ——————— ◄
15. direktiivin 26 artiklassa tarkoitettujen matkatoimistojen sekä matkustajan nimissä ja hänen lukuunsa toimivien matkatoimistojen suorittamat palvelut, jotka koskevat yhteisön ulkopuolella tehtyjä matkoja.

▼B

ANNEX F

LUETTELO 28 ARTIKLAN 3 KOHDAN b ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA LIIKETOIMISTA

1. sisäänpääsymaksujen periminen urheilutapahtumissa;
2. kirjailijoiden, taiteilijoiden, taiteellisten teosten esittäjien, asianajajien ja muiden vapaiden ammattien harjoittajien suorittamat palvelut, lukuun ottamatta lääketieteellisten ja avustavan hoitohenkilöstön ammattiryhmien palveluja, jos ei ole kyse 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun toisen neuvoston direktiivin liitteessä B tarkoitetuista palveluista;
3. ►M3 ——————— ◄
4. ►M3 ——————— ◄
5. yleisen postilaitoksen telepalvelut sekä niihin liittyvien tavaroiden luovutukset;
6. hautaustoimistoyritysten ja polttohautausyritysten suorittamat palvelut sekä niihin liittyvät tavaroiden luovutukset;
7. sokeiden henkilöiden tai sokeain työpajojen suorittamat liiketoimet, jollei niiden vapautus johda olennaiseen kilpailun vääristymiseen;
8. tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset laitoksille, jotka vastaavat sodan uhrien hautausmaiden, hautapaikkojen ja muistomerkkien rakentamisesta, suunnittelusta ja ylläpitämisestä;
9. ►M3 ——————— ◄
10. muiden kuin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen sairaaloiden suorittamat liiketoimet;
11. ►M3 ——————— ◄
12. julkisyhteisön suorittama vedenjakelu;
13. ►M3 ——————— ◄
14. ►M3 ——————— ◄
15. ►M3 ——————— ◄
16. direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut rakennusten ja maapohjien luovutukset;
17. henkilökuljetukset;

    matkustajien mukanaan kuljettamien tavaroiden, kuten matkatavaroiden tai moottoriajoneuvojen, kuljetukset ja henkilökuljetukseen liittyvien palvelujen suoritukset voidaan vapauttaa ainoastaan, jos näiden henkilöiden kuljetus on vapautettu;
18. ►M3 ——————— ◄
19. ►M3 ——————— ◄
20. ►M3 ——————— ◄
21. ►M3 ——————— ◄
22. ►M3 ——————— ◄
23. valtion laitosten käytössä olevien ilma-alusten luovutus, muuntaminen, korjaus, kunnossapito, rahtaus ja vuokraus, mukaan lukien niihin kuuluva tai niissä käytetty varustus;
24. ►M3 ——————— ◄
25. sota-alusten luovutus, muuntaminen, korjaus, kunnossapito, rahtaus ja vuokraus;

▼M13

———————

▼B

27. direktiivin 26 artiklassa tarkoitettujen matkatoimistojen sekä matkustajan nimissä ja hänen lukuunsa toimivien matkatoimistojen palvelut, jotka koskevat yhteisössä tehtäviä matkoja.

▼B

LIITE G

VALINTAOIKEUS

1. Direktiivin 28 artiklan 3 kohdan C alakohdassa tarkoitettu valintaoikeus voidaan myöntää:

   a) liitteessä E tarkoitettujen liiketoimien osalta:

      vapautusta jo soveltavat mutta valintaoikeuden tarjoavat jäsenvaltiot voivat pysyttää voimassa tämän valintaoikeuden;

   b) liitteessä F tarkoitettujen liiketoimien osalta:

      väliaikaisesti vapautusta soveltavat jäsenvaltiot voivat myöntää verovelvollisilleen verotuksen valintaoikeuden.

2. Jäsenvaltiot, jotka ovat jo myöntäneet verotuksen valintaoikeuden, jota 1 kohdan säännökset eivät koske, voivat sallia valintaoikeutta käyttävien verovelvollisten käyttää tätä oikeutta enintään kolme vuotta direktiivin voimaantulosta.

▼M5

LIITE H

LUETTELO TAVAROIDEN LUOVUTUKSISTA JA PALVELUJEN SUORITUKSISTA, JOIHIN VOIDAAN SOVELTAA ALENNETTUJA ALV-KANTOJA

Jäsenvaltiot voivat saattaessaan voimaan jäljempänä mainittuja tavaroiden ryhmiä kansallisessa lainsäädännössään käyttää yhdistettyä nimikkeistöä rajoittaakseen kyseisen ryhmän täsmällisesti.

Ryhmä	Kuvaus
1	Ihmisten ja eläinten elintarvikkeet (mukaan lukien juomat, mutta lukuun ottamatta alkoholijuomia); elävät eläimet, vilja, kasvit ja tavallisesti elintarvikkeiden valmistuksessa käytettäviksi tarkoitetut ainekset; tuotteet, joita tavallisesti käytetään elintarvikkeiden täydentämiseen tai korvaamiseen.
2	Veden jakelu.
3	Farmakologiset tuotteet, joita tavallisesti käytetään terveydenhoidossa, sairauksien ehkäisemisessä sekä lääketieteellisessä ja eläinlääketieteellisessä hoidossa, mukaan lukien ehkäisyyn ja naisten hygieniaan tarkoitetut tuotteet.
4	Vammaisen henkilön henkilökohtaiseen käyttöön tavallisesti vammojen lieventämiseksi tai hoitamiseksi tarkoitetut lääketieteelliset laitteet, apuvälineet ja muut laitteet, mukaan lukien näiden tavaroiden korjaus sekä autojen lastenistuimet.
5	Henkilöiden ja näiden mukanaan kuljettamien matkatavaroiden kuljetus.
6	Kirjojen toimitukset, mukaan lukien kirjastolainaus (mukaan lukien esitteet, lehtiset ja vastaavat painotuotteet, lasten kuva-, piirustus- tai värityskirjat, nuottikirjat tai -käsikirjoitukset, hydrografiset ja muut kartat), lehdet ja aikakauslehdet, lukuun ottamatta kokonaan tai pääasiassa mainontaan tarkoitettua aineistoa.
7	Pääsy näytöksiin, teatteriin, sirkukseen, messuille, huvipuistoihin, konsertteihin, museoihin, eläintarhoihin, elokuviin, näyttelyihin ja vastaaviin kulttuuritilaisuuksiin ja -laitoksiin. Radio- ja televisiolähetyspalvelujen vastaanotto.
8	Kirjailijoiden, säveltäjien ja esiintyvien taitelijoiden palvelut sekä näiden tekijänpalkkiot.
9	Sosiaalipolitiikan mukainen asuntojen luovutus, rakennus, korjaus ja muuttaminen.
10	Tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäviksi maataloustuotannossa, lukuun ottamatta pääomahyödykkeitä kuten koneita tai rakennuksia.
11	Hotelleissa tai vastaavissa laitoksissa tarjottava majoitus, mukaan lukien lomamajoitus sekä leirintäalueiden ja asuntovaunualueiden vuokraus.
12	Pääsy urheilutilaisuuksiin
13	Urheilulaitosten käyttö.
14	Jäsenvaltioiden luonteeltaan yhteiskunnallisiksi tunnustamien sekä sosiaaliapua ja sosiaaliturvaa tarjoavien laitosten palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, jos näitä suorituksia ja luovutuksia ei ole vapautettu 13 artiklan perusteella.
15	Hautaustoimistojen ja krematorioiden palvelut sekä näihin liittyvien tavaroiden luovutukset.
16	Lääketieteelliset ja hammaslääketieteelliset hoitopalvelut sekä lämpöhoitopalvelut, jos näiden palvelujen suorituksia ei ole vapautettu 13 artiklan perusteella.
17	Muut kuin 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen suorittamat yleisten teiden puhtaanapitoon, kotitalousjätteiden keruuseen ja jätteiden käsittelyyn kuuluvat palvelut.

▼**M8**

LIITE I

TAIDE-, KERÄILY- JA ANTIIKKIESINEET

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) *”taide-esineillä” seuraavia esineitä:*

— tauluja, kollaaseja ja muita sellaisia kokonaan taiteilijan käsin tekemiä maalauksia ja piirroksia, lukuun ottamatta rakennussuunnitelmia ja -piirustuksia, teknisiä piirustuksia ja muita suunnitelmia ja piirustuksia teolliseen, kaupalliseen tai topografiseen tarkoitukseen, käsin maalattuja ja koristeltuja tavaroita, teatterikulisseja, ateljeen taustakankaita ja muita sellaisia (CN-koodi n:o 9701),

— alkuperäiskaiverruksia, -painoksia ja -litografioita, lukumääräisesti rajoitettuja taiteilijan kokonaan käsin valmistamasta yhdestä tai useammasta laatasta suoraan saatuja mustavalkoisia tai värillisiä vedoksia käytetystä aineesta tai menetelmästä riippumatta, jollei se ole ollut mekaaninen tai fotomekaaninen (CN-koodi n:o 9702 00 00),

— alkuperäisveistokset ja -patsaat mistä tahansa aineesta edellyttäen, että ne ovat kokonaan taiteilijan luomia; taiteilijan tai hänen oikeudenomistajiensa valvonnan alaisena valmistettuja valantatöitä enintään kahdeksan kappaleen määrään (CN-koodi 9703 00 00); jäsenvaltioiden päättämissä erityistapauksissa voidaan ennen 1 päivää tammikuuta 1989 valmistettujen valantatöiden osalta ylittää kahdeksan kappaleen enimmäismäärä;

— taiteilijan alkuperäisluonnosten mukaisia käsintehtyjä ryijyjä (CN-koodi 5805 00 00) ja seinävaatteita (CN-koodi 6304 00 00), enintään kahdeksan jäljennöstä työtä kohden;

— taiteilijan kokonaan luomia ja signeeraamia alkuperäisiä keramiikkatöitä;

— kokonaan käsin tehtyjä emaljitöitä, enintään kahdeksan numeroitua, taiteilijan tai ateljeen merkinnällä varustettua kappaletta, pois lukien jalokivityöt sekä kulta- ja hopeasepän työt;

— taiteilijan ottamia tai hänen valvonnassaan otettuja signeerattuja ja numeroituja valokuvia, joiden määrä on rajoitettu kolmeenkymmeneen kaikki koot ja tukimateriaalit mukaan lukien;

b) *”keräilyesineillä” seuraavia esineitä:*

— leimattuja tai leimaamattomia postimerkkejä, leimamerkkejä, veromerkkejä, ensipäivänkuoria, ehiöitä ja muita sellaisia, jotka eivät ole voimassa ja jotka eivät tule uudelleen voimaan (CN-koodi 9704 00 00);

— keräilyesineitä ja kokoelmia, joilla on eläintieteellistä, kasvitieteellistä, mineralogista, anatomista, historiallista, arkeologista, paleontologista, etnografista tai numismaattista arvoa (CN-koodi 9705 00 00);

c) ”antiikkiesineillä” muita kuin taide- ja keräilyesineitä, jotka ovat iältään yli sata vuotta vanhoja (CN-koodi 9706 00 00).

▼**M10**

LIITE J

Tavaran kuvaus	CN-koodi
Tina	8001
Kupari	7402 7403 7405 7408
Sinkki	7901
Nikkeli	7502
Alumiini	7601
Lyijy	7801
Indium	ex 8112 91
	ex 8112 99
Vilja	1001-1005 1006: vain käsittelemätön riisi 1007-1008
Öljysiemenet ja öljyhedelmät	1201-1207
Kookospähkinät, parapähkinät ja cashew-pähkinät	0801
Muut pähkinät	0802
Oliivit	0711 20
Jyvät ja siemenet (sisältäen soijapavut)	1201-1207
Kahvi, ei paahdettu	0901 11 00 0901 12 00
Tee	0902
Kaakaopavut, kokonaiset tai rouhitut, raa'at tai paahdetut	1801
Raakasokeri	1701 11 1701 12
Kumi, alkumuodot tai laatat, levyt tai kaistaleet	4001 4002
Villa	5101
Kemikaalit irtolastina	luvut 28 ja 29
Mineraaliöljyt (sisältäen propaanin ja butaanin; sisältäen myös petroleumiraakaöljyt)	2709 2710 2711 12 2711 13
Hopea	7106
Platina (palladium, rodium)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
Perunat	0701

▼**M10**

Tavaran kuvaus	CN-koodi
Kasvisöljyt ja -rasvat sekä niiden jakeet, sekä puhdistetut että puhdistamattomat, mutta kemiallisesti muuntamattomat	1507-1515

▼**M16**

LIITE K

Luettelo 28 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuista palveluista

1. Pienet korjauspalvelut
   — polkupyörät,
   — kengät ja nahkatavarat,
   — vaatteet ja liinavaatteet (korjaukset ja muutokset mukaan lukien).
2. Yksityisasuntojen uudistaminen ja korjaus lukuun ottamatta tarvikkeita, jotka muodostavat merkittävän osan toimituksen arvosta.
3. Ikkunanpesu ja siivous yksityistalouksissa.
4. Kodinhoitopalvulut (esim. kotiapu, lasten, vanhusten, sairaan tai vammaisen hoito).
5. Parturi- ja kampaamopalvelut.